

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.25 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.25

РІК CVI П'ЯТНИЦЯ, 22 СІЧНЯ 1999 ЧИСЛО 4 VOL. CVI FRIDAY, JANUARY 22, 1999 No. 4

Бійка у парляменті – віддзеркалення настрою в Україні

14 січня у Верховній Раді України зчинилася бійка між депутатами від Народного Руху і Комуністичної партії. Проводом для бійки стала спроба голови ВР Олександра Ткаченка внести на розгляд пярламенту питання про приєднання ВР України до Міжпарляментської асамблеї СНД. Винесення цього питання на розгляд було б порушенням регляменту ВР, проте, як зазначив з цього приводу голова ВР Олександер Ткаченко, „у нас реглямент є, але нас не влаштовує його дотримуватись".

Під час голосування з цього питання голова НРУ Вячеслав Чорновіл спробував припинити голосування, підбігши до трибуни і вдаривши по мікрофону Олександра Ткаченка. Його дії підтримали члени НРУ, деякі намагалися вдарити Ткаченка, але його захистив перший заступник Віктор Медведчук. На захист голови ВР стали і члени фракції КПУ. За внесення питання на розгляд ВР проголосували 174 депутати. Рішення відповідно до регляменту не прийнято.

„До соціяльного вибуху в Україні залишається декілька кроків", заявив на прес-конференції народний депутат, голова НДП Анатолій Матвієнко. За його словами, цьому сприяє діяльність Верховної Ради, політичні амбіції та деякі особистості. Бійка у парляменті є віддзеркаленням загального настрою в Україні. Коментуючи бійку і ставлення голови Верховної Ради до регляменту, Анатолій Матвієнко зазначив, що це веде до політичного нігілізму в державі. Бійку, що вчинили Рух і КПУ, „ми розцінюємо як нездорову ситуацію", сказав він.

„Нам знову треба збиратися на наради фракцій і розібратися з регляментом, — зазначив далі Анатолій Матвієнко. — Ми вже заявляли про те, що треба преглянути статус Олександра Ткаченка як Го-

(Закінчення на стор. 6)

Не буде більше пана у вільній Україні!

22 січня 1918 року було проголошено Українську Народну Республіку.

22 січня 1919 року було проголошено з'єднання Західньо-Української Народної Республіки з Українською Народною Республікою.

(Читайте редакційну на стор. 4)

Ой що в Софійському заграли дзвони, затремтіли,
Не білі голуби-янголи в небі полетіли.
Ой там збиралися під прапори, під соняшні, ще й сині:
Не буде більше пана у вільній Україні!

Павло Тичина „На 22-го січня 1918 року"

Скандал з Лазаренком лише об'єднав партію „Громада"

СИМФЕРОПІЛЬ.(УНІАР-КІА) Конференція Кримської республіканської організації "Громада" відбулася 17 січня в селищі Куйбишево Бахчисарайського району. Того ж дня в селищі Куйбишево Архієпископ Симферопільський і Кримський Лазар освятив престол нового храму — церкви Покрову Пресвятої Богородиці, — завершення будівництва якого стало можливим завдяки фінансовій підтримці Кримської організації об'єднання "Громада" на чолі з путатом Верховної Ради автономії Володимиром Тутеровим.

По завершенні церемонії освячення депутати Верховної Ради України Володимир Альохін і Олексій Ременюк, заступник голови Всеукраїнської організації "Громада" Людмила Матийко і керівник її місцевого відділення Володимир Тутеров зустрілися із журналістами. Пан Тутеров повідомив, що в Криму мешкає 5,620 членів цієї партії, а в цілому по Україні близько 400,000 членів. Як підкреслила Людмила Матийко, тяжкі випробування не розкололи партію, а об'єднали навколо "єдиного

(Закінчення на стор. 6)

ЗА МАТЕРІЯЛАМИ АМЕРИКАНСЬКОЇ ПРЕСИ

Президент відзвітував про стан Держави

Президент Б. Клінтон звітує про стан Унії, позаду нього зліва віцепрезидент Ал Гор, справа — спікер Палати Репрезентантів Денніс Гестерт.

Незважаючи на те, що якраз тепер Сенат розглядає сумнозвісне оскарження Президента Билл а Клінтона Палатою Репрезентантів у неправдивому свідченні та перешкоді правосуддю, у вівторок, 19 січня 1999 року, Президент з великим натхненням виголосив щорічний Звіт перед Конґресом США про стан Держави (Унії).

Звітувати про стан держави перед Конґресом — обраними народом представниками, і подавати на його розгляд заходи, що їх голова держави уважає потрібними і доцільними, вимагається від Президента третьою точкою другої статті американської Конституції. Таки глибокодумними і далекоглядними були творці американської держави понад дві сотні років тому, коли включили до Конституції таку вимогу. Ці президентські звітування давали і дають можливість громадськості більш-менш об'єктивно оцінювати працю і пляни Президента і партії, до якої він належить, а також ба-

(Закінчення на стор. 6)

Прикарпаття — проти Олександра Ткаченка

Жителі Івано-Франківської області звернулися до Президента України Леоніда Кучми з листом, у якому пропонують створити Національний Фронт порятунку. Вони зазначили, що підтримують ініціятиву демократичних партій про зняття Олександра Ткаченка з посади голови Верховної Ради України. Якщо Верховна Рада ухвалить рішення про вступ до Міжпарляментської асамблеї СНД, говориться у зверненні, в країні треба буде ввести президентське правління і повернутися до виборів Верховної Ради за мажоритарною системою.

УНАР – ІМАпрес.

Відбудуться Всеукраїнські літні спортивні ігри

На виконання Указу Президента України від 31 липня 1999 року №835 „Про проведення у 1999 році Всеукраїнських літніх спортивних ігор", Кабінет Міністрів України доручив забезпечити проведення вищезгаданих ігор Державному комітетові з фізичної культури і спорту. Урочисте відкриття ігор (27 червня 1999 року) та закриття (11 вересня 1999 року) відбудеться у Києві, на стадіоні Національного спортивного комплексу „Олімпійський".

Всеукраїнські літні спортивні ігри проводяться як загальнодержавний комплексний захід, спрямований на популяризацію фізичної культури і спорту, пропаґанду здорового способу життя серед усіх соціяльних верств населення України, підвищення ефективности відбору та підготовки українських спортсменів до

(Закінчення на стор. 18)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Кадрові зміни в Україні

Президент України Леонід Кучма увільнив Анатолія Голубенка з посади першого віце-прем'єра у зв'язку з переходом на іншу роботу. На цю посаду призначений Володимир Курадченко, який досі працював головою Запорізької обласної адміністрації. Віце-прем'єром і міністром з питань агропромислового комплексу призначений Михайло Гладій, який досі був головою Львівської обласної адміністрації. У Львові його змінив голова обласної Ради Степан Семчук. Міністром освіти замість Михайла Згуровського призначений Валентин Зайчук. Відбулися кадрові зміни на рівні заступників ряду міністрів.

Леонід Кучма відвідав Польщу

Минулого тижня Президент України Леонід Кучма побував з робочою візитою в Польщі, де мав зустріч з Президентом Олександром Кваснєвським. Вони обговорили спільне звернення до Европейського Союзу з питання будівництва нафтопроводу Одеса-Броди-Адамова Застава, допомоги при облаштуванні українсько-польського кордону. Президенти домовились про сприяння Польщі у співпраці України з Міжнародним Валютним Фондом, Світовим банком та Европейським співтовариством. Польська сторона схвально зустріла повідомлення про наступне призначення амбасадором України в Польщі Дмитра Павличка.

Президент готовий до референдуму

Президент України сказав на прес-конференції у Варшаві, що спроби лівих сил парляменту вилучити з Конституції розділ "Про інститут Президентства" — це політичне шов. Леонід Кучма заявив про свою готовність винести це питання на всеукраїнський референдум, бо тільки народ має вирішувати, яким буде політичний устрій України.

Депутати Росії відвідали Севастопіль

Депутати Державної Думи Росії Едуард Воробйов і Олександер Галкін відвідали Севастопіль, де ознайомилися з особливостями й умовами базування Чорноморської фльоти, проблемами російських моряків. На зустрічі з головою міської адміністрації Борисом Кучером і головою міської Ради Василем Пархоменком було підтримано пропозицію про фінансування фльоти за окремим, законодавчо захищеним рядком державного бюджету Росії. Зібрана інформація буде використана при консультаціях щодо ратифікації парляментами обох держав пакету базових угод стосовно Чорноморської фльоти.

Заява російського "Ґазпрому" не сприяє співпраці

Національна компанія "Нафтоґаз України" спростувала звинувачення, які надійшли на адресу голови правління компанії Івана Бакая і прем'єр-міністра Валерія Пустовойтенка від голови правління російського акційного товариства "Ґазпром" Рема Вяхірєва про те, що Україна нібито незаконно вилучає ґаз з транзитних ґазопроводів. Іван Бакай повідомив, що близько 400 млн. кубометрів російського ґазу, які надійшли в Україну поза домовленістю, будуть компенсовані поставками туркменського ґазу. Борги України за ґаз (734,5 млн. долярів США) реструктуризовано і досягнуто домовлености щодо їх покриття. "Оприлюднення в засобах масової інформації подібних офіційних застережень щодо дій української сторони викликають подив і не сприяють формуванню приязности в діловому пляні", — говориться у заяві "Нафтоґазу України". У компетентних колах вважають, що Росія невдоволена домовленістю України з Туркменістаном про постачання ґазу.

Чи Україна матиме холодильники?

Україна приєдналася до міжнародних зобов'язань щодо збереження озонового шару атмосфери, а тому має перейти до застосування безпечних речовин при виробництві холодильників. Але Росія, яка поставляла в Україну такі речовини, припиняє їх випуск. Всесвітній екологічний трансфонд виділяє Україні допомогу у 23,2 млн. долярів на модернізацію виробництва, але Верховна Рада, яка двічі розглядала питання про це, не ратифікувала ґранту. Останній строк вирішення його долі — 14 лютого.

Олександер Ткаченко обстоює недоторканність депутатів

Голова Верховної Ради Олександер Ткаченко доручив Комітетові з питань державного будівництва, місцевого самоврядування і діяльности Рад невідкладно підготувати і внести на розгляд парляменту проєкт закону, що "ґарантував би депутатам місцевих Рад належним чином виконувати свої повноваження", тобто відновив би для них депутатську недоторканість.

Проти політичного терору

Фракція виборчого бльоку Соціялістичної і Селянської партій у Верховній Раді зробила заяву з приводу політичного терору в країні, у якій наводяться факти замахів на громадських діячів. В грудні минулого року був побитий у своєму помешканні і помер Валерій Черевко — помічник-консультант народного депутата України, секретаря політради Соціялістичної партії Станіслава Ніколаєнка. Уже нинішнього року від наїзду авта загинула Людмила Яринчина — помічник-консультант народного депутата Валентини Семенюк, першого секретаря Київського міського комітету Соціялістичної партії. У заяві наводяться приклади заборон і перешкод в діяльності соціялістів з боку влади.

Про Україну — в Европі

У паризькому Центрі міжнародних досліджень скликається науково-практичний семінар "Україна на шляху реформ", присвячений демократичним перетворенням в Україні. Телебачення Хорватії фільмом "Україна: культура життя" розпочало серію телепередач, присвячених зарубіжним країнам. Той факт, що цикл почато саме з України, розцінюється як підтвердження доброзичливого ставлення хорватської громадськости до молодої держави.

Львів повертає Архістратига

До київського Михайлівського Золотоверхого манастиря повертається скульптура Архістратига Михайла, яка увесь час зберігалася у Львівському історичному музеї. Її щойно передали голові Київської міської адміністрації Олександрові Омельченкові. Скульптура зберігатиметься в музеї відновленого собору, а над його головним входом буде виставлена її копія.

Музей відкриється до свята України

Не підтвердилися чутки про намір закрити у Києві Музей книги і друкарства України, які викликали звертання до столичної адміністрації більше 30 українських громадських організацій з Австралії, Канади і Америки. В музеї закінчено ремонтно-реставраційні роботи, фахівці під керівництвом народного художника України Анатолія Гайдамаки починають художнє оформлення музею. Його буде відкрито до Дня незалежности України.

Кримські татари приїздять з Таджикистану

Нестабільна ситуація в Таджикистані, де проживає багато депортованих у сталінські часи кримських татар, призвела до повернення значного їх числа до Криму. Рада міністрів Криму постановила надавати цим сім'ям необхідну допомогу, спростила їх реєстрацію і прописку. У Симферополі виділено 34 гектара землі під будівництво житла. Підприємствам будуть відшкодовані з бюджету видатки на допомогу сім'ям, які мають дітей від 1,5 до трьох років. Водночас адміністрацію Сакського району попереджено про недостатню увагу до кримських татар, які повертаються на батьківщину. Більше тисячі сімей зимують в недобудованих хатах, без води і електрики, половина працездатних переселенців не має роботи.

Підпали у Симферополі і Херсоні

Офіс Меджлісу кримсько-татарського народу та благодійного фонду "Крим" підпалено у Симферополі. Пляшки з пальним було вкинуто у вікно кабінету голови Меджлісу Мустафи Джемільова. Ніхто не постраждав, але будинкові завдано значних збитків. В Херсоні повністю згорів Єврейський культурний центр, збудований ще минулого століття і повернений місцевій громаді. Досі тут містилася філгармонія. Рабин Одеський і Півдня України Аврам Вольф відкидає політичні чи антисемітські причини підпалу.

Конкурс краси для сиріт

Міжнародний благодійний фонд Святої Марії і Київська адміністрація провели в столиці свято-конкурс "Снігуронька-99" для дівчат-сиріт з міських шкіл та інтернатів. "Снігуронькою-99" стала Жанна Гаркава з школи-інтернату N3. Відтепер вона щомісяця отримуватиме стипендію фонду в сумі 20 гривень. Подарунки отримали понад 400 сиріт і напівсиріт, запрошених на свято.

За інформаціями УНІАН та УНІАР.

ТІЛЬКИ ФАКТ

Серпнева фінансова криза затримала розвиток промислового виробництва в Україні, проте його падіння в 1998 році було меншим, ніж за такий час попереднього року, і становило 1,5 відсотка за рік.

◆

Відсутність грошей у населення викликала зменшення перевезень пасажирів громадським транспортом у 1998 році проти попереднього на 3,4 відсотка.

◆

Нинішнього року в Україні налічується 35,5 тисячі фармерських господарств, які мають 1,029.2 тисячі гектарів землі. Торік вони продали худоби і птиці на 112 відсотків більше, молока у 4.4 раза більше, ніж рік тому.

◆

В Україні тепер налічується один мільйон безробітних (3,7 відсотка від числа працездатного населення). На одне вільне робоче місце припадає 30 осіб.

◆

Минулого року Україна заплатила за зобов'язаннями Світовому Банку 33 млн. долярів. Економічний радник цього банку Джон Хансен висловив задоволення бюджетом України на нинішній рік, бо попередній його проєкт передбачав значно більші видатки.

◆

Міліціонери Закарпаття, сім'ї яких потерпіли від повені, дістануть допомогу від Національних секцій Німеччини і Великобританії в Міжнародній Поліцейській Асоціяції.

◆

Минулого року тільки 1503 промислових підприємства України (15.1 відсотка) впроваджували новітні технологічні процеси, освоювали на їх основі нові вироби або займалися підвищенням технічного рівня виробництва.

◆

Заступник голови Верховної Ради Віктор Медведчук вважає можливим прийняття Верховною Радою до 1 січня 2000 року закону про мораторій на виконання вироків смертної кари.

◆

У 2000 році має закінчитися відбудова Успенського собору Києво-Печерської Лаври, яку фінансує Київська міська адміністрація на основі взаємозаліку із Державним бюджетом.

◆

На другій сесії Верховної Ради, яка закінчилася в Києві, повністю ухвалено 300 законопроєктів. Третя сесія почне роботу 2 лютого.

◆

До Бюджету-99 вперше включено цільові дотації реґіонам України на фінансування освіти обсягом 341 млн. гривень.

◆

Від серпня минулого року Львівська обласна організація Народного Руху України зросла на 600 членів і налічує 4800 осіб.

◆

Міжнародний космічний проєкт "Морський старт", для якого Україна виготовить 6 ракет "Зеніт", коштує понад 2 млрд. долярів США. Перший старт ракети з морської плятформи намічено на 14 березня.

◆

Уряд Чехії відклав запровадження віз для громадян України, щоб у них не склалося враження про наміри ізолювати Україну від Европи.

(УНІАР)

ТЕМА ТИЖНЯ

Хто уповноважив "державну особу"?

Нотатки на полях промови Олександра Ткаченка у Москві

Газети в Україні опублікували повний текст промови Голови Верховної Ради України Олександра Ткаченка в Державній Думі Російської Федерації 18 грудня минулого року. Звісно, коли керівник парламенту їде до країни, від якої значною мірою залежить його власна держава і хоче добитися схвалення міждержавної угоди, непопулярної в сусідньому парламенті, то має перед собою складне завдання. Але у тому й полягає мистецтво дипломатів, адвокатів і журналістів, щоб навіть супротивникові навести такі аргументи, котрі його якщо не переконають, то змусять переглянути власні позиції.

Очевидно, такі аргументи мав у течці і Олександер Ткаченко. Він міг, приміром, натякнути російським депутатам, що росіянам буде нелегко без українського сала, що українці покищо працюють на численних сибірських вахтах, а російські космонавти стартують на українських ракетах, то маємо й далі співпрацювати. Нагадати, що незалежна Україна сталася й нічого вже тут не вдієш, треба з нею укладати угоди. І таке інше.

Олександер Ткаченко пішов іншим шляхом, щосили намагаючись показати себе однодумцем господарів і жертвою "тих", хто "в амбіційному пориві розвалював СССР". "Тепер, сказав він, багато хто розуміє, що холодні протяги Біловезької дачі були не так освіжаючі, як згубні". Посилаючись на "ностальгічні спогади народу про колишній добробут", Ткаченко якось замовчує істотну обставину: не на Біловезькій дачі, а у Всеукраїнському референдумі 1991 року вирішувалось питання —бути чи не бути Україні в складі СССР. Отже, "амбіційні ті" — це не хто інший, як увесь український народ.

Щоб приподобатися московським депутатам, Ткаченко виявив обізнаність з пісенною спадщиною комуністичного режиму, сказав, що пісня про червонозоряну Москву – не просто твір, а символ, бо Париж і Лондон — чужі для українців, а Москва — рідна, бо саме звідси "долі росіян і українців переплелися й стягнулися міцними вузлами", "українці багато років жили по Москві". Про вузли — влучно сказано, але треба додати, що в'язали ті вузли аж ніяк не українці.

Ткаченко вийшов на кремлівську трибуну із історичними витягами. Він нагадав, що тільки завдяки Богданові Хмельницькому наші слов'янські долі не розійшлися, а тепер "росіяни і, частково, українці почали забувати, що вони є слов'янами". Варто про це пам'ятати передовсім росіянам, щоб "найдешевші в світі і звичні для росіян українські високоякісні продукти постійно були на базарах Росії. Зерно, цукор, м'ясо, олія, овочі і фрукти можуть стало і в солідних обсягах покривати ваш дефіцит продовольства". Ніби й непогано, що росіяни купуватимуть наше продовольство, але чому за найдешевшими, а не за нормальними, світовими цінами?

Далі промовець пролив сльозу за тим гарним минулим, коли сам він був міністром, а його товариші по єдиній на той час партії теж мали гарні посади, не відчуваючи небезпеки громадської контролі. Тоді ж бо СССР перебував "серед провідних держав світу", мав "потужну індустрію, сучасний агропромисловий комплекс, освоїв повітряний океан, покорив космос, приборкав атом", "приборкав і багатьох ворогів".Тут, мабуть, йдеться про колгоспи, Чорнобиль, Афганістан... А тепер? "Тепер стало ясно усім: на половині трактора поле на зореш і на половині літака далеко не полетиш. Чи треба говорити, що половиною танка в лиху годину рідну землю на захистиш..." А власне, чому — половиною? Хіба погані трактори і танки будують в Харкові, а літаки — у Києві? Кооперуватися ж у цих справах можна з усіма, зокрема й з Росією...

Історичні ексурси Ткаченка породили й ствердження того, що "наші батьки й діди створили велику країну, поклали мільйони життів, щоб вберегти Вітчизну від ворога і підняти її з попелу", хоча насправді аж ніяк не Україна відновлювала колишню імперію у старих її межах ("Союз нерушимый республик свободных сплотила навеки Великая Русь"), не вона спровокувала Другу світову війну... А батьки й діди гинули, це правда. З волі Кремля.

Наступною тезою в промові Ткаченка було зближення Росії і України. Таке зближення необхідне. Але не тими шляхами, на які північні брати-слов'яни колись повели Хмельницького. Шлях, який пропонує Росія, ми бачимо на прикладі Білорусі — спершу спільний кордон, потім спільні валюта, парлямент і, нарешті, — вимріяний Союз... Але зачекайте, пане Ткаченку, ми ще від попереднього Союзу не одужали, а ви вже нас у новий заганяєте, нарікаючи труднощі входження України до Міжпарляменської асамблеї держав СНД, які створюють ті, хто "протидіє зближенню України і Росії. І вони тим агресивніші, чим менше у них залишається підтримки в суспільстві". От уже маємо й своїх агресорів, маємо ворогів народу...

Коли Олександер Ткаченко повернувся до Києва, журналісти запитали у нього на прес-конференції, як сприймати його промову. Чи не перевищив Ткаченко свої повноваження? Ткаченко відповів, що ніколи не промовляє як приватна особа. "Коли мені довірили таку посаду, коли мене обрала парляментська більшість, то, мабуть, бачили в мені державну людину, а не приватну особу", — сказав він. Варто нагадати, що парляментська більшість, яка довірила Ткаченкові високу посаду, саме такої промови від нього й чекала. В тому ж то й біда...

АМЕРИКА І СВІТ

Делегація США відвідує Україну

КИЇВ. — В Україні з офіційними відвідинами перебуває американська урядова делегація на чолі з головним радником секретаря Державного департаменту США, відповідального за відносини з новими незалежними державами, Стівеном Сестановичем. У понеділок, 11-го січня, з делегацією Сполучених Штатів Америки зустрівся прем'єр-міністер України Валерій Пустовойтенко. Він ознайомив членів делегації з минулорічними фінансово-економічними досягненнями України та зазначив, що Україна повністю розрахувалася зі закордонними кредитами, які надавалися під гарантії уряду. У свою чергу, С. Сестанович високо оцінив кроки українського уряду щодо стабілізації фінансово-економічної ситуації в державі, підкресливши при цьому, що США підтримають такий уряд, який активно впроваджує реформи. С. Сестанович відзначив важливість прийняття бюджету України, що стане запорукою більш плідного двостороннього співробітництва.

Продовжується розгляд справи Президента в Сенаті

ВАШІНҐТОН. — У Сенаті продовжується розгляд звинувачень Палати Репрезентантів проти Президента Билла Клінтона. У четвер, 14 січня, представники-прокуратори закінчили представлення і розгляд звинувачень, і перейшли до обговорення, що таке кривоприсяга і перешкода правосуддю. У суботу, 16 січня, обговорено конституційне право і зроблено підсумки. У вівторок, 19 січня, адвокати Президента Билла Клінтона розпочали оборону свого клієнта, після котрої сенатори ставитимуть питання обидвом сторонам, тоді обговорюватимуть пропоновані внески: відкинути всі звинувачення, викликати на суд свідків, або представити нові докази. Найперше будуть голосувати над відкиненням звинувачень, і якщо це не перейде, то голосуватимуть над наступними, попередньо згаданими, двома питаннями.

Нові закиди в сторону Єльцина

МОСКВА. — Новий 1999 рік вже перекинув на свій рахунок 15 днів, а президент Росії Боріс Єльцин ще не появлявся у своєму бюрі у Кремлі. Це дало привід московському посадникові Юрієві Лужкову закинути російському президентові неспроможність виконувати свої обов'язки. „Росія, як президентська республіка, повинна мати активного президента", заявив Ю. Лужков, колишній прихильник Єльцина, котрий відкрито почав критикувати президента. Маючи останніми місяцями поважні клопоти зі здоров'ям, Б. Єльцин змушений обмежувати свою діяльність у керуванні державою, на що вказує також і його дотеперішня мовчанка про економічну кризу в країні. А в неділю, 17 січня, засоби масової інформації повідомили, що Б. Єльцина цього ж дня відправлено до Московської центральної лікарні, цим разом через кровотечу від виразки шлунка.

Серби продовжують „наводити порядок" в Косово

РАЧАК, Сербія. — Минулої суботи, 16 січня, знайдено тіла 45 етнічних албанців, замордованих день перед тим сербськими збройними силами. Серед убитих — молода жінка, 12-річний хлопчина і літні чоловіки, включно з одним 70-річним дідусем. Тіла загиблих були жорстоко покалічені, з повибираними очима, одне обезголовлене, всі були постріляні зблизька. Мешканці Рачаку розповіли, що сербське військо, увійшовши до села, зробило облаву на чоловіків і, вивівши їх під недалеку гору, постріляли. Всі загиблі — це звичайні цивільні мешканці згаданого села, хоч сербські поліційні чинники твердять, що більшість „терористів" були в уніформах повстанців Визвольної армії Косово. Вілліям Вокер, американський керівник тримісячної Місії перевірки в Косово, назвав це вбивство масакрою і „невимовним злочином проти людства". Кофі Аннан, генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй, зарядив докладне слідство тієї події. Тим часом сотні етнічних албанців втікають з околиць Рачаку через посилене обстрілювання сербськими збройними силами.

Засудженого шпигуна радять не звільняти

ВАШІНҐТОН. — Минулої осени ізраїльський прем'єр-міністер Беньямін Нетаниягу намагався сильно впливати на Президента Билла Клінтона, щоб він звільнив Джонатана Полларда з досмертного ув'язнення, котре він відбуває за шпигування в користь Ізраїля. Керівні дорадники Президента, відповідальні за державну безпеку, одноголосно радять не звільняти згаданого шпигуна з ув'язнення. Секретар Державного департаменту Маделин Олбрайт заявила, що немає жодної зобов'язуючої причини у закордонній політиці США, котра вимагала б звільнення Дж. Полларда. Директор Сі-Ай-Ей Джордж Трент та секретар Департаменту оборони Вілліям Коген підкреслили, що Дж. Поллард завдав значної шкоди державній безпеці США.

Китай тугіше затягає петлю

ПЕКІН. — У той сам час, як не скривається засудів і ув'язнень пропагаторів демократичних ідей, керівництво Китаю без будь-якого розголосу тугіше затягнуло петлю вільнодумним інтелектуалам, журналістам і видавництвам. Впродовж останніх кількох тижнів могутній департамент пропаганди Комуністичної партії закрив впливове книжкове видавництво в Пекіні та відчайдушну газету в південному місті Ганчжоу. Крім того, суворо попереджено деякі журнали і газети, які задалеко збилися з „правильного" шляху, примушено деяких редакторів і письменників покинути працю та припинено розповсюдження кількох книжок, які дошукувалися інших політичних альтернатив і висвітлювали неприємні епізоди в історії комуністичного володіння.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svo103@aol.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу $40.00 річно, на півроку - $25.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор – Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто
Верстка – Павло Стокотельний;
Реклама і оголошення – Марія Шепарович. Адміністратор – Володимир Гончарик.

Події 22 Січня — провісники нинішньої свободи

Збереження в пам'яті фактів минувшини свого народу — були вони світлими чи чорними — дає можливість майбутнім поколінням їх пізнати, проаналізувати та, оминаючи зроблені попередниками помилки, прямувати до кращого завтра. Особливо важливо пам'ятати про героїчні сторінки нашої історії, коли століттями поневолений народ спромігся на аж два осяйні чини в новітній історії XX сторіччя українського народу. Мова тут про дві радісні дати — 22-го Січня 1918 і 22-го Січня 1919 року, дати, котрі стали доказом незнищимости волелюбних стремлінь українського народу. Берімо приклад в інших народів, які не тільки не забувають про важливі історичні події, що їх вони пережили, але успішно переконують інших, щоб про них пам'ятали, бо в цьому запорука їхньої безпеки та існування. Так і ми у самопошані схилімо голови перед нашою минувшиною, бо вона у величезній мірі спричинилася до незалежности Батьківщини, якою ми втішаємося сьогодні.

Отже, 22 січня 1918 року IV Універсалом на Софійській Площі в Києві проголошено світові волю українського народу:

Віднині Ти, Народе, знай,
Тобі увесь належить край,
Віднині вільна Україна!

І створено незалежну суверенну державу — Українську Народну Республіку. У той день хвилював радісно багатолюдний майдан, сіяла в сонці золотом свята Софія і лунав над Києвом золотий гомін, бо вікова здійснилася мрія і стала чиномдійсністю.

Друга дата впала рік пізніше — знов на 22 січня 1919 року — це злука Західньо-Української Народної Республіки з Українською Народною Республікою в одну неподільну незалежну соборну державу Україну. Український народ проголосив:

Від моря Чорного, аж ген,
Де б'ють Дніпрові джерела,
Через степи, де вольні села
Всміхаються в вінках вишень,
Від синіх узбережжів Дону,
Далеко ген, до верховин,
Бездомних зворів, полонин,
Нехай не буде вже кордону!

Сім років тому ці дві дати відзначала лише вільна українська діяспора. Ці дати були наявним історичним фактом того, що український народ ніколи не забував стремлінь багатьох поколінь — здобути волю українському народові та суверенну незалежну державу Україну на його прадавніх землях. І ці стремління стали дійсністю, коли 24 серпня 1991 року Верховна Рада України проголосила Україну незалежною самостійною соборною державою. Остання дата здійснення віковічної мрії народу України про волю сьогодні найбільше гріє серце українців по всьому світі. Однак 22-гі Січні — героїчні пориви до волі і перемоги (бодай короткочасні) назавжди будуть вписані золотими літерами в нашу історію. Бо вони надихали і вчили наступні покоління боротися й перемагати.

Історія — це наша пам'ять і наш вчитель. Доки пам'ятатимемо свою історію, доти будемо народом, свідомим свого місця у світі як рівні серед рівних.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про те, чого усі ми маємо досить

Після такого заголовку навіть не треба пояснювати, про що мова — бо, здається, кожен, що живе і цікавиться подіями світу, догадається, що тут ідеться ні про що інше, а про славнозвісну історію теперішнього президента США — Билла Клінтона. Не має найменшого сумніву, що усі мають так досить слухати та читати про „імпічмент" і причину одної сексуальної афери, яких тисячі відбувається серед пересічних людей, що не бажають вже цю справу далі розглядати, а радше за нею слідкувати.

Але, хоча усі без виїмку кажуть „досить", сторінки преси і екрани телебачення все далі повні описів президентської афери, яка, хочемо ми чи ні, перейде в історію Америки та світу. Ба, що більше, вона далі не сходить зі сторінок світової, зокрема европейської преси, яка тепер більше, як досі, аналізує оскарження президента наймогутнішої країни, а тим і країну, в якій це сталося. Одні посміхаються, другі поважно застановляються над майбутнім Америки, ще інші боліють над добрим іменем її, але справа Клінтона далі безперервно з'являється на сторінках газет усіх країн світу.

Трошки посміхаємося, коли читаємо, що німецький щоденник зобразив Б. Клінтона в підштанцях, в одній руці він тримає келішок з вином, а в другій — Моніку Левінську. Подібну картину, але ще більше відверту, бачили ми на першій сторінці української газети з Києва два місяці тому — тут ми, українські журналісти, здається, були першими!

Цікаве, що европейська преса дивується, а трохи і засуджує те, що американські громадяни мають вже по вуха аналізування і розглядання цілої афери, а один із найповажніших французьких щоденників, „Лє Монд", дає доволі песімістичне ствердження, що „коли громадяни так мало цікавляться публічними справами, це завжди поганий знак".

Що тут цитувати одну чи другу світову газету. Ми всі маємо досить справи Клінтон-Моніка, і хотіли б її якнайскоріше замкнути. Тим часом аналітики ситуації пишуть, що із закінченням процесу, який би він не був, не буде ще довго закінчення цілої справи, і ми „приречені" на довгий процес — не судовий, а політичний та психологічний.

І тут насувається питання: чия в цьому вина? Чому мусимо ми, як і більшість мешканців не лише США, але світу, що вміють читати та читають щоденну пресу постійно, паки і паки читати довгі звіти і аналітичні статті на тему одної „афери", яких у світі було, є і буде без кінця? Чому ми, журналісти, мусимо до цього повертатися, брати становище і змушувати людей бути мимоволі суддями?

Коли я поставила це питання головній редакторці „Свободи", дістала напівжартівливу відповідь, що у нас, на жаль, не найблагородніша у світі професія: нам аби війни, урагани і скандали кожний день — то й маємо „поживу". А мені таки здається, що тут вина не професії, а нас самих. Ми надто мало стараємося піднести позем нашої преси, надто легко підпадаємо під вплив того славного кредо, що преса мусить містити кожну новину, як і містить її тепер телевізія, радіо і комп'ютер. А так мало є журналістів, байдуже, де вони працюють, які б уважали не лише на новини, але і на їхній зміст та вплив на читачів. Усе, що пишемо, стоїть під знаком переговорів для здобуття відборця, а не змісту. І тому хоча усі кричать, що мають досить слухати та читати про скандал із Клінтоном, щоденно появляються навіть найменші деталі цієї справи і будуть появлятися далі, в ім'я журналістичного успіху. Щоб тільки бути попереду!

О-КА

Зустрічі в амабасаді України

Наталя Даниленко, Антон Бутейко, Віра Кліш, Христина Хомин-Їжак, (усі жінки — з 90-го відділу СУА).

Здається, зовсім недавно, увечорі 16 листопада 1998 року, біля амбасади України у Вашінгтоні столична поліція припинила рух. Амбасадор д-р Юрій Щербак з почтом своїх працівників очікували гостя з України, міністра оборони, генерала армії Олександра Кузьму-

(Закінчення на стор. 10)

ПРЕСОВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ УКРАЇНЦІВ

ПЕЧЕРСЬКУ ЛАВРУ — КИЇВСЬКОМУ ПАТРІЯРХАТОВІ!

Світовий Конґрес Українців, за підписами президента та генерального секретаря, надіслав ›ста до Президента України в ..праві Києво-Печерської Лаври. В листі зокрема пишеться: „Українську державу визнано усім світом. Маємо власне військо, грошову систему... хоча не все, що діється в нашій Україні, сприймаємо свідомістю і, особливо, серцем. Серед таких невизначеностей є для нас духовна справа в Україні.

Майже дев'ять років тому у золотоверхому Києві на Всеукраїнському Православному Соборі, втретє у XX столітті, відродилася до нового життя наша Свята Автокефальна Православна Церква. Однак слід визнати, що поряд з наслідками войовничого державного атеїзму маємо сьогодні в Україні державну релігійну політику, яка, на нашу думку, не сприяє духовному відродженню українського народу. Найвищою ознакою шкідливости цієї політики є той факт, що наша національна святиня — Свято-Успенська Києво-Печерська Лавра перебуває у кабальному володінні Московської Патріярхії.

Ми з подивом дізнались, що тепер Києво-Печерська Лавра відбудовується за державний український кошт і має бути центром Московського Православ'я в Україні! Як нам відомо, в стінах Лаврських храмів не чути рідної української мови. Московський загарбник і сьогодні, як 300 літ тому, в нашій національній святині називає нашу мову базарною, мужицькою...

Від імені багатомільйонної української діяспори просимо Вас, пане Президента, зробіти все можливе для того, щоб Свято-Успенську Києво-Печерську Лавру було повернуто законному спадкоємцеві давньої Церкви Руси-України — Київській Митрополії, нашій Святій Українській Православній Церкві Київського Патріярхату".

Він називає речі своїми іменами

Михайло Слабошпицький
письменник, публіцист

Ім'я Віталія Карпенка, автора яскравих публіцистичних книг "Поодинці вмирають, виживають гуртом","Як повернути манкуртові пам'ять" і останньої, "На нашій не своїй землі" стало особливо помітним у нашій журналістиці в роки горбачовської „перестройки". Тоді, коли журналісти недвозначно виразно заявляли позицію. Одні категорично говорили: далі так жити неможливо ані для всього суспільства, ані для нормального індивіда в ньому: потрібні зміни! Інші не менш категорично наголошували: так звана демократизація, що розпочинається, нічого доброго не принесе.

Різка поляризація представників преси засвідчила наближення особливо визначних історичних подій. Якщо, скажімо, в Москві тоді йшлося тільки про моменти політичні й соціяльні, то в нас поряд із ними мовилося й про моменти національні.

Одним із тих, хто чітко це формулював, був і Віталій Карпенко, публіцист і головний редактор „Вечірнього Києва". Газета, що була органом Київського міськкому Компартії, стала трибуною демократії. Виразно зазвучали в ній і всі національні проблеми (досить бодай згадати цикл статтей Івана Дзюби про долю української мови в Радянській Україні). Звичайно ж, позиція газети стала саме такою завдяки позиції і волі Віталія Карпенка. Лідери дають напрям і ведуть за собою. Саме таким — і як активний автор, і як вольовий редактор — є Віталій Карпенко. Він — своєрідна емблема „Вечірнього Києва", його „перша скрипка".

Позиція газети з приводу тих чи тих подій у суспільстві (політичних, економічних, соціяльних, культурних), як правило, заявлена передовсім у колонці головного редактора. І це позиція тверезо й критично мислячої людини, яка добре знає, що в нас і де „по горизонталі й вертикалі". Належачи до людей добре поінформованих (не тільки тому, що був членом парляменту, а й завдяки справді рідкісним широким зв'язкам), Карпенко володіє дорогоцінним журналістським капіталом — інформацією, а маючи аналітичні здібності й той тип уяви, який дозволяє йому лишитися реалістом, головний редактор „Вечірки" на всіх етапах років державної незалежности України не впадав ні в ейфорію, ні в романтичні ілюзії.

Переважна більшість висловлених ним тривожних думок, на жаль, лишаються актуальними або ще й більше активізувалися. Безглузде економічне доктринерство міністерських кабінетів, політичний егоїзм лідерів деяких партій, мафіозні клани, скорумповані структури влади, „шмаровщина", за яку поганої пам'яті міністер оборони Шмаров тягав „Вечірку" по судах. До речі, про суди — праведних щось не пригадується.

Все стоїть у пам'яті злобний профіль „шмаровщини" чи пригадується „юфовий суп" (мабуть, уже й не пам'ятають читачі голову фірми „Меркурій" Юфу, який, бачте, переповнився гнівом на „Вечірку" за те, що розкрила його махінації; нема Юфи, давно покинув Україну, обдерши тисячі людей), згадується гнів вербувальників українських дівчат у нічні клюби (читай-борделі); ці ділки намагалися переконати суд у тому, що „Вечірка" не мала права описувати технологію їхнього людолова й називати речі своїми іменами.

(Закінчення на стор. 10)

Віталій Карпенко,
політичний оглядач „Свободи"

Червона чортівня
або
Чи потрібні зміни до Конституції

12 січня, якраз напередодні Нового Року за юліянським календарем, з подачі неокомуністів Верховна Рада розглядала питання про внесення змін до Конституції України. За головного „забійника" був нинішній вождь компартії, лідер її парляментської фракції Пйотр Сімоненко, який виступив з доповіддю. Йому поблажливо сприяв спікер Олександер Ткаченко, відомий як автор і виконавець афери з багатомільйоновим валютним кредитом під гарантію держави для очолюваної ним тоді асоціяції „Земля і люди", за що й називають його не інакше, як золотим кукурудзівником України (кредит був цільовим — під нові технології вирощування кукурудзи, але з цієї затії нічого не вийшло).

В цивілізованому демократичному суспільстві — це цілком нормальне явище — удосконалювати те, що потребує удосконалення, в тому числі й Конституцію держави, якщо це спрямовано на користь тієї ж держави. В Україні ж розгляд цього питання Верховною Радою викликав занепокоєння і тривогу. Бо, поперше, живемо, м'яко кажучи, не в зовсім цивілізованому суспільстві: економіка розвалюється, народ зубожіє, а в найвищому законодавчому органі замість напрацьовувати закони, які б сприяли б виправленню становища, займаються політичними іграми. Подруге, Конституція щойно два роки як прийнята — чи не зарання її змінювати? Он Конституції США понад 200 років, а поправок до неї за весь цей двохсотлітній термін прийнято неповних три десятка. Потретє, — і це найголовніше — є великий сумнів, що робиться це для блага держави: адже наші доморощені комуністи, відверто проголосивши себе спадкоємцями покійної КПСС, виступають, до того ж, чужою мовою, проти своєї ж держави, намагаючись всіма правдами й неправдами знову прив'язати її до Москви. Недарма ж ліві в порядок денний сесії Верховної Ради водночас із змінами до Конституції знову — вкотре вже! — внесли питання про приєднання до так званої Міжпарляментської асамблеї СНД. Власне, і зміни до Конституції пропонуються для того, щоб зняти останні перешкоди на шляху до зближення з Москвою.

Суть цих змін полягає у скасуванні інституції президентства в Україні. Логіка настільки ж проста, наскільки й популістська: бачите, до чого довела існуюча влада (читайте — президентська форма правління) — зарплати і пенсії не виплачуються, ковбаси по 2, 20 немає, люди бідують — словом, життя нікудишнє. Отже, треба цю владу замінити, позбутися геть не тільки Президента, а й самого президентства як такого. Для більшої переконливости Пйотр Сімоненко навіть виступав з парляментської трибуни — подумати тільки! — українською мовою. Але, звичайно, ні слова про те, що Україна дійшла до такого життя з легкої руки тієї ж „керуючої і спрямовуючої", спадкоємницею якої вважає себе нинішня компартія, а до останньої ручки її довели колишні компартійні номенклятурники, які так і залишилися у насиджених владних гніздах.

Однак, у принципі, можна й про зміни в Конституції питання поставити, якщо це краще буде для України. Тим більше, що багато чого із нинішніх негараздів можна поставити на карб нинішньому Президентові Леонідові Кучмі. Але насправді не про Україну, не про її долю, не про інтереси українського народу дбають комуністи. Для чого вони хочуть позбутися інституції президентства — видно неозброєним оком. І чим його замінити — не приховують: системою совєтської влади, яка впродовж семи десятиліть стільки залила сала за шкуру українському народові, що запам'ятається на довгі віки.

Зміни і доповнення до Конституції можуть бути прийняті, якщо за них проголосує дві третини депутатів від складу Верховної Ради, тобто, потрібно не менше 300 голосів. Передбачено також, що Верховна Рада може розглядати зміни до Конституції лише тоді, коли матиме позитивні висновки про них Конституційного суду. Для того, щоб подати проєкт змін до Конституційного суду, потрібно, щоб за це проголосувало більше половини складу Верховної Ради — не менше 226 депутатів.

На що ж розраховували комуністи, виносячи це питання на розгляд сесії? Адже навіть неполітикові зрозуміло, що за нинішньої розкладки сил у Верховній Раді набрати 300 голосів для внесення будь-яких змін до Конституції (тим більше — у комуністичному виконанні), є справою вельми і вельми проблематичною. Не настільки комуністи наївні, щоб не розуміти цього. Але їм треба було будь-що передати свій проєкт до Конституційного суду і цим убити двох зайців: посіяти у суспільній свідомости зерна сумніву щодо правильности нинішньої Конституції, а заодно продемонструвати своє „піклування" про „бідний народ України", як вони називають український народ.

Цього разу комуністичний спектакль, хоч і був розіграний, не вдався. Кількаразове переголосування не дало очікуваного ними результату: зібрати більше 205 голосів за те, щоб відправити проєкт на розгляд Конституційного суду, не вийшло. Навіть підмоги депутатів лазаренківської фракції „Громада", які разом з комуністами голосували „за", виявилось недостатньо.

Другодні у вагоні метро я мимохідь підслухав розмову двох статечних чоловіків: „Дивився по телебаченню сесію Верховної Ради? Яке

(Закінчення на стор. 20)

Бійка у парляменті...

(Закінчення зі стор. 1)

лови Верховної Ради і, можливо, відкликати його".

Крім того, за його словами, виникає небезпека непроведення у цьому році президентських виборів взагалі. Анатолій Матвієнко повідомив, що мав зустріч з Президентом Леонідом Кучмою, на якій обговорювались вимоги НДП до нього як глави держави. НДП, за словами її лідера, не знімає жодної зі своїх вимог.

Закон про вибори Президента треба приймати тільки на партійній основі. Комуністи знають, що рейтинг Симоненка невисокий. Висунути свого кандидата КПУ не може, тому вони доводять, що держава не потребує Президента.

Надмірна політизація бізнесу, вважає Анатолій Матвієнко, викликала реакцію — комерціялізацію політики. У Верховній Раді йдуть торги: ми вам — МПА, ви нам — приватизацію „Телекому" і таке інше.

(УНІАР)

Скандал з Лазаренком...

(Закінчення зі стор. 1)

безсумнівного лідера опозиції — Павла Лазаренка".

Зараз, за словами Олексія Ременюка, "Громада" визначається щодосвоїх спільників на президентських виборах. На з'їзді в Києві буде вирішено, чи відстоюватиме партія соціял-демократичні або ліберально-демократичні позиції. О. Ременюк вважає, що "Громада" найближча до соціял-демократів і безсумнівно партія висуне свого кандидата на посаду голови держави. Скоріш за все це буде П. Лазаренко, але остаточно це питання буде вирішено лише на з'їзді. Цілком підтримуючи Лазаренка, "Громада" не виключає можливості підтримки спільного кандидата від бльоку лівих сил в другому турі президентських виборів. На запитання, кого підтримає "Громада" крім Лазаренка, Олексій Ременюк відповів: "Симоненка — менш вірогідно, Мороза — більш".

Про ставлення "Громади" до кримської автономії, за словами Володимира Альохіна, говорить те, що члени депутатської фракції "Громада" в Верховній Раді України проголосували за Конституцію Криму, незважаючи на низку суттєвих зауважень до її тексту. "Ми за те, щоб Крим власноруч визначав свою долю в рамках автономії України, доки не буде підписана угода між Центром і Кримом", — заявив Володимир Альохін.

Жидам Росії пропонують асиміляцію

Російські і закордонні газети опублікували заяву голови Центрального комітету Комуністичної партії Російської Федерації Генадія Зюганова „Про національну гордість патріотів", присвячену так званому жидівському питанню в Росії. Провідник комуністів Росії, посилаючись на зростання антижидівських настроїв серед росіян, закликає не змішувати жидівського питання з питанням про сіонізм. Зюганов пише, що сіонізм споріднений з німецьким фашизмом, але останній привселюдно заявляв свої претенсії на світове панування, а сіонізм діє потаємно і чужими руками. „Фашизм і сіонізм, — пише Зюганов, — є найлютішими ворогами передовсім тих народів, національні почуття і вірування яких вони експлуатують". Комуністи Росії, говориться у заяві, „ніколи не ототожнювали поняття „жид" і „сіоніст". З комуністичними переконаннями несумісні будь-які форми проявів шовінізму і національної нетерпимости. Тому заслуговують осуду погляди і висловлювання, які ставлять знак рівности між жидами і сіоністами, як відсталі, такі, що тиражують буржуазно-обивательські забабони, маскують клясову сутність сіонізму і утруднюють тим самим боротьбу із ним".

Зюганов пропонує жидам Росії три варіянти вирішення жидівського питання. Поперше, вони можуть виїхати за кордон (виїдуть, звісно, сіоністи). Подруге, вони можуть визнати Росією єдиною батьківщиною, жити й працювати на її благо у жидівській громаді (це гасло з колишнього СССР). Потретє, вони можуть асимілюватися в російському чи будь-якому іншому народі в національному, мовному і культурному сенсі (це, зрозуміло, був би ідеальний вихід). Тепер же, застерігає Зюганов, ніхто з жидів не може бути в Росії „внутрішнім еміґрантом".

Не знати, як відреагують на заяву комуністичного зверхника жидівські спільноти Росії (в Америці проходять мітинги протесту проти цієї заяви), але кожному зрозуміло, що російські комуністи знову вдаються до маскування власних намірів. Немає жодного критерія, за яким можна було б визначити, хто з російських жидів є просто жидом, а хто ще й „сіоністом". Не було таких критеріїв і в часи панування комуністів. На 1953 рік було призначене повне вирішення жидівського питання в Росії. Плян був дуже простий. 12 серпня 1952 року був розстріляний Єврейський антифашистський комітет — 13 видатних жидівських письменників і громадських діячів. Потім арештували групу лікарів, яких було звинувачено у вбивствах комуністичних провідників Жданова і Щербакова, наміри ліквідації Сталіна, Берії і Маленкова. В січні 1953 року арештували 9 лікарів, з яких троє були росіянами, в лютому арештованих було вже 37. Їх мали засудити до публічної страти на Красній площі 11-12 березня 1953 року. В день страти „народні маси", долаючи „опір" сил безпеки, мали розірвати засуджених на шматки і над країною постала б загроза жидівських погромів. Але „мудрий батько Сталін" завбачливо наказав побудувати численні бараки на Далекому Сході, в Біробіджані створити Єврейську автономну область. І він „врятував би" жидів, вивозячи їх ешелонами до „їхньої" автономної области. Жидівське питання було б вирішене!

Але Сталін помер за тиждень до початку акції, і усі пляни провалилися. Історія повторюється: нинішній ватажок комуністів закликає виставити з країни сіоністів, а решту асимілювати чи змусити до повної пасивности. Може, йому слід піти далі й запропонувати нашивати „сіоністам" жовті зірки на груди? Чи таке вже було?

Президент відзвітував...

(Закінчення зі стор. 1)

жання опозиції.

Будучи особисто свідками таких звітувань про стан Держави кількох президентів з обидвох партій, мусимо признати, що ця конституційна вимога в загальному працює непогано вже понад 200 років. Вона дає можливість Президентові не тільки продемонструвати перед народом свої осяги чи майбутні пляни, але також у непередбачених ситуаціях вміло захищає пост Президента — голови держави і головнокомандуючого збройних сил — від будь-яких хибних кроків особи, котра в даний час займає цей пост. Свідками саме такої ситуації були ми минулого вівтірка, коли зі звітом перед народом про стан Держави виступив Президент Билл Клінтон. Незважаючи на існуючу, прямо скажемо, скандальну ситуацію навколо Б. Клінтона, члени обох партій бурхливими оплесками вітали свого Президента, коли він увійшов до залі Конгресу, віддаючи цим шану інституції, котру він представляє.

Впродовж свого 77- хвилинного звітування Президент найперше відзначив здоровий і стабільний стан в країні, вміло підкреслив дотеперішні осяги і впевнено представив пляни на майбутнє. До осягів зарахував: економічні успіхи, зменшення безробіття, злочинности, осіб на списках державної допомоги потребуючим і збалянсований бюджет, а до основних плянів на майбутнє запропонував поліпшення шкільної системи, зміцнення збройних сил і поліпшення програм для літніх осіб. В особливий спосіб Президент підкреслив свою та свого Уряду заслугу — надвишку в бюджеті, з котрої відразу 60 відсотків упродовж наступних 15 років запропонував ужити на забезпечення чи радше продовження стабільности соціяльного забезпечення, частину – на поліпшення Медікер (медичного забезпечення для літніх громадян), створення нових пенсійних можливостей у формі Універсальних щадничих рахунків „U.S.A." (Юніверсал сейвінґс аккавнтс) і уможливити полегшу у формі 1,000 дол. податкових кредитів тим родинам, які опікуються каліками чи невиліковно хворими. Крім того, він вичислив цілий ряд змін і заходів для поліпшення публічних шкіл та їхніх програм в країні, починаючи від посилення учнівських вимог до іспитів для учителів, а також зміцнення збройних сил. Всі свої пропозиції Президент представляв як приготування до кращого майбутнього у XXI сторіччі.

Цьогорічна промова Президента зосереджувалась у більшості на справах внутрішньо-американського порядку. Одначе він не поминув і закордонної політики, підкреслюючи з гордістю впливи США на мирні процеси в Боснії та на Близькому Сході, успіхи в покращенні ґльобальної економіки і торгівлі та закликав збільшити зусилля, спрямовані на нерозповсюдження ядерної зброї. У цьому місці він згадав Україну — заявляючи, що треба з нею та з іншими країнами колишнього Совєтського Союзу співпрацювати і допомогти ґарантувати безпеку ядерних середників і технології так, щоб вони ніколи не потрапили до небезпечних і невідповідальних рук. В часі виголошення промови 95 разів публіка вставанням з місць і оплесками схвалювала пропозиції Президента. Найдовше, як і можна було сподіватися, оплескували свого Президента демократи. Республіканці в загальному були більш стриманими, мабуть, розчаровані, що у своїй промові Президент не згадав нічого про зменшення податків.

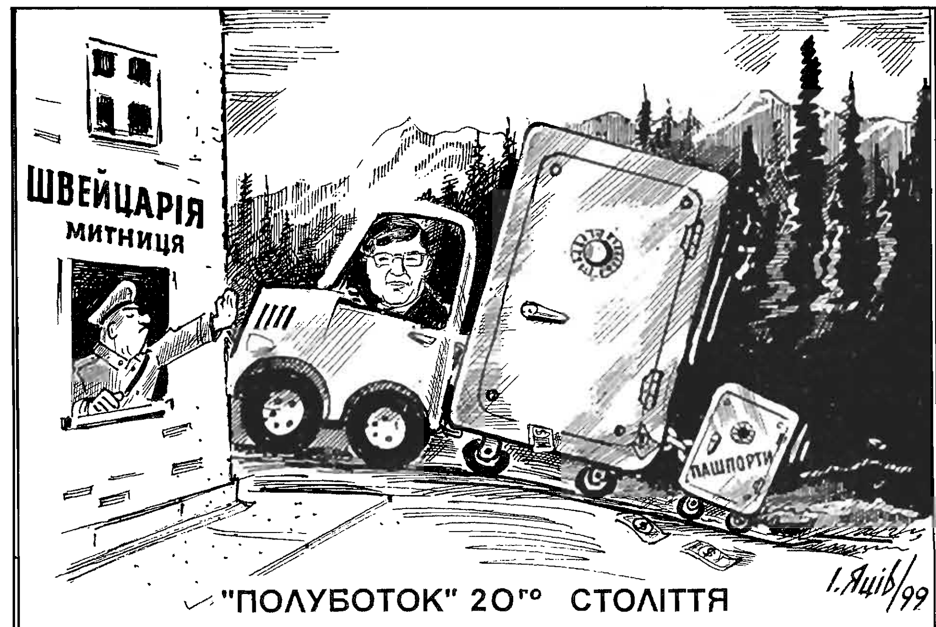
Все ж таки треба признати, що до свого звіту Президент підібрав найбільш актуальні проблеми, близькі та зрозумілі пересічному громадянинові. Це був обдуманий політичний підхід, яким він сподіється посередньо вплинути на вислідки розгляду своєї справи в Сенаті та врятувати своє президентське становище. Аналітики по-різному розглядають виступ Президента Билла Клінтона, але більшість погоджується, що був він вдало підготованим і успішно переданий слухачам.

Х.В.- Ференцевич

Американці досліджують Україну

В Україні працюють представники конференційного комітету Конгресу США на чолі з Координатором допомоги новим незалежним державам Вільямом Тейлором, які вивчають реальні прояви реформ перед поданням своїх рекомендацій державному секретареві Маделин Олбрайт, перш ніж надати Україні фінансову допомогу в сумі 195 млн. долярів США. А військовики ведуть переговори про навчання в американській школі сержантів молодшого командного складу Української армії.

УНІАР

"ПОЛУБОТОК" 20го СТОЛІТТЯ

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Вшанували за півсторіччя самовідданої праці

М. Шевчук посередині своєї „союзової родини", справа від неї — У. Дячук, зліва — М. Лиско і С. Качарай.

Коли предсідник УНС Уляна Дячук, прощаючи Марію Шевчук із відходом на емеритуру, сказала, що пані Марія працює у Рекордовому Відділі УНС від 1951 року, важко було повірити, що від початку її праці вже минає півсторіччя. Марія Шевчук завжди залишилася так само метка і роботяща, як в 1951 році. Правда, у тому довгому проміжку часу були малі перерви, спричинені родинними обов'язками, але п. Марія завжди відчувала себе частиною УНСоюзу, з яким творили немов своєрідну другу родину. Тому не дивно, що на день народження М. Шевчук саме ціла Союзова родина зібралася 29 грудня, щоб спільно попрощати свого вірного члена, яка напевно і в родинному затишку не буде забувати своїх товаришів праці і це оточення, в якому так довго радо перебувала. У цьому родинному прощанні взяли участь усі працівники УНС. На спомин М. Шевчук вручили золотий годинник, а з ним і свої серця, бажаючи передати якнайбільше тепла і любови.

Вірна дружина, мати чотирьох дітей і бабуня, вона і в сім'ї буде так само пильно працювати, як усі ці роки в Рекордовому Відділі УНС, а наші побажання будуть додавати її сили і до цієї відповідальної, на свій спосіб, праці.

О. К.

Традиційна союзова „Ялинка"

В суботу, 16 січня, Округа Північного Ню Джерзі Українського Народного Союзу запросила до Головної Канцелярії УНС у Парсиппані дітей з батьками на спільне святкування традиційної „Ялинки". У вщерть виповненій залі зібралося понад сто гостей. Різдвяне свято відкрив голова Округи Північного Ню Джерзі радний УНС Євген Остиславський, вітаючи гостей, особливо отця Леоніда Малькова з української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, настоятельку УКШколи св. Івана Хрестителя сестру Хризостому і сестру Бернарду, музичного директора хору при школі св. Івана Хрестителя Михайла Стащишина, який прибув з групою понад 30 дітей — виконавців концертової програми. Тепло привітав предсідника УНС Уляну Дячук з чоловіком Володимиром, радного Андрія Воробця, почесного члена Головного Уряду Володимира Сохана з дружиною і головного редактора „Українського Тижневика" Рому Гадзевич. В дальшій частині голова Організаційного Комітету імпрези Оксана Тритяк коротко схарактеризувала осяги музичного директора, його виконавців і відкрила концерт.

У прикращеній ялинкою залі гості з приємністю заслухали концерт колядок, деклямації і прегарну гру на сопілках у виконанні понад 30 дітей під диригентурою Михайла Стащишина. Програму концерту збагатили також діти „Рідної Школи" з Виппані під керівництвом Оксани Телепко, які виконали ще дві колядки та привітали присутніх віншуванням.

На закінчення концерту Уляна Дячук подякувала молодим виконавцям концерту за їхній спів, родичам — за їх посвяту, а Оксані Тритяк за гарну організацію свята. Всі діти отримали подарунки від Окружного Комітету з рук Дарії і Володимира Семеґенів.

Голова Округи вручив даток на „Кружок Матерей" при УКШколі св. Івана Хрестителя в Нюарку.

Члени Організаційного Комітету - члени Управи Округи Північного Ню Джерзі радний Євген Остиславський — голова Управи Округи, радний Андрій Воробець — заступник, Лонгин Старух — касир, Оксана Тритяк — імпрезовий референт, Марійка Остиславська — координатор імпрези, Рома Гадзевич — пресовий референт, Стефан Вельгаш — член Контрольної комісії, Марійка Галущак і Дарія Семеген — вільні члени щиро дякують всім, хто прибув на імпрезу, а особливо Михайлові Стащишинові за працю над підготовкою концерту.

Організаційний комітет

На фото: вгорі - Оксана Тритяк і Євген Остиславський вітають юних учасників союзової „Ялинки"; Гості й учасники свята в приміщенні УНСоюзу.

Фото Роми Гадзевич

Прийшли дітки із звіздою

Ці молоденькі колядники, із Відділу СУМ в поблизькому містечку Виппані, відвідали 29 грудня 1998 року головну квартиру УНСоюзу у Парсиппані, щоб заколядувати і привітати із святами усіх працівників. Прийшли вони із звіздою, вертепом під опікою своїх старших подруг Лінди Клебан і Гані Додз. Колядувати допомагали їм працівники УНС, які прийняли молоденьких гостей тепло та ще і нагородили відповідним грошовим чеком.

Фото О. Кузьмович

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ ПОШУКУЄ ЧЛЕНІВ, ВЛАСНИКІВ ВИВІНУВАЛЬНИХ ГРАМОТ, ЯКИМ НАЛЕЖАТЬСЯ

ЗВОРОТИ ВИВІНУВАЛЬНИХ СУМ (ENDOWMENTS)

За інформаціями проситься звертатися до секретаря відділу, або до Головної Канцелярії

ВІДДІЛ ДОРОСЛИХ

Стейт	Відділ	Прізвище і ім'я		Число грамоти	Дата дозрівання	Сума	Спадкоємець
CA	257	Andrusiak	Larysa	171203	2/28/96	212.00	husband Steve
CT	350	Koda	Irene	175417	11/28/97	3000.00	father Simon
CT	414	Andrusyshyn	Hnat	175421	11/28/97	948.00	wife Josephina
CT	414	Blahodatny	Regina	156778	4/30/91	391.00	husband George or daughter Irena L.Howard
CT	414	Jaeger	John	162631	1/31/93	292.00	sister Olga Jaeger
CT	414	Krill	Olga	159415	2/29/92	1000.00	brother Walter Krill
CT	414	Leninski	Roman	174962	9/28/97	452.00	mother Paulina
CT	414	Lysiak	Roman Leo	161957	12/31/92	1000.00	mother Maria
CT	414	Maslanka	Roma	167161	5/31/94	1000.00	father Walter
FL	368	Kokinakis	Elaine	154474	7/31/90	1000.00	mother Olga
FL	368	Maksymowich	Anna Mary	172885	11/30/96	1000.00	parents Ted & Anna
IL	51	Kuchnij	Stefania	165247	12/31/93	40.00	mother Pawlina Zawerucha
IL	106	Kazaniwskyj	Leo W.	174246	6/28/97	164.00	brother Andrew
IL	106	Macikanycz	Anna	155512	11/30/90	297.00	father Michael
IL	106	Saciuk	Oleh	173588	3/28/97	906.00	wife Roxolana
IL	106	Slywka	George	176430	10/31/94	916.00	parents Maria & Mykola
IL	131	O'Brien	Dennis	173086	12/28/94	25.00	wife Dorothy
IL	131	Shep Rev	John	173380	2/28/97	3065.00	wife Naomi & father Peter
IL	176	Trehubchuk	Nina	175378	10/28/97	1000.00	father John
IL	220	Rodak	Myron	168492	12/31/94	1000.00	mother Mary
IL	221	Berezowski	Paul	169323	4/30/95	2000.00	father Stefan & wife Christine
IL	221	Slobodian	Maria	171035	1/31/96	500.00	mother Nadia
IL	379	Jendzejowskyj	Jaroslaw Wasyl	157901	8/31/91	1000.00	father Michael
IL	379	Moroziuk	William M. Jr.	160431	6/30/92	494.00	father William
IL	379	Mulyk	Olga Maria	173636	3/28/97	480.00	mother Kateryna
IL	379	Oharenko	John Michael	170115	9/30/95	1000.00	father Vladimir or mother Lubomyra
IL	379	Pawluk	Daria	171586	4/30/96	828.00	mother Olga
IL	379	Slywka	Louise	169327	4/30/95	141.00	husband George
IL	399	Miceli	Martha	174465	7/28/97	1000.00	parents Roman & Helen
IL	399	Soltysyk	Ola	166377	3/31/94	1000.00	father Alex
IL	399	Sosenko	George	157156	5/31/91	1000.00	parents Dr.Roman & Helen
IL	423	Chreptowsky	Vera	168167	10/31/94	58.00	husband Achille & daughter Areta
IL	423	Holyk	Anastazja	162768	3/31/93	1500.00	daughter Stella
IL	423	Petrenko	Lillian	160822	8/31/92	2000.00	father Johann & mother Nadeschda
IL	423	Pidbucki	Stella Stephanie	156721	3/31/91	1000.00	mother Anastazja
IL	472	Gula	Iwan S.	174838	9/28/97	2000.00	parents Anhelyna & Petro
IL	472	Iwanycky	Walter	151660	12/31/90	311.00	wife Vera or sister-in-law Bohdana Komarynsky
IL	472	Tkaczuk	Jurij	170207	9/30/95	1000.00	parents Dr.Bohdan & Oresta or sister Irene
IN	452	Cymbala	Myron	164531	10/31/93	400.00	parents Stefan & Stella
MA	150	Wawzyniecki	Christine	159383	2/29/92	1000.00	parents Stefan & Rose
MA	150	Wawzyniecki	Stefan Jr	164610	10/31/93	1000.00	parents Stefan & Rose
MA	238	Hrycenko	Christine	164731	11/30/93	1000.00	daughter Tara Hrycenko & son Justin Hrycenko
MA	238	Lozynsky	Natalie	173403	2/28/97	1000.00	parents Michael & Daria
MA	374	Struz	Lesia	161611	11/30/92	1500.00	sister Oksana Struz
MI	20	Serdiuk	Halyna	175242	11/28/97	1000.00	husband Paul & son Andrew
MI	94	Sokolev	Valentyna	169860	7/31/95	198.00	father Anatole
MI	292	Baltarowich	Laryssa	156881	4/30/91	1000.00	parents Roman & Maria orsister Oksana & Maria
MI	292	Marciw	Mike	160568	7/31/92	500.00	mother Anna or brother Myron
MI	292	Martyniuk	Osyp	132625	4/30/96	5000.00	wife Anne or sons Iwan & Andrij
NH	178	Jodoin	Stephen	170012	8/30/95	124.50	parents Maurice & Daria
NJ	14	Didyk	Wolodymyra	155262	10/31/93	1000.00	husband Joseph
NJ	25	Chernyk	Zenon	156669	3/31/91	1000.00	mother Josephine or brothers Orest & Yuri
NJ	25	Dumanovsky	Lubomyr	178710	5/28/97	168.00	wife Adriana or children
NJ	25	Fedasz	Orest	175777	12/28/97	2000.00	wife Ariadna
NJ	25	Fedynskyj	George	166889	6/28/92	1000.00	mother Nathalie
NJ	25	Forenbaher	Josip	160351	6/30/92	452.00	mother Josypa or cousin Ervin Lihic
NJ	25	Geba	Donna Marie	169724	7/31/95	521.00	father John
NJ	25	Gwozdziowsky	Orest Bohdan	156855	4/30/91	312.00	father Jerry & brother Steve
NJ	25	Horak	Marie Louise	156381	2/28/91	465.00	husband Stephan & children
NJ	25	Korolewicz	Marta	162689	3/31/93	2.50	father Petro
NJ	25	Kwasnikowska	Czeslawa	166148	2/28/94	223.00	mother Maria or brother Josef
NJ	25	Makitra	Stephen	161797	12/31/92	1000.00	son Stephen A. Jr.
NJ	25	Matkiwsky	Nadia	164357	9/30/93	1000.00	husband Zenon
NJ	25	Matkiwsky	Zenon	164260	9/30/93	1000.00	wife Nadia
NJ	25	Murowany	Christine	154593	7/31/90	521.00	mother Maria & brother Mark
NJ	25	Petryshyn	Wolodymyr	164261	9/30/93	251.00	wife Arcadia
NJ	25	Shandor	Oksana	157682	8/31/91	500.00	husband Vincent
NJ	25	Shirokobrodsky	Irina	175244	11/28/97	141.00	son George
NJ	25	Star	James Daniel	155927	12/31/90	577.00	brother Robert L.or uncle Dan Starr
NJ	25	Stec Dr	William George	162369	1/31/93	500.00	wife Dr.Maria or daughter Ariadna
NJ	25	Symczyk	Ivan	173147	12/31/96	1000.00	wife Bohdanna
NJ	25	Syska	William	174166	6/28/97	462.00	mother Olga
NJ	25	Tershakovec	Basil	163161	5/31/93	700.66	wife Mary & daughters Andrea & Alexandra
NJ	25	Turkewicz	Jaroslawa T	174671	8/28/97	698.50	daughters Lawrentia & Elmyra
NJ	25	Yaremko	Taras	174167	6/28/97	55.00	parents Myroslaw & Halyna
NJ	25	Zadojanyj	Marianne	174893	9/28/97	1000.00	husband George & daughter Julia
NJ	25	Zayac	Maria Falina	164933	11/30/93	35.00	father Ivan B.or mother Elsa
NJ	27	Modney	Andrew	163200	5/31/93	1000.00	father Nicholas
NJ	27	Modney	Antoinette	163199	5/31/93	1000.00	father Nicholas
NJ	27	Olesnyckyj	Joanna	174984	10/28/97	2000.00	husband Nestor
NJ	42	Haluska	Andrew	164764	11/30/93	3000.00	parents Andrew & Mary
NJ	42	Karolinko	Joseph	169331	4/30/95	1032.00	mother Anna
NJ	70	Conover	Karen	167921	9/30/94	1000.00	husband Raymond
NJ	70	Czaplak	Manfred	175504	12/28/97	717.25	wife Cynthia
NJ	70	Czaplak	Cynthia	175503	12/28/97	716.25	mother Josephine Cappuccino
NJ	76	Demtschuk	Maria Olha	164286	9/30/93	5000.00	mother Julia
NJ	133	Shebunchak	Christine	166456	3/30/94	193.00	husband Roman
NJ	142	Hnatio	Michael Jr	157881	8/31/91	437.00	son Fredrick
NJ	155	Kuzenko	Raymond	157127	5/31/91	297.00	sister Helen
NJ	155	Sawczak	Ann	167937	9/30/94	336.00	parents John & Vera or brother Jaroslav
NJ	170	Misilo	Stephen	168355	11/30/94	500.00	mother Tekla
NJ	170	Misilo	Tekla	165938	8/31/93	500.00	children Stephen, Bohdan & Christine
NJ	209	Hluszczyk	Roman	162533	2/27/93	2000.00	wife Stefania
NJ	231	Pastuszek	Alexander	171588	4/30/96	1000.00	parents William & Theodozia
NJ	234	Shyshka	Maria	170488	11/30/95	1000.00	father Nicholas or mother Stephania
NJ	261	Corwonski	Andrew	174302	6/28/97	1000.00	wife Grace
NJ	281	Chariw	Jennie	161942	12/31/92	4000.00	parents Nicholas & Helen
NJ	287	Baransky	Yurij A.	174548	6/28/97	342.00	brother Wolodimir Jr.
NJ	287	Muszkewycz	Julianna	166782	4/30/94	620.00	husband Orest
NJ	287	Zrada	Bohdan	172830	11/30/96	1500.00	sister Paraskewia Czepurko
NJ	331	Schmirsky	Charles	174198	6/28/97	2000.00	wife Ann M.
NJ	371	Awdykovych	Kathy	176695	1/31/96	254.00	mother Maria
NJ	372	Dixon	Michael	168856	1/31/95	212.00	parents Alfred & Anna
NY	5	Kuver	Christine Luba	991406	10/28/97	1000.00	mother Luba
NY	6	Antoszyk	Michael	984377	5/31/91	3000.00	parents Michael & Anna
NY	8	Losianowycz	Olga	161383	10/31/92	219.00	parents George & Stefania
NY	8	Muzyka	Yulian	166308	3/31/94	655.00	daughter Anna Protzek
NY	8	Perich	Myron	157223	6/30/91	1000.00	father Nicholas
NY	8	Shewciw	Joseph	156101	12/31/90	5000.00	wife Mary Ann
NY	8	Tatarko	Taras	173234	1/28/97	2619.00	mother Tatiana
NY	8	Zenecky	John	166003	2/28/94	501.00	wife Betty
NY	16	Wengryn	Therese	169367	4/30/95	927.33	father Peter Hudak
NY	19	Bos	Elizabeth	162436	2/28/93	66.00	brother Jerzy Bos
NY	19	Maziar	Larissa	175607	12/28/97	648.50	parents Tadzia & Myron
NY	39	Waloven	Christopher	172473	9/30/96	1000.00	parents Ann & John
NY	57	Lewyckyj	Gloria	166646	4/30/94	2000.00	father Wasyl
NY	88	Bihun	Stephen	167251	5/31/94	204.00	mother Kataryna Jakiw
NY	88	Skubik	Laura	157504	7/31/91	1000.00	father Stephen J.Skubik
NY	130	Wonsowicz	Charles	154725	8/31/90	131.00	wife Arlene
NY	158	Dobrianska	Isydora	168145	10/31/95	1000.00	husband Iwan or children
NY	158	Duss	Anna	160485	6/30/93	1000.00	husb.Kirilo or children Serhij,Eileen,Natala
NY	158	Holiat	Neonila	125403	12/31/96	1500.00	husband Petro & mother Magdalena Zezelewska
NY	184	Drybka	Francis	175524	12/28/97	1000.00	brother Kazimierz
NY	184	Krawchuk	Olga	172660	10/31/96	1000.00	husband Dr.Myron or children
NY	184	Pylyp	Romana Maria	174423	7/28/97	1000.00	husband Wolodymyr
NY	194	Mysko	Chrystyna	165872	12/31/94	382.00	son Andrij
NY	194	Petryk	Stephan	175823	12/28/97	1000.00	god-son Alexander Kondrat Jr
NY	204	Horin	Megan	173090	12/31/96	4330.00	husband Walter
NY	204	Hrynenko	Michael	171160	12/31/95	273.00	mother Kateryna
NY	204	Jac	Steve	159561	3/31/92	1000.00	wife Anastasia
NY	204	Jeziorski	Krystyna Tamara	174687	8/28/97	172.00	husband Alexander
NY	204	Jeziorski	Alexander	174688	8/28/97	102.00	wife Krystyna
NY	204	Mazuryk	Darka	156626	3/31/91	500.00	husband Walter
NY	217	Bach	Marko A.	173340	1/28/97	1000.00	parents Ludwig & Stephania
NY	256	Kozak	Daniel	167582	6/30/94	1000.00	wife Irene
NY	267	Abramowicz	Walter	134414	12/31/93	648.50	mother Mary
NY	267	Chrin	Adam	175008	10/28/97	64.00	mother Maria
NY	267	Kovacevic	Vojin	173835	4/28/97	3000.00	friend Phyllis J.Pazich
NY	267	Kozulak	Gregory Peter	988445	8/31/94	1000.00	father William
NY	267	Pazich	Phyllis	173834	4/28/97	1000.00	son Alexander Topolavachki
NY	267	Starosolsky	Wolodymyr	168267	11/30/94	1000.00	mother Irena
NY	267	Subotic	Lepa	173836	4/28/97	1000.00	brother Jovan Subotic
NY	267	Wasylciow	Orysia Irene	160918	8/31/92	1000.00	mother Stefania Boyko
NY	293	Filewicz	Bohdan	172584	10/31/96	1000.00	father Michajlo
NY	293	Oryshkevich	Irina	174751	8/28/97	1000.00	parents Dr.Joseph & Lydia
NY	293	Roberts	John	162059	12/30/92	108.00	mother Joan
NY	293	Towner	Paula	167285	5/31/94	127.00	father Steve
NY	304	Federczyk	Basil	171558	4/30/96	1000.00	son Wasyl
NY	316	Bochno	Jolanta	169607	6/30/95	8.00	husband John
NY	316	Bochno	John	169606	6/30/95	8.00	wife Jolanta
NY	316	Karalia	Helen	174447	7/28/97	1000.00	husband John
NY	316	Kucey	Franklin	172276	8/31/96	899.00	father John
NY	316	Sukhenko	Victor	181303	11/28/97	232.00	fiance Kathryn Klipfel
NY	316	Wilson	Michael F.	173270	1/28/97	573.00	mother Jenny
NY	325	Hrynkiw	Thomas	170103	9/30/95	1000.00	mother Anna
NY	343	Peters	Mary	159206	1/31/92	1000.00	father Nicholas
NY	343	Rosignol	Sophie	173098	12/31/96	1000.00	niece Renee De Myda
NY	361	Hnat	Maria	156774	4/30/91	1000.00	husband George
NY	361	Konoval	Barbara Marie	155906	12/31/90	1000.00	grandmother Mary Beritelli or mother Sophie
NY	361	Tomaselli	Larissa	165785	1/31/94	35.00	husband Vincenty F.
NY	367	King	Penelope	172072	7/31/96	312.00	mother Eudokia Gilmore
NY	437	Hrynyszyn	Tatiana	173352	1/31/96	60.50	children Nadia & Petro
NY	437	Lewyckyj	Roman	173645	3/28/97	1000.00	mother Yaroslawa
NY	455	Prokopiw	Michael	169180	3/31/95	1257.00	mother Maria or brother Myron & sister Olga
NY	457	Owcharuk	Olena	170831	12/31/95	121.75	sister Vera
NY	485	Terleckyj	Marta	160828	8/31/92	1000.00	husband Nestor
OH	50	Trypniak	Olga Anna	157958	9/30/91	1000.00	parents Mykola & Dora or brother Ihor
OH	222	Bodnaruk	Roman	175525	12/28/97	1000.00	aunt Marta Cymbalista
OH	230	Martynyszyn	Donna	172571	10/30/96	1608.00	husband John
OH	233	Nazar	Conrad	155661	12/31/90	1000.00	wife Ellen
OH	233	Nazar	Ellen Jean	174189	6/28/97	1000.00	husband Conrad H.
OH	295	Hojsak	Roman	174096	5/28/97	90.00	father Michael or mother Anna
OH	358	Boychuk	Gene W. M.D.	142979	6/28/97	5000.00	The Union Commerce Bank of Cleveland OH,Trust
OH	358	Rosul	Luba	175375	11/28/97	50.00	father Iwan or mother Orysia
OH	364	Krasniawsky	Maria	173543	2/28/97	1000.00	mother Olga
PA	32	Jones	Michael	165084	12/31/93	365.00	wife Helen
PA	32	Keilyk	Michael Jr.	85260	1/31/92	283.00	mother Lorraine
PA	45	Mychajluk	Olha	170949	12/31/95	682.00	father Ilko
PA	47	Chase	Anna	168706	1/31/95	1000.00	daughter Patricia Anne
PA	83	Czerepacha	Oksana	174294	6/28/97	1000.00	father Ostap
PA	113	Balega	Charles A.Jr.	167257	5/31/94	1000.00	parents Charles Sr. & Dorothy
PA	113	Balega	John Francis	166443	3/30/94	388.00	mother Helen
PA	113	Barkley	Marjorie J.	167254	5/31/94	500.00	husband John Richard
PA	113	Burik	John Francis	161555	11/30/92	1000.00	sister Betty Jane
PA	113	Casner	William E.	173318	1/28/97	935.00	wife Virginia
PA	113	Daw	Donna	167653	7/31/94	20.00	parents Richard & Beverly
PA	113	Krinock	Timothy	167261	5/31/94	500.00	father Andrew
PA	113	Krinock	Denis M.	167260	5/31/94	500.00	father Andrew
PA	113	Latta	Mary	166025	2/28/94	500.00	husband John
PA	113	Plummer	James R.	175647	12/28/97	1000.00	wife Jo Ann
PA	128	Savage	Thomas Oliver	162456	2/28/93	124.33	sister Sharon
PA	128	Savage	Sharon Marie	162455	2/28/93	182.00	brother Tomas
PA	153	Hnatiuk	Oleh W.	174114	5/28/97	2000.00	parents Bohdan
PA	153	Iwanyshyn	Parania	173385	2/28/97	2000.00	daughter Anna
PA	153	Michalko	Helene	170669	12/31/95	3000.00	husband Nicholas
PA	153	Michalko	Nicholas J.	174415	7/28/97	3000.00	wife Helene
PA	153	Prokop	Bohdan	135405	4/30/91	328.00	wife Lada
PA	153	Woskobijnyk	Helen	133304	7/31/95	1000.00	husband Alex
PA	153	Zulak	Olha	166459	3/31/94	1000.00	husband Walter
PA	153	Zulak	Roman	163557	6/30/93	1000.00	parents Wolodymyr & Olha
PA	154	Powanda	John	167818	8/31/94	1000.00	wife Jane Austin
PA	154	Rohach	Lorraine	167863	8/31/94	1503.00	sister Marie C.Rohach or Beverly Sywulak
PA	154	Rohach	Marie	167864	8/31/94	1347.00	sister Lorraine
PA	161	Bohn	Paul	169925	8/31/95	1000.00	friend Linda Prentice
PA	163	Wasyliw	Olga Justina	991798	12/28/97	939.00	mother Ida
PA	216	Kolybabiuk	Orest	175005	10/28/97	1000.00	parents Hryhoryj & Anna
PA	216	Zwarych	Nicholas	162869	3/31/93	6.00	parents Anthony & Tatiana
PA	236	Ball	Philip	168064	10/31/94	1000.00	father Nick
PA	242	Tloczynski	Linda	171691	5/31/96	1000.00	husband Thomas
PA	268	Schofield	Robert W.	173621	3/28/97	1000.00	friend Lura Lamenia
PA	321	Evasew	Joan	171651	4/30/96	500.00	parents Joseph & Phylis
PA	321	Evasew	Robin Ann	171652	4/30/96	500.00	parents Joseph & Phylis
PA	321	Geremesz	Stefania	169338	4/30/95	1000.00	husband Mychajlo
PA	321	Lisowski	Nicholas	171904	6/30/96	2000.00	sister Sophie Nadwodny
PA	339	Bailey	Charles	171485	3/31/96	117.00	brother Leonard & friend Michael Luciw
PA	339	Luciw	Mark Roman	174752	8/28/97	1000.00	parents Wolodymyr & Mary
PA	352	Pitts	Mary	170516	11/29/95	895.00	sister Joann Pitts
PA	375	Dankowski	Barbarann	154943	9/30/90	1000.00	husband Joseph
PA	375	Tkacz	Jean	161109	9/30/92	670.00	husband Roman
PA	397	Bojczuk	Zenon	984510	7/31/91	1000.00	parents Jaroslaw & Myroslawa
PA	397	Fostiak	Peter	171503	3/30/96	1000.00	parents Jaroslaw & Maria
PA	397	Hodowanec	Marko Mychajlo	990163	7/31/96	500.00	grandmother Helen Hodowanec or parents
PA	397	Leskiw	Lubomir	173961	4/30/97	675.00	wife Iwanka
PA	397	Los	Wasyl	101314	12/31/93	500.00	brother Mykola
PA	397	Rogers	Mary Rose	166620	3/31/94	1000.00	husband Bernie
PA	397	Skoczylas	Iwan	156262	12/31/90	500.00	wife Paulina or daughter Elehie Natalie
PA	397	Stogryn	Eugene	134870	1/31/94	500.00	wife Eileen
PA	409	Hinz	Evelyn	167439	5/31/94	1000.00	husband Henry or children
PA	409	Reilly	Thomas F.	161775	11/28/97	1000.00	wife Margaret
PA	422	Calvitti	JoAnne V.	175867	12/28/97	918.00	father Robert or brother Robert Jr
PA	422	Fartuszok	Nicholas	175513	12/28/97	1000.00	brother Steven
PA	424	Schumitzki	Anna Lela	164548	10/31/93	20.00	mother Olga
PA	438	Praschyk	Harry	173777	3/28/97	2000.00	parents Harry & Kateryna
PA	479	Nakonechny	Vera	175694	12/28/97	61.50	husband Yury
PA	479	Nakonechny	Yury	175693	12/28/97	7.50	wife Vera
PA	479	Yaremchuk	Olga	175555	12/28/97	143.00	mother Maria
TX	28	Mykytyn	Hans	163258	5/31/93	436.00	mother Rosa
TX	28	Schoenfeldt	Stephen Emil	159446	3/31/92	1000.00	sister Martha Zimmermann or mother Mary
WA	496	Danysh	Orest	170403	10/31/95	500.00	wife Nadine
MAN	445	Derzko	Jaroslaw	173055	12/31/96	5000.00	sister Lydia
ONT	401	Mandziuk	Zena	171328	2/29/96	1000.00	husband Harry or children
ONT	412	Berezuk	Luba Nadia	175872	12/28/97	2000.00	parents Mykola & Teresa
ONT	416	Tkaczuk	Lydia	162414	1/31/93	276.00	husband Miguel
ONT	416	Tkaczuk	Miguel	162413	1/31/93	265.00	wife Lydia
ONT	427	Borysko	Donna	159708	3/31/92	72.00	mother Ann
ONT	432	Diachuk	Remigia Garcia	169343	3/31/95	366.00	husband John
ONT	432	Hyzka	Slavka	172967	12/31/96	639.00	father Paul
ONT	432	Luczkiw	George	175456	11/28/97	1000.00	mother Vladimira
ONT	432	Olanick	Maurice Kole	122471	11/30/96	472.00	wife Mai
ONT	441	Myhal	Stefania	161416	10/31/92	1000.00	father Dr.Bohdan
ONT	462	Harasymchuk Rev.	Theodore Taras	161857	12/31/92	1000.00	father Pawlo
ONT	492	Luhowy	Teressa	173651	3/28/97	30.00	mother Lydia & brother Yuri
ONT	492	Pruchnicky	Markian	170037	8/30/95	205.00	mother Sonia
ONT	492	Radczenko	Gregory	167323	5/31/94	112.00	wife Lesia Alexandra
ONT	492	Switucha	Mykola	119440	9/30/94	122.00	wife Irena
QUE	465	Hanchuk	Bohdan	175081	10/28/97	147.00	mother Alexandra
QUE	465	Hukalo	Taras	164749	11/28/97	1000.00	father Andrij or mother Dokia
QUE	465	Korol	Sylvia	167988	9/30/94	336.00	husband Peter
QUE	465	Kowal	Myroslaw	173056	12/31/96	400.00	fiance Lidia Korol
QUE	465	Kupczak	Michajlo	174837	9/28/97	75.00	parents Olena & Roman
QUE	465	Panasiuk	Yaroslaw Roman	166098	2/28/94	368.00	estate
QUE	465	Prawdjuk	Arkiady	173341	1/28/97	2984.00	sister Mary
QUE	465	Verkaik	Irene	172971	12/31/96	576.00	husband Douglas
QUE	471	Stawnyczy	Alexander	167182	5/31/94	215.00	father Myroslaw
QUE	473	Wijtenko	Ariana	175461	11/28/97	2000.00	aunt Alexandra Dawydowych
SAS	421	Dobranski	Miles	175995	12/28/97	1000.00	father Stanley or mother Jean
SAS	421	Hnatiuk	Joseph	195461	11/28/97	2250.00	wife Charlotte
SAS	444	Gruza	Lissa	172078	7/31/96	1000.00	father Michael Lys
SAS	444	Lemko	Jerrold	174843	9/28/97	615.00	wife Anita Anne
SAS	444	Wowk	Stefania	175387	10/28/97	1000.00	husband Leon

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

НТШ обговорює шляхи розв'язання чорнобильської проблеми

Осередок НТШ у Вашінгтоні на початку свого заснування — 16 листопада 1957 року — поставив собі основне завдання: централізувати наукову працю членів НТШ на терені Вашінгтону та його околиць і скликати наукові засідання та конференції. Продовж десятиліть осередок НТШ брав активну участь, разом із місцевими відділами УВАН, УККА, УАКР, українськими церквами, Об'єднанням Українців Вашінгтону, у різних імпрезах, присвячених вшануванню Тараса Шевченка та інших визначних діячів і подій.

16 листопада 1997 року відбулась святочна імпреза, присвячена 40-літтю Осередку НТШ у Вашінгтоні.

22 березня 1998 року заходами Осередку НТШ та Відділу УВАН відбулася Шевченківська конференція.

Осередок періодично організовує конференції на теми за науковою професією його членів або запрошених гостей-доповідачів. Наприклад, 26 жовтня 1997 року відбулася доповідь Святослава Караванського на тему: „Мова і політика". 15 листопада 1998 року відбулася імпреза, присвячена наслідкам Чорнобильської катастрофи.

Тому, що 1998 рік був ювілейним для Наукового Товариства ім. Шевченка, голова осередку д-р Василь Наконечний після відкриття імпрези дав короткий огляд про тло і генезу заснування НТШ у Львові 125 літ тому. Він пікреслив, що після скасування решток козацько-гетьманської автономії та повної інкорпорації України Росією і Польщею, а згодом Російською і Австро-Угорською імперіями, умови для національно-культурного відродження українського народу були куди кращі в европейській Австрії, ніж у евроазійській Росії. Членами НТШ були визначні науковці та діячі культури: Михайло Грушевський, Іван Франко, Володимир Гнатюк, Сергій Єфремов, Володимир Дорошенко, Степан Рудницький та багато інших, а також видатні постаті світової науки Макс Плянк, Альберт Айнштайн, Андре Мазон, Давид Ґільберт, Томас Масарик.

Товариство зліквідовано у Львові 1939 року. Його членів жорстоко переслідувано, його майно сконфісковано. Поважне число дійсних членів НТШ опинилося в країнах Західньої Европи, а після Другої світової війни у Новому Світі — США, Канаді, Австралії.

В Україні тепер є майже 1000 членів НТШ, а в Америці — понад 300, серед яких члени дійсні, кореспонденти, звичайні, прихильники і почесні — за особливо важливі наукові заслуги.

У цілком нових обставинах через свою діяльність НТШ зуміло зберегти тяглість української науки своїми виданнями, зокрема серією „Записок НТШ". До 1939 року появилося 155 томів записок НШТ у Львові. У 1992 році американське НТШ передало українську серію записок діяспорі — 65 томів — цим втримуючи безперервність української науки тоді, коли не було у нас держави.

З черги голова осередку НТШ представив доповідача, дійсного члена НТШ д-ра Ігора Масника, який від 1995 року працює як американський директор Чорнобильських проєктів. Тема доповіді д-ра Масника була: „Чорнобильські Проєкти Державного Інституту Рака в співпраці з Україною і Білоруссю". Ця тема обумовлена історією розв'язки чорнобильської проблеми. Продовж 1986–87 років влада Совєтського Союзу відмовлялась прийняти допомогу від різних американських аґенцій. В 1987 році президент Роналд Реґан запропонував співпрацю в ділянці цивільної атомної безпеки. Рік пізніше Ґорбачов прийняв цю пропозицію. В 1989 році відбулась перша зустріч американських і радянських спеціялістів, щоб обговорити можливості дослідної співпраці різних проєктів, між ними довготерміновий проєкт дослідів над раком щитовидної залози (тайроїд ґленд) серед дітей і молоді, та дослідів левкемії серед ліквідаторів катастрофи. 1990 року міністерство енерґетики звернулося до Державного Інституту Рака відносно перебрання відповідальности за розпрацювання і переведення в життя цих проєктів у співпраці з радянськими науковцями. Після розпаду Совєтського Союзу та нових переговорів в 1994 році було укладено і офіційно підписано договір з Білоруссю, а рік пізніше з Україною в ділянці дослідів над раком цитовидної залози.

В дискусії над цією темою брали участь: інж. Мар'ян Бартошик, д-р Роксоляна Бурачинська, мґр. Ігор Вітковицький, мґр Оксана Городецька, д-р Іларіон Калиневич, д-р Степан Курилас, д-р Мирослав Сербин і мґр. Марія Слота. На запити, порушувані в дискусії, д-р Масник давав додаткові, вичерпні інформації та відповіді.

В. Н-ий

ОРГАНІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ (ОДВУ)

звертається до членів

щоб складали датки
на допомогу жертвам повінні на Закарпатті.

Датки просимо висилати на Український Золотий Хрест:

UKRAINIAN GOLD CROSS
6616 W. Roscoe St.
Chicago, IL 60634

Українському Культурному Центру в Дітройті — 20 літ

Зліва: голова Українського Культурного Центру Б. Федорак і член Дирекції Я.Дужий вручають нагороду губернаторові стейту Мишиґен Джанові Енґлерові.

День 18 жовтня 1998 року напевно увійде до історії тутешньої громади, як гарний спогад про велике діло, що його довершила громада в 1978 році, на пропозицію кількох ентузіястів побудувавши у Воррені Український Культурний Центр, приміщеннями якого уже 20 років користуються десятки різних громадських, молодечих, спортових, виховних, культурних, наукових, професійних, мистецьких організацій.

Величний 20-річний ювілей у формі багатолюдного бенкету з участю губернатора стейту Мишиґен Джана Енґлера і його дружини Мишел, конгресмена Дейвіда Бонієра з дружиною Джуді, конґресмена Сендера Левіна з дружиною Вики, секретаря стейту Кендис Міллер, судді найвищого стейтового суду Кліфорда Тейлера, стейтового сенатора Міллера, прокурора повіту Макомб Карла Марлинґа, посадника Воррену Марка Стінберґа з дружиною, секретаря міської ради Михайла Цюпи з дружиною Марґарет, та численних представників політичних партій — напевно спричиниться до пожвавлення співпраці високих посадових осіб з українською громадою, на користь дальшого зміцнення української державности.

Сенатори Карл Левін і Спенсер Абрагам надіслали свої привіти, наговорені на відеострічку, запевняючи українську громаду у своїй щирій підтримці на місцевому рівні і у Вашінґтоні, де вирішуються важливі проблеми дальшої співпраці з Україною.

Бенкет, у якому взяло участь майже 600 осіб, відкрив інж. Богдан Федорак, голова Українського Центру. Саме він 20 років тому очолював Будівельний комітет, був ентузіястом побудови цього унікального об'єднуючого всегромадського осередку. Б. Федорак представив присутнім маґістра Бориса Потапенка, теперішнього директора УКЦентру, який виконував функцію майстра церемонії.

Хор „Ватра" при УКЦентрі під диригентурою маестра Володимира Щесюка і акомпаньяментом д-ра Люби Щесюк виконав національні гимни. Члени танцювального ансамблю „Гомін України", під мистецьким керівництвом Йоанни Кульчицької, одягнені у пишні строї з часів гетьманської України, привітали хлібом і сіллю губернатора Джана Енґлера. „Гетьманський танок" викликав справжній подив і захоплення гостей і громади.

Відтак відбулася церемонія нагородження губернатора Мишиге-ну. Грамоту Дж. Енґлерові вручили голова Б. Федорак і член дирекції Ярослав Дужий. Губернатор Дж. Енґлер був одним з тих політичних діячів, який невдовзі після проголошення Акту незалежности української держави покликав до життя спеціяльну комісію, складену з американців українського походження, яка займається розвитком співпраці Мишиґену з Україною. Капеля Бандуристів ім. Тараса Шевченка, одна з найкращих мистецьких одиниць на американському континенті, виконала під керівництвом маестра Олега Махлая три пісні: „У Царстві Твоїм" — київський наспів, „Америка де Бютіфул" С. Ворда, соліст Ярема Цісарук, і „Грай, бандуро, грай", І. Шамо.

У відповідь на нагороду губернатор Дж. Енґлер виголосив змістовне і емоційне слово. Він, між іншим, сказав: „Я гордий, що українська громада у Мишиґені є однією з найактивніших з усіх національних меншин Америки. Це є також і заслуга Українського Культурного Центру, з яким я маю приємність співпрацювати багато років".

Конґресмени С. Левін і Д. Бонієр, співголова і член Українського кокусу в Палаті Представників ЗСА, вдостоєні нагороди Волі ім. Т. Шевченка від централі УККА два роки тому, склали щирі привіти і побажання успіхів для дирекції УКЦентру і української громади. Привіти склали також Державний секретар стейту Кендис Міллер, суддя головного суду Кліфорд Тейлор, посадник Воррену М. Стінберґ, головний прокуратор повіту Мекомб Карл Марлінґа і секретар міської ради Воррену Михайло Цюпа, який завжди підкреслює своє українське походження і свою прив'язаність до української зорганізованої спільноти.

Молитву, перед поданням вечері, проказав о. декан Іван Лазар, парох української католицької церкви Неуступаючої Помочі. При головному столі сидів також о. Павло Боднарчук, настоятель катедри св. Покрови, з дружиною, заступник голови УКЦентру ред. Володимир

(Закінчення на стор. 17)

УСПІХИ НАШОЇ МОЛОДІ

В додаток – ще й кращий учень місяця

Директор „Ораторі Преп Скул", приватної католицької школи в Саммит, о. Кевін Мерфі повідомив, що Петро Стецюк був іменований кращим учнем жовтня. Цю шану додано до цілого ряду інших нагород П. Стецюка.

Петро, син Каті і Юрія Стецюків, був визначений півфіналістом краєвих заслуг у Стипендійній програмі 1999 року. Недавно Рада коледжів іменувала його відмінним студентом за те, що він успішно здав п'ять окремих іспитів університетського рівня — з латинської літератури, творів Верґілія, англійської мови і граматики, історії Америки та комп'ютерних наук. Петро також здобув друге місце в університетській молодшій та старшій групах Ліґи математиків католицьких середніх шкіл трьох стейтів — Коннектикат, Ню Джерзі та Ню Йорку. Він був п'ятим у конкурсі хемії, Наукової ліґи Ню Джерзі, та 17 у стейтових змаганнях Дня науки фармацевтичної фірми Мерк. Петро успішно здав Всекраєвий іспит з латинської поезії IV рівня з оцінкою „маґна кум лявде", як також медалею Ренсселірського політехнічного інституту. Згадану медалю дістає учень за його надзвичайні успіхи в ділянках математики і прикладних наук, а якщо він вирішить учитися в тому інституті, то отримуватиме 10,000 дол. стипендії річно. Нещодавно П. Стецюк був названий визначним науковцем ім. Едварда Блюштайна, — цю нагороду отримують студенти Ню Джерзі, що виказали академічну вищість в середніх школах. Петро, крім того, здобув високі оцінки у вступних університетських іспитах і є активним членом шкільних клюбів математики і хемії. Він був спортовим редактором шкільної газети „Де Оміґа", а тепер є його головним редактором. Крім того, він є президентом Українського клюбу в школі. Упродовж чотирьох років Петро був членом шкільної дружини копаного м'яча, а цього року його вибрано її капітаном, він також грає відбиванку і кошиківку.

Петро Андрій Стецюк

Поза школою Петро є активним членом Пласту, має ступінь скоба. Впродовж останніх двох років є новацьким братчиком і юнацьким впорядником. Літом останніх двох років Петро працював виховником у таборі повіту Морріс, де займався дітьми і юнацтвом, які мають розвиткові недомагання. У 1998 році П.Стецюк здав матуру з визначним успіхом у Школі українознавства ім. Лесі Українки, повіту Морріс.

З майбутніми плянами математичної кар'єри Петро подається до таких університетів, як Гарвард, Єйл, Бравн, Університет Чикаго та Університет Пенсильванії. Недавно його повідомили, що його прийнято до Американської військової академії Вест Пойнт.

Переглядаючи листу здобутих успіхів Петра, заступник директора школи і відповідальний за академічну ділянку Стівен Сава сказав, що „ декілька членів учительського складу вважають, що Петро Стецюк є найвизначнішим учнем цієї школи в останніх 25 роках". Петро А. Стецюк є членом 269 Відділу Українського Народного Союзу і внуком колишньої довголітньої працівниці адміністрації „Свободи" Квітки Стецюк.

Він називає речі...

(Закінчення зі стор. 5)

Оту звичку обходитися без евфемізмів, а називати все своїми іменами, здається, прищепив „Вечірці" саме головний редактор. У його колонці від перших її публікацій усе пишеться саме так. Є в нашій публіцистиці анахронічна школа афектовного гарнопису. У її „школярів" за багатоповерховими метафорами губиш думку. Мабуть, скоро для поетів не залишать жодної метафори ті публіцисти-метафористи. Карпенко, слава Богу, до тої школи не ходив і не ходить. Тут він, сказати б, самоук. Пише, як Бог на душу покладе. Промовисті назви скажуть про зміст: „Від виснажливого протистояння — до національного єднання", „Якщо нині нас не об'єднає здоровий глузд, то завтра може об'єднати в'язнична камера", „Інформаційне поле України й хто його обробляє". А спільним знаменником усіх цих виступів — рефрен: коли ж, нарешті, Україна матиме справді українську владу? На різних прикладах пояснює читачеві цю політичну аксіому Віталій Карпенко. І це вже не тільки публіцистика, це — прикладна політологія. Тобто Карпенкове слово служить політичному й національному освідомленню суспільства.

Як і раніше, в Карпенковій публіцистиці поважне місце посідають національні моменти. Тут його тематика має різноманітні вираження: від загальних національних інтересів нашої держави в її стосунках із Росією та іншими сусідами — й до сфери функціонуання усного та друкованого українського слова в Україні. Характерно, що в своїй розмові на всі в ці теми Карпенко не впадає в етнічну компліментарність, яка часто супроводжує наші розмірковування такого характеру, він, як і у виступах з іншого приводу, так само критичний та прагматичний.

Усі ці розважання — без сліз і сантиментів. Публіцист занурений в емпірику сьогодення, а його розмірковування динамічно спрямовані у день завтрашній — він аналізує можливі наслідки саме такого стану справ. Водночас Карпенко — і це справді характерно для нього — пропонує свої рецепти для лікування наших задавнених і хронічних болячок. З усього цього виразно відчутно, що автор — носій державницької свідомости. І передовсім це зумовлює особливості складу й ладу його розмови з читачем у новій його книзі „На нашій не своїй землі!".

Михайло Слабошпицький,
Київ

Зустрічі в амбасаді

(Закінчення зі стор. 4)

Наталя Зарудна — радник амбасади України, Тетяна Галака — бібліотекар, Людмила Кузьмук, Марія Щербак.

ка. Присутні розмовляли різними мовами — це були представники багатьох вашінґтонських амбасад і консулятів.

На зустрічі першим промовляв міністер О. Кузьмук. Він відзначив не тільки дипломатичні здібності амбасадора Юрія Щербака, але також представив його як обдарованого письменника і лікаря. Доктор Щербак саме закінчував своє перебування у Вашінґтоні. Генерал Кузьмук зазначив, що дипломатичний досвід д-ра Щербака дуже потрібний тепер Батьківщині. Всім відомо, що амбасадор Юрій Щербак прийняв посаду радника в Адміністрації Президента Кучми.

Пані Марія Щербак і Людмила Кузьмук цікавилися діяльністю жіночих організацій в діяспорі. Людмила Кузьмук розповіла про складне життя дружини військового: сім'ї щороку доводилося переїздити з місця на місце, згідно зі службовими призначеннями чоловіка. Генералові Кузьмукові всього 44 роки, високе звання йому присвоєно у 39-річному віці.

Через місяць, 18 грудня 1998 року, за особистим запрошенням новопризначеного амбасадора Антона Бутейка до Вашінґтону з'їхалися представники українських громадський організацій. Новому амбасадорові всього 51 рік. Скромний, ерудований, діловий і товариський — це були наші перші враження про нього. Він народився на Волині, правничі студії закінчив у Києві.

У короткому слові до присутніх Антон Бутейко зазначив, що його завданням є тісна співпраця з американським урядом. Він є певний, що в недалекому майбутньому Україна стане вповні самовистачальною, на що вона має всі можливості та ресурси. Особливу надію Україна покладає на молодь, яка стане основою демократичної держави. За час незалежности підросло нове покоління, виховане і освічене у таких високих школах, як, наприклад, Києво-Могилянська Академія з її багатьма філіями. Ця молодь стане рушійною силою в розбудові України.

Опісля виступали представники громадських організацій. Від Екзекутиви і організацій СФУЖО я побажала шановному послові нових досягнень на всіх ділянках його відповідальної праці. Цікаво, що ще 8 років тому ми навіть не мріяли бути в столиці США, на клаптику землі та в будинку незалежної України, і спілкуватися в амбасаді України з її дипломатами.

Товариські взаємини з амбасадою ми завдячуємо головній зв'язковій Фінансовій комісії СФУЖО, голові 90-го відділу СУА Христині Їжак і її чоловікові Зенонові.

Наталя Даниленко

Незабутні Українські вечори

З життя 45-го Відділу СУА ім. Катрусі Зарицької

Членки відділу активні в громадському житті, зокрема в акціях допомоги Україні, вдержують тісний зв'язок з Дітройтською Округою СУА і влаштовують цікаві імпрези для жителів дітройтської метрополії. Такою імпрезою в 1997 році був розваговий вечір „Еміграція". Цей вечір був у такій мірі успішний, що його повторено в Чикаґо, Клівленді, Баффало і Рочестері.

Цей успіх додав нам охоти організувати вечір, присвячений Софії Русовій. Він відбувся 4 жовтня 1998 року, в залі церкви св. Йосафата у Воррен. Голова відділу Орися Лончина відкрила вечір і щиро привітала місцевих присутніх і гостей з Філядельфії.

Сама Софія, шведсько-французького походження, ще маленькою дівчинкою полюбила український нарід, його культуру і звичаї, і присвятила своє ціле життя для добра українського народу. Одружилась з Олександром Русовим і разом з ним включилась в громадську працю. Софія працювала в жіночому русі в Західній Україні і в Европі, головно в Празі. За оборону української мови була жорстоко переслідувана російським урядом і тричі ув'язнена. В часі відродження Української держави, в 1917-19 роках, стала керівником відділу дошкільної освіти в міністерстві освіти Української Народної Республіки. Була також головою Національної Жіночої Ради. Вона вірила, що любов до свого народу вперше проявляється у вихованні дітей і молоді.

У співпраці з 90-им Відділом СУА у Філядельфії, котрий підготовив матеріяли про Софію Русову, ми провели цей вечір. Про життя і творчість Софії Русової розповіла Наталія Даниленко. Монолоґ „Я, Софія Русова", написаний Іриною Дибко, по-мистецьки, з великим чуттям відчитали Наталія Гевко, Оксана Бабич і Юлія Коваль. Виставка знімок, організована 90-им Відділом, віддзеркалила життєвий шлях Софії, її батьків, чоловіка, внуків, родинний дім, музей в Олешні, пам'ятник на цвинтарі Ольшани.

Оформленням виставки займалися Дарія Кнюх і Стефа Король з допомогою Христини Іжак. Дуже оригінально прикрасила сцену Ірина Тарнавська з допомогою інж. Гевка. Піяністка Маруся Лончина-Лісовська відіграла рапсодію „Золоті Ключі" Миколи Лисенка, Етюд ф-моль Віктора Косенка і „Пісню" Лева Ревуцького. Програмою вела Ліда Кізима.

Софія Русова, педагог, українська патріотка, громадська діячка, любителька дітей і молоді, залишила золоті слова: „Я завжди вірила, що набуті знання і культура допоможуть народові стати вільним і досягнути кращого майбутнього".

По закінченні програми вечора присутні довго вимінювались думками за чаєм, приготованим Славою Коссак і Любою Левак.

Стефа Король

Виконавці програми вечора, присвяченого пам'яті Софії Русової; стоять в 1-му ряді (зліва): Лідія Кізима, Наталія Гевко, Оксана Бабич, Юлія Коваль, Марія Лісовська; 2-ий ряд: Наталка Даниленко, Орися Лончина та Христина Хомин-Іжак.

НА ПРЕСФОНД „СВОБОДИ", грудень 1998

60 дол.	**Фізер Іван**, Соммерсет, Н. Дж.
50 дол.	**Світова Федерація Українців**, Гроссе Пойнте, Миш.
40 дол.	**Архиєпископ Петро Колесник**, Чикаго, Ілл.
32 дол.	**Бартків Петро**, Вілмінгтон, Дел.
24 дол.	**Дратвінська Віра**, Санта Фе, Н.М.
10 дол.	**Гайовий Федір**, Веніс, Фла.
	Когут Степан, Воррен, Миш.
	Пилип Степан, Спрінгфірл, Н.Дж.
	Пивоварчук А., Монтреаль, Кве., Канада.
8 дол.	**Саварин Петро**, Едмонтон, Ал., Канада.
5 дол.	**Білик Михайло**, Бейсгор, Кан.
2 дол.	**Васинчук Михайло**, Флемінгтон, Н.Дж.
1 дол.	**Драбик Василь**, Іслінгтон, Онт., Канада.

С. Стецько доповідала у Філядельфії

Повертаючись зі з'їзду СКУ в Торонто, Канада, Слава Стецько встигла дати дві доповіді перед своїм від'їздом в Україну — у Ню Йорку і у Філядельфії. Незважаючи на пізнє повідомлення про доповідь, у четвер, 10 грудня 1998 року, слухачі заповнили велику залю галерії мистців в Українському Освітньо-Культурному Центрі у Філядельфії.

Доповідь була цікава і важлива тим, що її виголосила член Верховної Ради України та знавець справ української діяспори, а найважніше — керівник націоналістичного державницького руху в Україні. Ціллю доповіді було змалювати в найприступніший спосіб теперішнє становище в Україні і діяльність ОУН і КУН та інших демократичних сил і об'єднань. Відрадно було почути, що сімнадцять головних партій вирішили, що на президентських виборах наступного року висуватимуть тільки одного кандидата. С. Стецько, котра очолює проводи ОУН і КУН, дала точне вияснення політичного становища і діяльности цих двох організацій в Україні. Конгрес Українських Націоналістів в Україні є зареєстрований як партія і має право висувати кандидатів на всі виборчі пости, згідно із Конституцією України. ОУН є тільки зголошена в українському уряді що вона діє в Україні і в цілому світі, де є українці.

Поведінка комуністів у Верховній Раді України, де вони нехтують Конституцією України, ображають українську мову, не дають змоги говорити представникам демократичних партій та відкрито обстоюють повернення України в російську неволю, на думку автора цього допису, свідчать, що комуністи не є вибранцями народу, а його ворогами. Дуже багато цих „депутатів" залишились на своїх місцях ще з часу перед проголошенням самостійности України, на котрі їх посадила Москва, як найбільш довірених їй осіб. Вони ведуть конспіративну роботу, можливо, із наказу комуністичного підпілля або Москви, щоб знищити українську самостійність.

Відрадним явищем, за словами доповідачки, є те, що народ уже розуміє своє становище, а самостійницькі сили в ньому вже нуртують, головно серед молоді. КУН має свої відділи в кожній області України і в більших містах. Організація ОУН дуже популярна серед молоді і поширюється швидко по всій Україні. Це є запорука, що Україна скоро позбудеться того прошарку, що виріс в неволі і все ще за нею тужить.

Богдан Тодорів

Відродився журнал „Наш рідний край"

З 1922 року до березня 1939 року на Закарпатті виходив краєзнавчий журнал для шкільної молоді „Наш рідний край". Його видавцем і редактором був відомий письменник і освітній діяч Олександер Маркуш. Журнал відіграв помітну ролю у розвитку місцевого краєзнавства, заохочував школярів до творчої праці, містив на своїх сторінках великий фолкльорно-етнографічний матеріял, зібраний учнями.

І ось майже через 60 років видання цього журналу відновлене. Вийшло перше число — за вересень 1998 року. Засновниками його стали Видавництво „Закарпаття", Управління науки й освіти Закарпатської обласної державної адміністрації та Закарпатський інститут методики навчання і виховання, підвищення кваліфікації педагогічних кадрів. Головний редактор — Дмитро Федака. До редакційної ради увійшли відомі письменники, вчені і культурно-громадські діячі: Іван Чендей, Микола Мушинка, Золтан Жофчак, Іван Сенько, Володимир Сливка та ін.

Журнал обіцяє продовжити й розвивати добрі традиції старого „Нашого рідного краю", залишитися краєзнавчим, народознавчим виданням, доносити до читача „первозданне народне слово, образотворче і прикладне мистецтво краю, клясичні й сучасні набутки літератури і мистецтва, учнівські проби пера і пензля, словом — нашу духовну і матеріяльну культуру з її минулим, сьогоденням і майбуттям".

Обсяг журналу — 48 стор., він гарно й зі смаком ілюстрований. Тираж першого числа — 2,5 тисяч примірників.

Побажаємо редакції журналові гідно продовжити традиції свого попередника і в нових історичних умовах розвивати краєзнавчу науку, прислужитися розбудові незалежної України.

Олекса Мишанич,
Київ

НА ДУМКУ ДІЯСПОРИ

Міжнародний Валютний Фонд і Україна

Коли Друга світова війна була ще у розпалі, в США було створено спеціяльну групу фахівців, завданням якої було обміркувати питання повоєнних міжнародних економічних систем, щоб забезпечити американському капіталізмові провідне місце у світі. Йшлося про створення фінансово-економічної бази для Пакс Американа.

Друга світова війна принесла Европі і Азії, зокрема Японії, суцільну руїну. Натомість США вийшли з війни не лише наймогутнішою політичною і військовою світовою силою, але й економічною. Щоб забезпечити на майбутнє стабільну економічну позицію у світі, США вважали за потрібне розвинути систему надійних партнерів у міжнародній торгівлі, а заразом і систему міжнародних структур, при помочі яких можна було б полегшувати внутрішні і зовнішні економічні зв'язки між своїми партнерами.

Міжнародний Валютний Фонд (МВФ) було організовано як інституцію, відповідальну за введення в життя вимог Договору Бреттон Вудс, який був підписаний в червні 1944 року, а ввійшов в життя в грудні наступного року. МВФ мав стабілізувати ставки валют, забезпечувати розвиток вільної торгівлі та інвестицій, зокрема у випадку тенденцій протекціоналізму окремих держав.

МВФ має близько 86 більйонів долярів, може також позичити на приватному ринку ще 60 більйонів долярів. Фонд утворюється із вкладок його членів (182 держави). Члени МВФ можуть завжди звернутися до Фонду за виділенням їм певної суми грошей, щоб стабілізувати свою власну валюту. Рішення в справі позичок, як і керівництво Фондом, належить Раді директорів МВФ, яка складається із представників членів-держав, а їх число залежить від рівня членських вкладів. Найбільшим числом директорів представлені США, Японія і країни Европи.

Тепер управляючим директором Фонду є Мішель Камдесю, а його першим заступником (загалом членів Ради директорів є 24) — Станлі Фішер.

США мають у МВФ 18.5 відсотка голосів (Німеччина, Японія, Франція і Англія мають лише по 5 відсотків). Ця обставина і ряд інших дозволяють США мати вирішальний голос у МВФ. Коли Південній Кореї, наприклад, були негайно потрібні додаткові фонди, її представник Кім Кігван не вдався в цій справі до МВФ, а подзвонив безпосередньо до Департаменту скарбу США, і Департамент вислав Давида Ліптона, щоб той наглядав за переговорами в справі позички між представниками МВФ і урядом Кореї. Подібний випадок стався і минулого літа, коли Росії було виділено фонд крайньої потреби в сумі 17 більйонів долярів. Камдесю не помічав, що Росія не потребує таких грошей, бо має здійснювати реформи, які здобули б довір'я інвесторів, а така позичка лише спричинюється до вичерпання критичних фінансових ресурсів МВФ. Але Росії було видано 4.8 більйона долярів як першу рату. Ці гроші російські олігархи нагайно вивезли за границю, а Єльцин вирішив друкувати масу нових рублів, щоб покрити ними державні борги, видворив також із свого державного апарату майже всіх реформаторів, що довело до краху договору МВФ із Росією.

Які ж взаємини має МВФ з Україною? Недавно українська преса писала про те, що делегація МВФ відвідала Київ, щоб перевірити стан української економіки і на цій підставі подати рекомендації Раді директорів МВФ про надання Україні трирічного кредиту обся-

(Закінчення на стор. 19)

У "Голосі Америки" відзначено дві події

Український відділ „Голосу Америки" 11 грудня 1998 року відзначав сорок дев'яту річницю від часу свого створення та відхід на пенсію керівника відділу Володимира Біляєва.

Під час прийняття, влаштованого з цього приводу, В. Біляєву вручено нагороду за заслуги та довголітню віддану працю в ділянці міжнародного радіомовлення. Нагороду особисто вручила директор "IBB" та „Голосу Америки" Евелин Ліберман (IBB є англомовною абревіятурою для "International Broadcasting Bureau" — тобто відомства американського уряду, відповідального за діяльність усіх його цивільних структур, пов'язаних з міжнародним радіомовленням та телевисиланнями).

Крім Є. Ліберман та інших високопоставлених службовців „Голосу Америки", В. Біляєва своєю присутністю вшанували численні гості, серед них три його попередники на посаді керівника відділу — Микола Француженко, Оксана Драган та Михайло Терпак. Також присутніми були другий секретар Посольства України у Вашінгтоні Генадій Надоленко та директор Української Національної Інформаційної Служби Михайло Савків.

Володимир Біляїв, який відомий багатьом українцям у західній діяспорі як журналіст, поет та громадський діяч, поступив на працю в „Голосі Америки" у 1984 році. Керівником Українського відділу він був призначений у 1991 році — за кілька місяців до проголошення Україною незалежности та проведення історичного референдуму. До речі, В. Біляїв був серед небагатьох західніх журналістів, які в грудні 1991 року з Києва інформували про події, які допровадили до розпаду Совєтського Союзу.

Використовуючи зміни, що їх принесла незалежність України, В. Біляїв, серед іншого, особисто причинився до укладення з Національною радіокомпанією України угоди, згідно з якою 15 липня 1992 року розпочалася трансляція передач Українського відділу „Голосу Америки" по внутрішній радіомережі України (до цього часу передачі можна було слухати лише на коротких хвилях). Того ж року зусиллями В. Біляєва також було відкрито в Києві кореспондентський пункт Українського відділу „Голосу Америки", на якому донині чергуються вашінгтонські співробітники радіостанції, повідомляючи про події в Україні з американської перспективи. Протягом останнього року, завдяки зусиллям В. Біляєва, україномовні програми „Голосу Америки" почали транслюватися також одинадцятьма незалежними радіостанціями, розташованими в обласних центрах та інших великих містах України.

Перша передача „Голосу Америки" українською мовою вийшла в етер 12 грудня 1949 року. Сьогодні в українському відділі цієї радіостанції працює, включно з керівником, вісімнадцять журналістів. Співпрацюючи з п'ятьма громадськими кореспондентами, вони щодня готують ранкову та вечірню програми, які можна слухати в Україні.

Український відділ входить у склад Евразійського відділу „Голосу Америки", який також включає російський, грузинський та вірменський відділи.

Загалом „Голос Америки" нараховує 52 мовних служб, передачі яких, за підрахунками радіостанції, щотижня слухає приблизно 83 мільйони людей по всьому світі. Діяльність „Голосу Америки" фінансується американським урядом.

Юрій Гільтайчук

В. Біляїв отримує нагороду від директора "IBB" та „Голосу Америки" Е. Ліберман. Поруч стоять дружина В. Біляєва — Дороті та директор Евразійського відділу „Голосу Америки" Дж. Мирфі.

Пощо викликати вовка з лісу?

В статті Брента Сковкрофта, колишнього дорадника в уряді президента Буша в Комісії оборони, яка появилася в нюйоркському щоденнику „Дейлі Нюз" з 30 листопада 1998 року, говориться, що автор статті пропонує Америці закупити російські збройні сили за один більйон долярів і тим самим врятувати їх від цілковитого розкладу та захистити Росію від близької вже анархії. Висловлені ним пропозиції пригадують нам маячіння провідних діячів американського політичного світу, що з Росією треба жити в згоді і давати їй допомогу. Далі він пропонує, щоб суму 1 блн. 48 млн. призначити на вирівняння платень рядовим воякам, а решту — для старшин, військових дослідів і постачання армії.

Його арґументи мають на меті довести до відома США і цілого світу, що армія Росії перебуває під впливом і кермою мафії, що є великою небезпекою для Росії в першу чергу, а для її сусідів ще більше. Він має однодумців у Департаменті оборони, що готові рятувати армію Росії від розпаду, даючи її частину своїх харчових засобів, а урядові чинники носяться з пляном виасиґнувати 500 млн. дол. як додаткову допомогу урядові Росії. Однак цей процес надавання допомоги здержано, бо тяжко знайти відповідальних людей в армії, яким можна б довірити розподіл заплянованої допомоги.

Далеко кращу розв'язку цього питання має ген. Вілліям Одом, який оцінює цю ситуацію з точки зору дійсности, подає правдиву оцінку ситуації в Росії. На підставі конкретних дослідів щойно виданої своєї праці він стверджує, що російська армія так далеко здеморалізована, що було б абсурдом її рятувати. Крім того, загальна структура російської федерації є в такому стані, що ані поліційна система, ані внутрішні війська не спроможні контролювати дестабілізацію цивільної влади. Тому США не мають потреби купувати російську армію, нехай цю місію сповнить російська мафія, яка вже має цей процес у своїх руках.

Осип Труш

Із сльозами на очах

В Америці панує жорстока зима, а в нашому містечку цвітуть троянди, дозрівають помаранчі.

5 січня ц. р. місцевий Клюб Сеньйорів святкував традиційну Просфору, яку влаштовує кожного року за час 15-літнього існування. Свято відкрила вітанням новообрана голова Лідія Ємець. Виступили Богдан Фостяк, Людмила Янг, Максим Вальо, Олександер Світків грав на сопілці.

По довгих роках життя на чужині, поважного віку присутні співали коляди із сльозами в очах.

Було проведено льотерію, дохід від якої призначений на допомогу шпиталеві ім. Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького у Львові.

Яків Яворівський,
Сан Ситі, Аріз.

ДОПОМАГАЄМО УКРАЇНІ

ЗУАДК відгукнеться на кожну потребу

Зміни в житті України вимагають нового підходу, нового бачення та нової допомоги від української громади на Заході. Бажаним, водночас болючим, для мешканців України став перехід від однієї політичної системи до іншої, від плянової економіки до ринкової. Він викликав психологічні зміни, які є неминучими у докорінному переосмисленні життя держави. Тяжко зорієнтуватися у правильному виборі шляху допомоги Україні, і тому перед багатьма організаціями, в тому числі перед ЗУАДКом, виникло питання визначення нових ідей і підходів.

На останніх річних зборах Українського Американського Допомогового Комітету, що відбулися 14 листопада 1998 року, було проаналізовано роботу організації і виділено найважливіші проєкти, опрацьовані та здійснені як з ініціятиви її президента, д-ра Лариси Кий, так і її співпрацівників. Першим кроком у відшуканні найоптимальнішого пляну роботи було скликання ЗУАДКом у 1996 році конференції українсько-американських допомогових організацій та комітетів з метою складання банку даних про допомогу Україні. Та, на жаль, не дивлячись на те, що така ідея була підтримана, через невиповнення опитника, створеного ЗУАДКом, проєкт залишився незреалізованим.

Надзвичайно важливим стало створення у березні 1997 року Інформаційного Бюра ЗУАДКу, яке подає послуги українцям, які прибули останніми роками до США. Бюро очолює інж. Методій Борецький, а юридичні послуги в еміграційних справах подає адвокат Андрій Міхняк. Бюро допомагає новоприбулим у розв'язанні еміграційних питань та у законному продовженні перебування в США, отриманні „зеленої картки" та картки соціяльного забезпечення.

Від жовтня 1993-го по листопад 1996 року ЗУАДК отримав ґрент на переведення програми допомоги дітям з фізичними вадами у 10 -ти інтернатах і сиротинцях Львівської области. Програма під гаслом „Поможіть собі" була здійснена при фінансовій підтримці USAID та ЗУАДКу. Метою програми було навчити дітей якогось ремесла, ке допоможе їм утримувати себе після інтернату і тим самим знайти своє місце в суспільстві. Від осені 1996 року ця програма працює вже самостійно, без фінансування USAID та ЗУАДКу, хоча спеціяльна комісія, в склад якої входить також представник ЗУАДКу у Львові д-р Андрій Дида, періодично наглядає за успішним продовженням проєкту.

На прохання Українського консуляту в Ню Йорку в лютому 1997 року ЗУАДКом була спонзорована візита міністра охорони здоров'я України д-ра Андрія Сердюка, спричинена підписанням контракту про закуп засобів дезинфікації для українських лікарень за зниженими цінами. Принагідно д-р Сердюк мав нагоду ознайомитися з роботою американських лікарень та структурою фірм, які забезпечують медичне страхування населення.

У 1997 році ЗУАДК почав здійснювати новий проєкт під назвою „Окуляри сиротам". При щедрій фінансовій підтримці людей, які відгукнулися на цю акцію, та у співпраці з міністерством освіти України, вдалося покрити кошти у розмірі 58 тис. долярів на виготовлення окулярів кожній потребуючій, попередньо обстеженій лікарем-спеціялістом, дитині у 13-ох областях України. Відповідальним за виконання програми є д-р Карк.

Минулого року через ЗУАДК у Львівську, Київську, Харківську, Миколаївську та Дніпропетровську области було вислано 8 контейнерів допомоги. На покриття коштів перевезення вантажів ЗУАДК отримав ґрент від USAID. Також вислано один контейнер українцям Румунії, який оплатив ЗУАДК. Під керівництвом РОДУ, під наглядом мгр. Івана Буртика та коштом ЗУАДКу відплив вантаж з допомогою нашим землякам у Казахстані. Також продовжується допомога українцям в Бразилії та Аргентині.

В Україні ЗУАДК має два постійні представництва для координації праці — у Києві його провадить Віра Принько, у Львові — д-р Андрій Дида. Ці осередки, крім основної роботи, тобто роздання речей, які надходять у контейнерах, по організаціях, інтернатах, школах, лікарнях та старечих домах, нада-

(Закінчення на стор. 19)

Екзекутива ЗУАДК в час зустрічі із міністром охорони здоров'я України д-ром Андрієм Сердюком (сидить перший зліва).

Сиротам Шевченкового краю йде допомога з Америки

Про що може розповісти фотознімка?

Стара жінка Ганна Шмиголь пише до Ребеки Овенс з Мейплвуду: „Спасибі вам за гроші, які ви вислали моїй правнучці Олі..."

Ця світлина, можливо, не відповідає канонам фотографії — ви бачите тільки руки Ганни. Придивіться до них: усе нелегке життя — на промерзлих колгоспних буряках, під осінніми дощами в полі, з крижаною водою в рукомийнику... про все розказують ці руки. Цими натрудженими руками жінка має ще й підняти до зрілих літ осиротілу правнучку Олю Молодковець. Добре, що зголосилася з допомогою віруюча американка Ребека Овенс!

А дитина!
Сердешна дитина!
Обідране, ледве-ледве
Несе ноженята...

Тарас Шевченко

Українська економічна біда найболючіша позначилася на дітях... Багато з них ростуть сиротами. Різні причини такого сирітства. Матері після пологів покидають безбатченків, і діти залишаються у так званих „будинках маляти". Сиротами стають через трагічну загибель батьків або їх смерть через хвороби... Шириться алькоголізм і наркоманія, хворих батьків держава позбавляє права виховувати дітей, забираючи малих до дитячих будинків. А подекуди здичавілі батьки виганяють дітей на вулицю (або й діти втікають від них).

Сироти живуть на державному утриманні в згаданих вже будинках малят, потім переходять до дошкільних дитячих будинків, далі школи-інтернати і... самостійне життя. Звісно, коли держава бідна, то сиротам найскрутніше. Але є ще велика група сиріт, які залишилися на утриманні бабусі й дідуся, тітки й дядька, сусідів, взагалі сторонніх людей. Таким при загальних злиднях особливо важко... Тому й вирішили віруючі Української Євангельської Церкви в Юніон, Н. Дж., що окремі сім'ї візьмуть під опіку по одній сироті з Шевченкового краю, себто з Черкащини. Чому саме звідти? Передовсім тому, що в Черкасах діє Християнський благодійний фонд „Стефанус", який ґарантує надійний зв'язок з дітьми, своєчасне доставлення грошової допомоги.

На церковному зібранні вирішили, що опікуни щомісяця вноситимуть по 20 долярів на кожну дитину, а коли матимуть бажання післати їй пачку з одягом чи іграшками, то церква теж допоможе в цьому. Так проліг ще один міст благодійности до України. Анна і Ананій Грицини, наприклад, з великою радістю показували мені листи з села Кочержинців біля Умані, від Інни Гончар, якій послали не тільки одяг, а й касети із звуковим листом (звісно, послали й маленький магнітофон) та біблійними настановами. Адже духовне наставлення покинутих дітей не менш важливе, ніж одяг й взуття... Бабуся покинутого мамою Юрка Палія з Черкас пише до благодійниці Олени Тимчини: „Завдяки Вашій допомозі мій онук першого вересня піде до школи у повному шкільному вбранні".

Водночас виникла й певна проблема: число сиріт перевищувало можливості церковної громади. Пастор Павло Ходневич має надію, що до цієї акції пристануть читачі „Свободи". Їхні пожертви будуть звільнені від податку.

Чекають на добре серце сироти з Шевченкового краю: Олена Чурсина (13 років), Віталій Розторгуєв (5 років), Микола Рябиш (11 років), Олександер Лагутин (14 років), Микола Карман (14 років), Валерія Гайдай (7 років) і Анатолій Левчук (13 років), а також Надія Кудрановська (13 років), Олена Грузинова (12 років), хвора на дитячий церебральний параліч Олена Красюк (9 років), Марина (9 років) і Максим (11 років) Сотуленки, Ганна Глущенко (11 років), Ганна Кашеварова (9 років) — усі з Черкас. Їхні адреси можна взяти в офісі Української Євангельської церкви — 2208 Stanley Terrace, Union, NJ, 07083. Телефон (908) 686-8171.

Йдеться про тривалу опіку, яка сприятиме вихованню дитини в Божому слові й українському дусі. Апостол Яків наставляв у Соборному посланні: „Чиста й непорочна побожність перед Богом і Отцем оця: зглянутися над сиротами та вдовицями в утисках їхніх, себе берегти чистим від світу" (1:27).

Левко Хмельковський

ЗВІДУСІЛЬ

Шукають орнітолога

Керівництво летовища ім. Кеннеді в Ню Йорку терміново пошукує орнітолога (орнітологія — розділ зоології, що вивчає птахів) на посаду з річною платнею 50,000 дол. Такий фахівець потрібний, щоб запобігти численним зіткненням літаків з птахами, які щороку завдають шкоди на 300 млн. дол. Минулого жовтня, наприклад, коли гусак потрапив у двигун літака, що прямував до Бермудів, довелося вилити 3200 ґальонів пального, щоб змогти негайно приземлитися.

Частішає діябет серед латиноамериканців у США

Державний уряд подав до відома, що кількість захворювань діябетом серед латиноамриканців у США і Пуерто Ріко є вдвічі більшою, як серед їхніх білих співгромадян. Науковці в Центрі контролі та запобігання хворіб підкреслюють, що їхні досліди базовані на даних від 1994 до 1997 року, і стверджують, що 6 відсотків латиноамериканців понад 18 років є хворі на діябет. Коли виправити вікову різницю цих обидвох рас, то поширення діябету серед латиноамериканців становило 8 відсотків у порівнянні з 4-ма відсотками серед білих нелатиноамериканців.

Іран закликає арабів знищити Ізраїль

Промовляючи в останню п'ятницю мусулманського священного місяця Рамадану, спікер іранського парляменту Алі Акбар Натек- Нурі пристрасно закликав арабські народи об'єднатися, щоб спільними силами знищити Ізраїль. „Не засоромлюйте Ісляму, сидячи за столом переговорів зі сіоністами".

Повторний Вотерґейт з ізраїльською закраскою

Минулого тижня невідомі злодії вломилися до вашінґтонського бюра американської фірми соціологічних опитувань, яка рівночасно є дорадчою фірмою Еґуди Барака, провідника опозиційної ізраїльської Лейбористської партії, і викрали таємні офіційні документи та інші речі. Хоча причина цього вломy покищо невідома, але існує підозріння, що вломники шукали матеріяли, котрі стосуються кампанії Е. Барака, який намагається заміними Беньяміна Нетаняґу на становищі прем'єр-міністра Ізраїля.

Зростає кількість бездомних в Канаді

Торонтський посадник Мел Ластман уважає, що бездомність стала „вседержавним лихом і ганьбою". Ця заява була наслідком його звіту про те, що у системі міських притулків живе пона 26,000 осіб. У згаданому звіті він підкреслює, що кількість бездомних родин в місті збільшилась на 123 відсотки від 1992 до 1998 року.

Чи буде українська діяспора в році 2020?

Продовжуємо дискусію

Роман Колісник

„Маємо те, що маємо"

Хтось колись дав людям мудру пораду, кому, що й коли робити: „Як не ти — то хто? Як не тепер — то коли?" А „що"? — очевидно, в нашому випадку, добре робити національне діло політичного еміґранта, перепрошую, діяспірця.

Я відгукнувся на заклик „Свободи" відповісти на запитання: чи буде українська діяспора в році 2020? Запитання складається аж з 13 „реґіональних" питаннячок. У своїх аналітичних міркуваннях я спромігся доповзти аж до третього питання. Послав до „Свободи", не вірячи, чи надрукує мої міркування. Надрукувала. Після довгих вагань наважився продовжити. Хоч пізно, але до 2020 року ще далеко, подумав собі.

***

„Чи відіграє четверта хвиля іміґрантів основну ролю в майбутньому діяспори?"

Запитання драматичне, як п'єси Шекспіра. Бо треба грати ролю. У відповіді нема сумніву: очевидно, відіграє. Щойно минуло сім років, відколи четверта хвиля, як вода ріки до океану, припливає і буде припливати в діяспору. І як рибалосось, що „еміґрує" до Аляски, змінюється до непізнання, так і діяспірці четвертої хвилі проходять метаморфозу. Вони змінюються, і ми — вже тутешні — змінюємось. Я маю досвід з першої руки.

Ось їду в авті свого приятеля, а він везе гарну молоду дівчину зі Львова. Кажу їй: „У вашій вимові чується співучість Великої України..."

— А ви говорите по-польськи! — відрубала мені, не давши докінчити компліменту.

Відразу відчув я її ролю — боронити рідний край-вітчизну, навіть в Канаді.

Ось інший „досвід". Якось приводить моя дружина до хати студента. Тихий, чемний, зі Львова. Обід був щедрий, навіть голодний студент не міг його подолати. Показав світлини свого батька, диригента хору, мами. Ім'я гарне, князівське — Ростислав. Дав адреси — зі Львова й тутешню. Студент приходив ще кілька разів, аж одного дня дружина виписала чека для нього, за курси англійської мови. Розклад навчання теж нам показав. Він мусить записатися на ці курси, щоб продовжити візу, бо перебуває на тимчасовій візиті. Очевидно, дала йому чека в моїй присутності.

— Скільки? — питаюся її згодом.

— Тисячу долярів на добре християнське діло. Він вартий того.

Зазирнув я до банкової книжки, а там на рахунку 800 долярів. Що буде? Їду до кредитівки, щоб чека не повернули, бо буде встид для політичного еміґранта. За кілька днів довідуємось, що Ростислав — не студент, а м'яко сказати, ошуканець. Одначе треба визнати, заграв ролю знаменито, як актор славного театру „Березіль". І далі грає, бо читав його рубрику в газеті, видаваній четвертою хвилею: „Іміґраційні поради".

Звісно, більшість людей з четвертої хвилі не збирається грати якісь ролі. Вони, як усі іміґранти на новій землі, тяжко й солідно працюють, заробляючи на хліб насущний — і не мають часу на такі ролі, тим більше, що ці ролі не платні.

***

„Яке майбутнє в канадської й американської діяспори: разом чи різними дорогами?". Почухався я в потилицю і прийшов до резонного висновку: різними дорогами, але разом.

Вся діяспора, головно в Америці й Канаді, спрямовує свою увагу до неньки-України. Цей природний процес можна порівняти до різних шляхів наших Церков, які спрямовують своїх вірних до неба: Українська Православна Церква в Америці і Канаді — через Стамбул, Українська Католицька Церква — через Ватикан, Українська Православна Церква в Україні — через Москву; правда, є ще довша дорога для православних — через Київський Патріярхат.

Так само українська діяспора в Америці йде разом, але двома дорогами — через Український Конгресовий Комітет і через Українсько-Американську Координаційну Раду. Отже, не зашкодить перефразувати старе римське прислів'я на український діяспірний лад: „Усі дороги ведуть до Києва".

***

„Пов'язані між собою чи ні? Якщо так, то наскільки?".

Очевидно, пов'язані. Як Канада з Америкою. З практичними, ідеологічними, патріотичними і діяспірними зв'язками. З практики відомо, що Україна має спільну з канадською і американською діяспорами валюту — американський доляр. А ніщо так тісно не в'яже людей, як доляри. Кажуть: доляр не смердить, хоч старі доляри „смердять" і їх не хочуть брати в Україні — мусять бути нові-новісінькі. В Канаді старі й нові діяспорці обходяться канадськими „люні" — щоб їх тільки більше, а виміняти на американські „бакси" легко.

Ідеологія чи патріотизм, як короткі радіохвилі, не визнають кордонів. Правда, американські прикордонники чомусь не пускають деяких діяспірців з Канади до США, але оскільки вони не зобов'язані вияснювати причини, то не відомо, чи роблять це з ідеологічних чи капіталістичних мотивів. Зрештою, це звичайні бюрократичні перипетії, без яких жодна державна адміністрація на світі справно не функціонувала б.

Одначе найбільшим пов'язанням між обома країнами є новообраний президент Світового Конґресу Українців адвокат Аскольд Лозинський. Канцелярія СКУ, як й інші члени президії, залишилися в Торонто, в Канаді, то тіснішого пов'язання не може й бути — це таке, як пов'язання голови з рештою тіла людини. А діяспора — не вийняток.

***

„Що повинна робити українська діяспора, щоб втриматися і зміцніти задля наступних поколінь? І чи потрібно це взагалі?".

Над такими складними справами ламають собі голови найкращі науковці й політологи ряду держав і ООН, тож важко зрозуміти, чому його поставлено читачам. На здивування багатьох, голова Світової Федерації Українських Жіночих Організацій Оксана Соколик на Конгресі СКУ дала відповідь на це питання.

Було б добре, щоб „Свобода" надрукувала її доповідь, бо я переповідаю головні тези з другої руки:

Наша ідентичність не дискусійна. Багато з нас говорить іншими мовами — то чому не можуть навчитися мови своїх предків? Спробуйте. Треба зберегти українську ідентичність у всіх країнах нашого поселення. Працювати для скріплення Української держави: економічно, духовно й з національною свідомістю. Тобто: „Сильна діяспора — сильна нація" — клич, під яким проходив VII з'їзд СКУ. Кажуть, що цей клич є твором пані Соколик. Від себе додам до клича пані Соколик: якщо діяспора зробить Україну сильною, тоді діяспора зможе залишитися діяспорою, якщо захоче. Віз і перевіз.

Друга частина питання: „Чи це потрібно взагалі?". Не потрібно, бо пощо було ставити першу частину запитання?

***

„Що потрібно для того, щоб українська діяспора розвивалася?"

Можна вичисляти до загину: вчителів, пластунів і пластунок, сумівок і сумівців, церков, священиків і вірних парафіян і т. д. Дехто скаже: а найбільше — фондів. Це вже неправильно й хибно. Люди роблять фонди, а не навпаки. (Повчіться у євреїв!). Хоч є вийнятки, як каже німецька приповідка: одяг робить людей. То було колись, а тепер навіть мільйонери носять джинси...

Не треба теж забувати: щоб були люди, треба дітей. Правильно казали в старому краю: діти — наша майбутність. Для майбутности діяспори — це спірне питання. Однак, як не буде дітей, не буде й такого питання.

Для розвитку і зміцнення діяспори було б добре віднайти найбільшу хвилю четвертої діяспори, яка зникла, як тринадцяте плем'я Ізраїля. За вітчизняними офіційними даними, Україну залишило 400 тисяч жінок віком від 18 до 30 років. А за даними ООН — півмільйона. Це більша хвиля, як за часів турецького й татарського ясиру Роксоляни. А нею історикофіли хваляться. За півмільйона ж не писнуть. А українські жінки вважаються найгарнішими в світі (див. Encyclopedia Americana, vol.27, p. 341-349). Як би їх відкрити, як відкрив Колюмб Америку, то було б для української діяс-

(Закінчення на стор. 24)

Подякуйте від нас тим добрим людям

Одного разу наша замітка уже друкувалася у „Свободі", ми за це дуже вдячні. А тепер хочемо попросити надрукувати слова нашої щирої подяки людям, які живуть в Америці, але дуже багато допомагають дітям в Україні. Це Ніна Гадун та Анна Ранюк.

Наша країна тепер переживає тяжкі часи. У нас у селі є сім'ї, з яких ходять до школи по двоє-троє дітей. Батькам, які не отримують по рокові заробітної платні, тяжко забезпечити своїх дітей всім необхідним для навчання в школі. Тому уже протягом трьох років нашим дітям допомагають ці дві чуйні жінки — шкільним приладдям і одягом.

Бажаємо їм міцного здоров'я на довгі роки життя. Нам дуже боляче, що ми нічого не можемо зробити для них.

Вони уже в такому віці, що теж потребують уваги до себе. Тому ми просимо через газету привітати їх. Ми бажаємо їм великого щастя!

Вчителі Оникіівської школи Маловисківського району Кіровоградської области.

Є адреси сиріт!

Прочитав статтю Володимира Бакума „Як і кому допомагати в Україні?", що появилася в „Свободі" в п'ятницю, 8 січня 1999 року, у якій висловлено думку, що ми не знаємо числа сиріт в Україні.

Тим часом в нас існує Товариство допомоги сиротам в Україні, головою якого є Марія Йовик, за адресою: Orphans Aid Society, 129 Ridge Road, Douglastown, NY 11363, tel. (718) 423-4966.

Пані Йовик має під своєю опікою всіх сиріт в Україні, і якщо звернутися до неї, вона буде дуже рада відповісти й помогти в справі сиріт.

Наша організація звернулася в 1996 році з проханням до пані Йовик, і вона знайшла нам на Буковині 15 сиріт, якими опікується до цієї пори наше Об'єднання, та 4 спонзори окремих сиріт. Наша допомога цим сиротам становить 180 долярів щороку.

Петро Григорович,
секретар Центрального Об'єднання Буковинських Українців в США

ДВА ВІДГУКИ НА НАШУ ПУБЛІКАЦІЮ

Допомога і „допомога"

Звернуло мою увагу прохання о. Івана Лишика — заступника голови КДУ на Центральне Ню Джерзі („Свобода", ч. 8, 21 серпня 1998 року, стор. 12) „Допоможімо українцям Луганщини!". Просять фінансово допомогти в побудові храму Божого у Луганському, і тут же зазначають, що в Луганському є 10 церков і всі вони — Московського Патріярхату. „Парафія св. Миколи Чудотворця через пресу, радіо, телебачення просили населення допомогти матеріяльно в будові храму УПЦ КП, але не отримали ні одної копійки. Проросійськи наставлені мешканці Луганського не визнають самостійної України, не визнають УПЦ КП, вони хотіли б, щоб Україна знову повернулась в російську неволю..."

Комітет Допомоги Україні, Відділ Центрального Ню Джерзі, просить нас усіх активно сприяти добрій християнській справі, яку заініціювали українці Луганського, і подає адресу, куди висилати пожертви.

„Дорогі брати і сестри" (звертаюся словами КДУ), чи не час сказати: „Досить!"? Чи УПЦ КП не може поставити гостро питання перед Президентом України Л. Кучмою і урядом України, щоб принаймні хоч одну з 10-ти церков забрати від москалів і передати українцям? В Україні чужинець диктує і робить, що хоче, а ми тут, з доброго серця „рятуємо" українців. Та ми робимо яничарську роботу — сприяємо ворогові в своїй хаті! І це не перший випадок. Чи не досить нам Золотоверхого Михайлівського Собору? Збудували дзвіницю (за наші гроші) — для чого? Коли нема храму! Кому благовіститиме, кому дзвони дзвонитимуть? Московському Патріярхові?

Московський Патріярхат в Україні тримає в своїх руках більшість церков, українських храмів Божих, збудованих на пожертви українських побожних мирян, а до того ж у його руках такі дорогі історичного значення святині, як Почаївська і Києво-Печерська Лаври, Свята Софія. Вони тримають, але не дбають про них. І знову діяспора буде через свій сантимент до України давати свої пожертви на їх ремонт, а спритні урядові чиновники складатимуть ці гроші в швайцарських банках на свої особисті конта. Де всі ті пожертви, що дала діяспора для підтримки населення України на початках? Нема звіту, нема контролі! Президент України Л. Кучма видав нагороди нашим представникам як вдячність за допомогу. А за чиї гроші? В народі кажуть: „Нашим салом та по наших губах помазали". Люди як не мали, так і не мають досі, а „еліта" — будує собі вілли за людські гроші. А скільки американський уряд дає Україні? Це також наші гроші — це наші податки. Ми жертвуємо свої тяжко запрацьовані гроші бідним-потребуючим братам і сестрам в Україні, а ними користають яничари.

Вже час запитати, чи є Україна? Якщо вона є, то все, що є на її території, належить Україні й українському народові, інакше ми самі допомагаємо москалеві, червоного чи білого забарвлення, нищити нас самих і тут, і там.

Наталія Кібець,
Міннеаполіс

Пропоную відповідніший заклик

Вельмишановна Редакція „Свободи"!

Уважно прочитав у „Свободі" (з 21 серпня 1998 року) статтю о. Івана Лишика під заголовком „Допоможімо українцям Луганщини".

Автор, о. Іван, пише про різні труднощі в побудові нового храму на 1500 осіб. На мою думку, заклик слід би зформувати так: „Допоможімо відібрати загарбані Божі храми"!, яких в Луганському є 10 і всі вони належать Московському Патріярхатові.

Наші предки будували храми Божі, коли ще Московського Патріярха на світі не було. Як відомо з історичних джерел, 1685 року Царгородський Патріярх Дійогнозій передав Київську Митрополію під юрисдикцію Московського Патріярха. Тобто українці були силоміць приєднані до Московського Патріярха, і тепер, в самостійній Україні, мають і юридичні, і моральні права практично відібрати свої прадідівські Божі храми. Вже пора нам бути собою у своїй незалежній державі!

Отець Іван інформує, що за оренду землі міська влада Луганського вимагає 1000 гривнів. Крім цього, великих грошей потребує сама побудова храму, вже не кажучи про різні видатки, пов'язані з діяльністю парафії. А чому не зорганізувати парафіяльну управу, яка взяла б собі за мету відібрати свої Божі храми від Москви? Може, хтось буде сумніватися, що цей шлях є можливий? Дозвольте мені, для заохочуючого прикладу, переказати зміст коротенької статті, яка появилася в парафіяльному бюлетені за серпень-вересень 1998 року української православної катедри Св. Покрови в Савт Філа, Миш. Її автор — о. Павло Боднарчук. Він пише, що 9 червня минулого року мешканці села Григорівка Обухівського району Київської области, захистили свою церкву, яку насильно, через суд, хотіла відібрати антиукраїнська Православна Церква Московського Патріярхату. Ще наприкінці березня минулого року храм в селі Григорівка рішенням селян перейшов до Київського Патріярхату. Українська Православна Церква Московського Патріярхату подала до суду на селян Григорівки, і суд постановив повернути церковну споруду Московському Патріярхатові. Отже, 9 червня минулого року судові виконавці Обухівського районного суду спробували виконати це рішення. Однак на церковному подвір'ї зібралися селяни і не допустили представників судової влади до храму. Працівники міліції, які були присутні при цьому, ніякого тиску на мешканців Григорівки не чинили. Судові виконавці переконалися в неможливості виконати рішення суду, і поїхали геть. Ось я і хочу запитати: „Чому парафіяни з села Григорівка мали відвагу стати на захист свого Божого храму і не поступилися перед антиукраїнством?"

Пора нам відбирати загарбане! Побудовою нового храму ми сприятимемо дальшому існуванню Московського Патріярхату в незалежній Україні.

Григорій Костюк,
Лівонія, Миш.

ЗВІДУСІЛЬ

Майкл Джордан став пенсіонером

Відомий американський спортовець і член чикагської чемпіонської дружини кошиківки „Чикаго Буллс" Майкл Джордан минулого тижня повідомив, що відходить на пенсію. Хоч більшість кошиківки, а зокрема мешканці Чикаго, жахалися того дня, коли це здійсниться, все ж таки на відхідному побажали своєму любимцеві всього добра та успіхів у ним обраному дальшому житті. „Ми запам'ятаємо Майкла Джордана як найкращого досі змагуна кошиківки".

Продали за ...м'ясо

Румунський клюб копаного м'яча „Петросані" поступився своїм гравцем Іоном Раду клюбові „Вільцея" за дві тони м'яса, котре продали, щоб видати гравцям платню. Після цієї акції „Петросані" випав з першої ліги своєї країни. Інші клюби продають своїх гравців за доляри. Найдорожчою заміною минулого року став перехід Денильсона з національної дружини Бразилії до еспанського клюбу „Реал Бетіс Севіля", бо за нього заплатили 35 млн. дол.

Цвинтарі в парку

Мало хто знає, що серед Центрального парку в Мангеттені у Ню Йорку є три старі цвинтарі. У середині минулого століття посередники придбали землі колишнього села Сенека, що було в тому місці, й переселили звідти понад 1600 мешканців. До території парку включені були також три костели з кладовищами. Переносити могили не дозволили, тільки пізніше було перепоховано деяких небіжчиків. Непозначені поховання займають простір у парку по три квартали на північ і південь від 86-ої вулиці.

Рекорд перевезення наркотиків

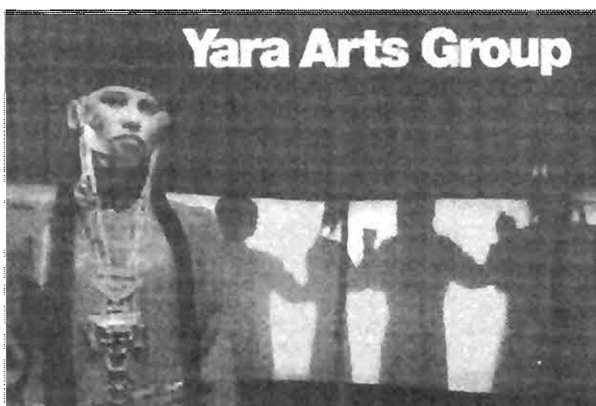
Коли на летовищі Ля Ґвардія в Ню Йорку арештували пасажирку з Лос Анджелесу, яка привезла у багажу 400 фунтів марігвани, то поліція визнала, що це найбільший вантаж наркотиків, виявлений досі в особистому багажі пасажира. На ринку наркотиків він має вартість 1 млн. дол.

Плянета, подібна до Землі

Агенція ІТАР-ТАСС повідомила минулого тижня про сенсаційне відкриття новозеляндських вчених: на відстані 25,000 світлових літ від Сонячної системи вони виявили нову плянету, котра має майже таку ж масу і відстань від своєї зірки, як Земля. Отже, температура і гравітація на цій плянеті подібні до земних, що може бути умовою існування життя. Вперше в історії виявлено плянету, подібну до Землі. Нова плянета виявлена на основі обчислень гравітаційного поля.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Зимовий фестиваль поезії в Ню Йорку

Яра — Мистецька Група і Український Інститут Америки 29-31 січня 1999 року проводять триденний фестиваль „Поезії: інсталяції та представлення", який включатиме три події — мистецьку виставку, представлення поезії акторами Яри і авторське читання поезії. Все це відбуватиметься в Українському Інституті Америки (2 East 79th Street at Fifth Avenue) в Ню Йорку.

Яра запросила 15 мистців, щоб вони в приміщенні інституту створили інсталяції, надхнені українською поезією: Джудід Кембел, Ярко Ціґаш, Аня Фаріон, Петро Грицик, Люба Кєркош, Олесь Китастий, Лариса Лавриненко, Марґарет Мортон, Ана Ревакович, Джоел Шлемовіц, Анна Сидоренко, Ільона Сочинська, Ватоку Уено, Сергій Якунін та Гіларій Зарицький переважно вибрали вірші сучасних українських поетів — Олега Лишеги, Василя Махна, Аттили Могильного, Оксани Забужко. Дехто вибрав поезії 1920-их років Павла Тичини, а інші — старовинні українські замовляння. Відкриття мистецької виставки відбудеться в п'ятницю, 29 січня, о 8-ій вечора. Урочиста частина відбудеться о 8-ій годині вечора в суботу, 30 січня, де, актори Яри заграють частини своєї нової праці „Дієслово"

Яра -це унікальний творчий колектив. На пробах вони поєднують українську поезію з її перекладами, переплітаючи оригінальні твори з перекладом так, що кожний може зрозуміти зміст, при цьому зберігається мелодія оригіналу. Здається, що дві мови говорять до себе. Боб Голман, продюсер телевізійного серіялу „Світ поезії", побачивши недавно видовище Яри, був захоплений ним і заявив, що Яра створила цілковито новий жанр спектаклю.

Яра — Мистецька Група працює при міжнародно визнанім експериментальнім театрі „Ля МаМа" в Ню Йорку. Група творить оригінальні театральні вистави, що відтворюють культури Сходу, особливо України. Твори Яри — „Світло зі Сходу", „Вибухи", „Сліпий зір", „Яри лісова пісня", „Водоспади", „Відблиски", „Норовливий вітер" та „Віртуальні душі". Найновіша постановка, „Летить біла птиця", буде виставлена в театрі „Ля МаМа" від 6 до 21 березня 1999 року.

Квитки на фестиваль „Поезії: Інсталяції та представлення" можна придбати на кожну частину окремо або на цілий фестиваль. За інформаціями телефонувати: **(212) 475-6474** або **e-mail ya-ra@prodigy.net.**

Плач Закарпаття

Нотатки про поетичний роман Івана Козака

Таке зі мною не часто трапляється, але поетичний роман-трилогію Івана Козака я прочитав вголос і водночаз. Власне, прочитав тільки дві перші книжки — „Покута" і „Прозріння", бо третя книжка ще лежить у видавництві, але про неї трохи згодом. Причиною такого стану став, зрозуміло, сам твір — справжнє поетичне закарпатське диво: пісенно-народний, трагічний епос частки України, що тривалий час була відірвана від загалу, але оберегла себе від поглинення сусідніми народами. Маруся Чурай подала б руку Іванові Козаку, бо вони рівні у таланті... Обидві книги вийшли друком в Ужгороді 1992 і 1994 років. Перша побачила світ у видавництві „Карпати", друга — в малому приватному підприємстві „Гражда". Кілька слів про сюжет, бо не знати, чи прочитають його українці в Америці.

Отож, на Турянщині — у 30-ті роки то діялося — перестрів старий лісник-гайник Матій дівчину Олену, яка прийшла по дрова до казенного лісу, і позбавив її дівочої чести. В хаті мав купу власних дітей і хвору дружину Марію, але прийняв Олену наймичкою і вона народила трійко малят від Матія, а коли не стало Марії, узяла не себе усе його господарство. То була б й уся історія, якби Олена не закохалася у Стаха, старшого сина Матія. Проте Стах кохав Катрю й засилав до неї сватів. Умовою шлюбу була земля, якої Матій не дав синові, тож вирішив Стах їхати до Канади, щоб заробити грошей на землю. Катря не дочекалася судженого, народила дитя від іншого, збожеволіла й кинула немовля до криниці. Випадок врятував малого і його знов узяла до себе Олена. Стах повернувся з грішми, але сліпий. Його безсилля пожаліла Олена й намовила до шлюбу із нею. Проте у день весілля Стах повісився у саду за хатою.

Це, зрозуміло, тільки головна лінія досить багатопляного роману. Головним персонажем другої частини став син Катрі — Іван, який виріс і навіть віднайшов свою божевільну матір. Але доля його була нещасливою. По війні на Закарпатті комуністичний режим ламав життя людей. Іван мимоволі став свідком браконьєрства у лісі високого чиновника з МҐБ (служби безпеки) і поплатився за це 25-річним ув'язненням на Колимі. У таборі йому зі старшим віком українцем, в присутності вояка-охоронника, українського походження сибіряка Івана, випало виконати примху начальства — вирізьбити зі скелі велетенське погруддя Сталіна. В часі того різьблення до Івана приходить і романтичне кохання, і патріотичне прозріння. Йому пощастило вижити і повернутися на Закарпаття, в незалежну Україну. Його колишні переслідувачі, прислужники недавнього режиму, стали високими службовцями нової держави, колишній енкаведист доживає роки, гріючись на сонечку в парку, а Іван з любою Надією — вчорашні в'язні без достатку й долі, але з вірою, що „жне хто що посіє, а полову, знайте, вітер з нив життя одсіє".

Звісно, переказуючи зміст роману, я не маю можливости зупинитися на його промовистій символіці, своєрідній публіцистичності цього епічного твору, тому що при аналізі цих якостей не залишиться місця для того, що мені видається головним, а саме — для слова про народність, фолкльорність роману. Я не випадково згадав про Марусю Чурай. Час від часу Господь дарує людям таланти, покликанням яких є накопичення, акумулювання (простіть чужинське слово) пісенного багатства рідного народу, щоб на підвалинах цього скарбу власним талантом звести кришталевий палац поетичного дивотвору.

Роман Івана Козака — це, передовсім, його пісенність. Поетична сюжетна лінія невловимо і постійно переходить у пісню, баладу, народний плач, і я, не маючи досвіду у закарпатському фолкльорі, вже не можу відділити створене автором від почутого ним на турянських забавах, весіллях, похованнях і закладеного у поетичну тканину твору. Незабутнє враження справляють передовсім три докладно описані події — весілля Олени і Стаха, похорон Матія, сватання Катрі. Це ніби окремі поетичні твори, вкраплені в лінію роману. Але не менше зворушуючих подробиць закарпатського побуту вплетено взагалі в поетику книги, навіть коли дія розгортається десь в Америці чи на Колимі. Іван Козак у поетичних відступах навертає нас до подій чи персонажів з історії Закарпаття, і доля героїв роману виявляється невіддільною від долі, скажімо, сільського листоноші Федора Фекети, який не початку минулого століття щодня пішки носив пошту з Ужгорода в Турянську долину і тепер увічнений в пам'ятнику.

Усі ми, хто пережив сталінське лихоліття, завжди будемо хворі на біль спогадів. Це стверджує й Іван Козак:

Всі ми жертви —
Живі й мертві, —
Хто правди, хто кривди.

З величезною виразністю описані в романі страждання українців у таборах Колими, хоча автор сам і не пережив цього. Він народився у жовтні 1936 року в бідній родині на Турії, вивчився на вчителя, але став письменником, поетом і ...місточком між нами і минулим, бо саме таким побачив покликання Івана Козака закарпатський публіцист і автор передмови до першої книжки Петро Часто: „Він — посередник, поетичний медіюм між нами, читачами двадцятого сторіччя, і народом, душевні, духовні і художні витоки якого губляться у далині тисячоліть". А ще Іван Козак — графік і другу книжку ілюстрував сам (до першої створила ілюстрації Еріка Слуцька).

Дорогі читачі! Якщо ви хочете прочитати книги Івана Козака, а також можете допомогти пожертвою у виданні третьої частини роману, прошу звернутися до видавничої асоціяції Ukrainian Book, 18 Briarwood Rd., Jersey City, NJ 07305.

Кость Левченко

Д-р Моцюк отримав нагороду „Еммі"

Д-р Я. Моцюк з нагородою „Еммі".

Ще малим хлопцем Яр Моцюк одержав фотографічний апарат від свого брата Петра, і відразу зацікавився фотографією.

Перебуваючи у таборі в Німеччині, Я. Моцюк у вільні від студій години займався фотографією. Працював у фотографічній студії, де ознайомився з технікою фотографії.

Переїхавши до Америки, вступив до Міського коледжу в Ню Йорку, де студіював драматичну літературу та фільмову техніку.

Завдяки своїй наполегливій праці отримав нагороду „Еммі" від Національної Академії науки і мистецтв. Церемонія вручення нагороди відбулася 12 жовтня 1998 року в нюйоркському готелі Мерріот Маркі. Д-р Я. Моцюк одержав цю нагороду за визначний технологічний винахід у ділянці відновлення пошкоджених кінофільмів.

Я. Моцюк є власником і президентом "Filmtreat International Corgoration" в Лонґ Айленд Сіти, Н. Й. Він є визнаним експертом в ділянці фільмової і телевізійної техніки відновлення і збереження цінних фільмів. Я. Моцюк має докторат з ділянки кіномистецтва. Його ім'я знаходимо в багатьох американських і світових бібліографічних довідниках. Він належить до багатьох українських і американських організацій, включно з Українським Народним Союзом.

"Filmtreat International Corgoration" є найстаршою компанією в світі, яка відновляє фільми. Вона існує вже майже 70 років. І весь час вона удосконалює техніку відновлення фільмів.

Найновіший проєкт Я. Моцюка — праця для мережі "Discovery", зокрема відновлення давніх фільмів таких програм, як „Бюік-Берлі" та „Говді дуді", що були фільмовані 1940-1950-их роках. Також він працює для Державного музейного архіву, де відновляє фільми початку століття. Крім того, Я. Моцюк допомагає в розв'язках різних проблем. Наприклад, завдяки йому Еф-Бі-Ай відкрило підпільну групу, яка підробювала фільми та відеострічки.

Д-р Яр В. Моцюк одружений та є батьком двох дорослих дочок, Дарки і Наталки.

Семен Маркусь

НОВІ ВИДАННЯ

„Очима люблячого серця"

Такими словами схарактеризувала великий фотоальбом роботи Тані Д'Авіньйон, під назвою „Просто Україна", Катерина Мотрич, авторка одного з багатьох вміщених у книзі відгуків.

Альбом „Просто Україна" (Simply Ukraine) видало у 1998 році київське видавництво Артекст Менеджмент. Його директор Володимир Ярмоленко вже довший час займається різними жанрами мистецтва, зокрема високопрофесійними мистецькими ансамблями України, організацією гастролей поза межами України. Але першою спробою Артекста у видавничій ділянці є якраз фотоальбом "Просто Україна". Як предвісник фотоальбому видано мистецький календар на 1998 рік із світлинами також Тані Д'Авіньйон, який, однак, дещо запізнився із випуском і тому власник Атрексту, привізши певну кількість до США радше роздавав, як продавав.

З допомогою летунської компанії „Ер Юкрейн" В. Ярмоленко перевіз більшу кількість примірників фотоальбому на американський терен. Хто хоче придбати цю талановиту фотокнигу, може зателефонувати до Ню Йорку на число: (212) 695-5394 (факс (212) 695-5106).

Фотоальбом — це емоційна фоторозповідь про духовне багатство і самобутність українського народу. Тут поєднано красу минулих часів і красу сьогодення, чарівність душі українського народу, чудову природу української землі. Справді тільки люблячe серце могло створити такий хвилюючий, такий дорогий образ нашої батьківщини у всіх її гарних і повних настрою хвилинах, у радості й смутку та передати їх фотографіями.

Цей альбом у твердій обкладинці в українській та англійській мовах, із відповідною добіркою цитатів

Директор видавнщтва Артекст Менеджмент Володимир Ярмоленко з дружиною Іриною в редакції "Свободи"

та думок про нього різних цікавих осіб можна переглядати без кінця і любуватися зворушливими світлинами краєвидів, подій, людей і вдумливими поглядами на цю мистецьку творчість, повну любові до України, людини, що хоча виросла в США, але серцем є завжди у справжній своїй батьківщині. Вона і перебуває, як бачимо, більше в Києві, як в Бостоні, де розпочинала свою фотографічну кар'єру як фоторепортер престижного американського журналу „National Geographic Magazine". Фотороботи до цього альбому вона розпочала ще в 1964 році. На конкурсі кращої книги України, за участю багато видатних мистців, альбом Тані Д'Авіньйон визнано найкращою книгою України і нагороджено „Grand Prix 1998". Фотовидання висунено також на здобуття Державної премії України, ім. Тараса Шевченка за 1998 рік.

Короткі статті та думки різних передових літераторів України, журналістів, письменників, фотографів віддзеркалюють найкраще щире захоплення фотоальбомом, що може бути виїмково цінним подарунком для кожного.

Ольга Кузьмович

Українському Культурному...

(Закінчення зі стор. 9)

Левенець з дружиною Софією та члени Президії УКЦентру.

У другій частині мистецької програми знову успішно виступили хор „Ватра", танцювальний ансамбль „Гомін України", Капеля Бандуристів ім. Шевченка. Славна Капеля закінчила свій виступ козацьким Многоліттям для УКЦентру у його 20-ту річницю.

Завдяки проводові УКЦентру, українці Дітройту й околиць мали змогу зустрічатися з сенаторами, конґресменами, губернаторами та посадниками, вітати президентів ЗСА Роналда Реґена і Джорджа Буша, першого президента вільної Незалежної України Леоніда Кравчука, амбасадорів України д-ра Олега Білоруса і д-ра Юрія Щербака, багатьох дисидентів, політичних діячів, депутатів Верховної Ради України та сотні осіб з т.зв. „четвертої хвилі".

Нашою місією є активне сприяння українській державі на шляху утвердження її самостійности. Ця місія ще не закінчилася. Дуже важливим завданням згуртованого членства УКЦентру і діючих організацій є допомога патріотичним силам в Україні. Адже північний сусід і частина своїх таки партократів вже почали процес перетворення України в колонію Москви.

В. Левенець,
Воррен, Миш.

Дж. Енглер і М. Енглер серед танцюристів ансамблю „Гомін України".

Відбудуться Всеукраїнські спортивні ігри

(Закінчення зі стор. 1)

чемпіонатів Европи, світу, XXVII літніх Олімпійських ігор 2000 року.

В програму ігор включений Олімпійський тиждень, який містить Олімпійський день бігу, масові спортивні змагання в реґіонах, змагання на призи олімпійських чемпіонів, видатних діячів олімпійського руху, зустрічі з уславленими представниками спорту, культури, науки, різноманітні конкурси, виставки спортивної атрибутики, наукові конференції та інші заходи.

До участи в іграх запрошуються представники українських громад за кордоном. Згідно з листом голови Держкомспорту України Івана Федоренка до спортової комісії СКУ, витрати, пов'язані з проїздом спортсменів — представників українських громад з-за кордону, до місця проведення змагань та у зворотному напрямку, несуть відряджаючі українські громади. Усі інші витрати бере на себе Держкомспорт України.

Загальне керівництво організацією, підготовкою та проведенням змагань здійснюється Організаційним комітетом з підготовки і участи спортсменів України у XVIII зимових, XXVII літніх Олімпійських та XI Параолімпійських іграх і Держкомспортом України.

Детальнішу інформацію про Всеукраїнські літні спортивні ігри можна отримати в централі УСЦАК та місцевих спортових клюбах і осередках. Держкомспорт України ласкаво просить зголосити орієнтаційне число учасників за видами спорту до 1 березня 1999 року.

Спортова референтура СКУ

КАНАДСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПРИЯТЕЛІВ УКРАЇНИ
(Осередок Торонто)

запрошує українське громадянство Торонто й околиць на

д о п о в і д ь,

яку виголосить

ОСИП ЗІНКЕВИЧ

Голова видавництва „Смолоскип" у Києві

на тему:

УКРАЇНА НАПЕРЕДОДНІ ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ

МОЛОДЬ УКРАЇНИ НА ПОРОЗІ XXI СТОЛІТТЯ

ТОРОНТО

НЕДІЛЯ, 31 січня 1999 р., год. 3:30 по пол.

Заля Канадсько-Української Мистецької Фундації

2118 Bloor St. W. Toronto-Canada

ХРИСТЯ БАРАНЕЦЬКА

ЛЕЛІЯ ГОЛИНСЬКА

ТАТІЯНА ОЛЕНА ГУК

ЛЯРИСА КОРДУБА

АЛЕКСАНДРА ЛЮБА КРИЖАНІВСЬКА

АЛЕКСА МІЛЯНИЧ

ЛАРИСА НИЧ

ЗЕНЯ ТАЇСА ОЛІЙНИК

МЕЛАСЯ РИЧОК

ХРИСТЯ САВЧИН

ХРИСТИНА ТУРИНСЬКА

ТАЛЯ ХРАПЛИВА

ДАНУСЯ ЧЕРНИЧЕНКО

ДАРІЯ МАРІЯ ЯЦИКЕВИЧ

Гурток Пласт Прияту і Пластова Станиця в Нюарку

запрошують Вас з ріднею і приятелями на

ПЛАСТОВИЙ БАЛЬ

в суботу, 6-го лютого 1999 р.

Hanover Marriott, 1401 Route 10 East, Whippany, New Jersey 07981

Оркестри „Темпо" і „Луна"

Вечірній одяг

Вступ разом з вечерею: 75.00 дол.
Вступ на забаву без вечері – тільки для молоді до 25-го року: 20.00 дол.
Коктейль: 6:30
Презентація дебютанток: 7:30
Опісля вечеря і забава

Please make checks payable to:
PLAST Inc.
Maria Welyczkowski
5 Trevino Court.
Florham Park. NJ 07932
Tel.: (973) 514-1846
Місця мусять бути заплачені до 30-го січня

Оголошення оплатила Самопоміч Українсько-Американська Кредитова Спілка – Нюарк, Н. Дж.

ЗУАДК відгукнеться...

(Закінчення зі стор. 13)

ють одноразові фінансові допомоги родинам загиблих шахтарів, багатодітним родинам, репресованим громадянам. Також виділяються кошти на проведення свят у сиротинцях і школах, фінансується приїзд дітей із східніх областей України в Галичину під час Різдвяних та Великодніх свят. Від ранніх 90-их років ЗУАДК надає малу місячну пенсію 22-ом хворим пенсіонерам, в числі яких є матері дисидентів та репресовані письменники.

На початку листопада 1998 року ЗУАДК негайно відгукнувся на біду мешканців Закарпаття, які потерпіли від найбільшої за останнє століття у цій місцевості повені. Були подані звернення по радіо та переслані заклики до преси, зібрані кошти на покриття робіт з відновлення та відбудови будівель, матеріяльну поміч потерпілим.

Отож ЗУАДК, що був створений „другою хвилею" української еміграції, яка відчула потребу допомогти сотням тисяч українських скитальців по таборах Австрії, Німеччини і Франції (понад 70 тис. українських біженців переселено до США) і далі існує, розвивається, поповнює свою роботу новими проєктами, задумами, плянами, намагається якомога більше допомогти українцям у переборенні тимчасових труднощів, які спіткали їхню державу.

Х. К.

Міжнародний...

(Закінчення зі стор. 12)

гом 2.2 більйона долярів на підтримання курсу української національної валюти і фінансування дефіциту українського державного бюджету. Взаємини між МВФ і Україною нормуються спільнопідписаним (але не оприлюдненим) меморандумом, який складається із 33-ох пунктів, на підставі якого впроваджується програма розширеного фінансування України. На підставі цієї програми 4 вересня 1998 року Рада директорів МВФ вирішила таки надати Україні довгоочікуваний кредит на суму 2.2 більйона долярів. Цю суму Україна зобов'язалася сплатити впродовж 14.5 років за 4.47 відсотка.

„Головною метою програми щодо України є зміцнення державних фінансів та проведення глибоких структурних реформ, щоб сприяти економічному зростанню і покращанню життєвого рівня населення", — писала „Свобода" 11 вересня 1998 року. В газеті підкреслювалось: „Щоб отримати кредит, Україна, нарешті, пообіцяла запровадити економічну програму, яка передбачає скорочення уряду, прискорення приватизації і дереґуляції, реформи в енерґетичному і аґропромисловому секторах, скорочення подоходових податків на 10 відсотків, зменшення субсидій і покращення збирання податків".

Не можна не зауважити, що кожен із вичислених пунктів програми, обіцяної МВФ Україною з метою одержання кридиту, заслуговує на докладне вивчення, щоб упевнитися, що Україна усвідомлює те, що рецепти МВФ на оздоровлення її економічних проблем відповідають правильним діягнозам і прогнозам. Помилки можуть закінчитися національною траґедією. Йдеться ж бо тут про згоду суверенної України на вимоги міжнародної інституції, завданням якої не є робити ласку державам, і зокрема державам третього світу, ставлення до яких постійно узгоджується з політикою США та її найбільших партнерів. Разом вони посідають 43 відсотки голосів в Раді директорів. Від України вимагається, щоб вона ввела глибокі структуральні реформи, економічні, фінансові та суспільні, що в свою чергу визначає вартості та пріоритети української держави, включно із напрямними українських національних інтересів.

Треба підкреслити, що висліди запрограмованих реформаторських вимог МВФ стосовно держав, які скористалися кредитами та зобов'язалися їх до реформаторських програм МВФ, не завжди вінчалися успіхами. Деякі критики МВФ навіть твердять, що подиктовані пляни реформ МВФ довели до шкідливих наслідків: деякі держави або відмовилися від реформ МВФ, або пристосували їх до своїх власних вимог і потреб.

Адам Загорін („Тайм", 31 серпня 1998 р.) розповів, що, починаючи із другої половини 1997 року, МВФ позичив приблизно 100 більйонів долярів для поліпшення економіки Тайвану, Південної Кореї та Індонезії, а Росії обіцяв надати близько 23 більйонів. Цей автор твердить, що своїм кредитуванням МВФ може навіть шкодити одержувачеві таких фондів. Адже з фондами приходять й ультиматуми. Користуючись скрутним становищем боржників, МВФ попросту примушує державу застосувати в себе глибокі економічні реформи. Багато із тих „хворих" країн потребують „пересадження мозку", але не зосереджена на раптових змінах, що викликає великі потрясіння в суспільствах цих держав. Це також призводить до того, що такі країни, як Росія, не представляють правдивого стану їх державної економіки. МВФ, який, зокрема, близько співпрацює із Департаментом скарбу США, мусить відійти від практики нав'язування країнам, які просять міжнародних кредитів, глибоких стуктуральних реформ, а зосередитися на пожвавленні їх економіки, зокрема допомогти цим країнам виплатити короткотермінові борги та упорядкувати їхню анемічну валюту.

Д-р Іван Гвозда,
Сиракюз, Ню Йорк

Діти люблять св. Миколая

Різдвяні свята у школах і осередках

БАФФАЛО. Здається, нема другого святого, на якого завжди очікують українські діти, як святий отець Миколай. Кожен з нас пригадує собі дитинство, коли до нас приходив цей святець, і в тиху нічку під подушку клав дарунок. Цьогорічна гостина в нашій школи припала якраз на день Святого Миколая, 19 грудня 1998 року. На свято Рідна Школа запросила всіх українських дітей нашого міста.

День почався участю школярів у Святій Літургії, яку відслужили о.декан Мар'ян Процик і о.Василь Гриньків. Отець Мар'ян пояснив учням важливість доброго діла для тих, що потребують помочі. Учні виконали сценічну картину пера В. Мельника „Святий Отець Миколай іде". На закінчення сценічної картини діти під проводом учительки Олі Чмоли відспівали пісні.

Врешті дзвіночки сповістили, що йде Св. Миколай, якого учні привітали піснею: „Святий Миколай іде".

На закінчення програми директор школи Оксана Бережницька подякувала Св. Миколаєві за гостину та запросила і на другий рік прийти до українських дітей в Баффало. Рівночасно привітала всіх присутніх та запросила на гостину, яку приготовив Батьківський гурток під проводом голови Христі Чучман, учительки Рідної Школи Олі Чмоли, Христі Коновки, Наталці Хартоняк і Ірці Ващак за підготовку програми.

Наша окрема подяка належить Баффалівській Окрузі УНС та її голові Зенонові Боднарському — за фінансову допомогу для нашого свята.

Оксана Бережницька

* * *

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. 19 грудня під час навчання до кожної кляси „Нашої Української Рідної Школи" загостив св. Миколай з ангеликами. Учні зустрічали його піснею „А хто, хто Миколая любить", а від св. Миколая одержали подарунки, бо в цей день вони були дужечемні.

У великій залі УОКЦ для молодих школярів була вистава „Рукавичка", яку від церкви св. Михаїла підготували А. Сидоряк, Л. Петрик, І. Залуцька, музичний супровід — Марія Семенів. Майстерно грали свої ролі діти Марійка Дубенко, Ігор Петрик, Роксоляна Залуцька, Мар'ян Петрик, Ніна Ортіз, Марчик Бегей, Юля Гудим'як, Стефко Дубенко.

„Світличка" при УОКЦ теж виступила із сценкою „Зірка над Вертепом. Сценарій, слова та музика пісні „Це ж Різдво" Зенона Чайківського, музичний супровід М. Семенів. Дві колядки проспівали учні 2-ої кляси під дириґуванням Уляни Залїпської. А після лекцій в школі для учительського колективу дирекція школи та шкільна Управа підготували святочну гостину.

Директор школи д-р Олександер Лужницький у вітальному слові тепло згадав про фундатора д-ра О.Черника. Катехит школи о. Роман Паньків говорив про Різдво Христове як свято оновлення душі, а також про значення школи для навчання і збереження дітьми наших звичаїв і обрядів. Промовляли також д-р Арнольд Кіпа, адвокат Шваб'юк, голова Шкільної Управи Михайло Кулинич, голова УОКЦ Лютий.

З святочними побажаннями виступили також д-р Третяк, Л. Іваськів та о.Петро Атаман.

Г. Клюк-Дзівак

* * *

ҐОШЕН. Святий о. Миколай вперше відвідав новостворений Осередок СУМ імені митрополита Андрея Шептицького в Ґошені, Ню Йорк, поблагословив 20 юних сумівців і привіз всім чемним дітям дарунки.

Управа Осередку СУМ

Капеля Бандуристів вибрала нову управу

Капеля Бандуристів ім. Тараса Шевченка.

Капеля Бандуристів ім. Тараса Шевченка провела свої 24-ті дворічні загальні збори в Українському Культурному Центрі у Воррені, Мишиґен. Було обрано нову управу, яку очолив д-р Марко Фаріон. За фахом він дантист, активний член Капелі Бандуристів з 1977 року.

Решту обов'язків управи наступні два роки виконуватимуть: Стефан Когут, Анатолій Мурга, Юрій Юрків, Володимир Мурга, д-р Іван Керніцький, Богдан Скляренко, Арнольд Бірко, Петро Гончаренко, Роман Скипакевич, Микола Житовка, Омелян Гельбіґ, Мистецька рада — Андрій Бірко, Микола Житовка, Олег Мороз. Збори одноголосно обрали Олега Махлая мистецьким керівником Капелі Бандуристів.

Д-р Фаріон — досконалий бандурист, соліст і вчитель гри на бандурі. Він розпочав свою бандурну і вокальну освіту під проводом славної пам'яті Григорія Китастого і був його учнем від 1973 до 1983 року. В 1984 році дістав звання бакалавра від Case Western University в Клівленді, з додатковим дипломом з музики. Продовжував свою вокальну освіту з такими досвідченими вчителями, як Ґретхен Ґарнет, Рубен Каплін, Роберт Пейдж і Дена Вінтер.

Досягнення д-ра Фаріона також включають сольові виступи з Detroit Cancert Choir, Livonia Symphony, University Circle Chorale і виступи на Національному Народному Фестивалі в Україні. Він так само виступав з Дітройтською симфонічною оркестрою, Хором Лисенка, Канадським українським оперним хором і Хором „Тисячоліття".

Д-р Фаріон провадив багато інтенсивних робочих семінарів, навчальних курсів і літніх музичних таборів для молодих бандуристів. Він був музичним керівником при Українському Вільному Університеті в Мюнхені, довголітнім адміністратором „Кобзарської Січі" — табору молодих бандуристів в Емлентоні, Пенсильванія, спонзорованого Капелью Бандуристів.

Д-р Фаріон був також членом Мистецької Ради Капелі Бандуристів від 1989 року. Ставши головою, він приніс до керівництва капелі свій багатий досвід.

— 50 років нашої діяльности в Північній Америці і наші досягнення будемо відзначати у 1999 році. Мусимо бути готовими достойно прикрасити цю річницю і показати, хто ми такі, — сказав новий голова.

Минулий рік Капеля Бандуристів завершила концертом різдвяних колядок, спонзорованим українською кредитівкою „Будучність". Він відбувся 19 грудня.

Бажаючих дістати додаткові інформації або купити компактні диски, касети, відео або грамофонні плити, просимо звертатися через „Інтернет": www.brama.com/bandura, або тел.: (734) 953-0305.

Пресова референтура

Червона чортівня або...

(Закінчення зі стор. 5)

враження?" — запитав перший. Другий махнув зневажливо рукою: "Ет, червона чортівня... Як за Гоголем: у Різдвяні свята щось нечисте, та й вискочить...".

Мені сподобалась і реакція простих людей на те, що відбувалося під дахом Верховної Ради, і його образна характеристика. Але не можна не помічати й глибший зміст, який стоїть за всім цим: хоч офіційно президентські передвиборні перегони ще не стартували, фактично вони уже розпочались. Вилазка червоних у Верховній Раді — пробний камінь, кинутий комуністами. Сьогодні він викликав не ті кола на парляментському плесі, на які вони сподівалися, але це зовсім не означає, що завтра не буде кинуте й інше каміння: адже „булижник" завжди вважався більшовицькою зброєю. Можна передбачити, що попереду ще не одна сутичка, не один двобій можуть розгорітися в нетрях українського суспільства. Зважаючи на комуністичну підступність і неперебірливість у засобах, треба постійно бути пильними усім, кому по-справжньому болить доля України.

Віталій Карпенко,
головний редактор „Вечірнього Києва"
(спеціяльно для „Свободи").

Щира подяка жертводавцям, що подали допомогу жителям Закарпаття

В листопаді до українців у діяспорі дійшла тривожна вістка про стихійне лихо, що навідало нашу рідну землю, — руйнівну повінь у Закарпатті.

Багато організацій, як і поодинокі особи, відразу відгукнулися, щоб надати негайну поміч потерпілим поводянам, і почалася збірка грошей та речей першої потреби.

Однією з перших організацій, що розпочала збірку на допомогу закарпатцям, був Український Народний Союз. Ми звернулися до свого членства та читачів нашої преси з проханням зложити пожертву на допомогу поводянам. Люди скоро і щиро відгукнулуся щедрими пожертвами. Нижче подаємо перший список жертводавців і складаємо щиру подяку кожному.

Хонюк Богдан	1,000.00
Долинский Адріян	1,000.00
Український клюб „Вест Сайд“	1,000.00
Худьо Богдан і Богданна	500.00
Довгалюк о. Харитон	500.00
д-р Дудяк Стефан і Ольга Люся	500.00
д-р Іванців М.	500.00
Макар Евген і Ірина	500.00
Похмурський Параскевія	400.00
Ленчур Рута і Петро	300.00
Округа УНС, Рочестер	250.00
Пірко Іван і Анна	250.00
д-р Руденський Юрій	250.00
Відділ 220 УНС, Т-ва свв. Петра і Павла	200.00
д-р Фольварків Оксана	200.00
Лаврович Ірена	200.00
Лобай Іван і Галина	200.00
Лютий-Лютенко Юрій	200.00
Мацюрак Владимира	200.00
Заковоротний Іван	200.00
Запутович Роман і Віра	200.00
Відділ 285 УНС, Рочестер	150.00
Галицький Й. і О.	150.00
Фединяк Стефан і Наталія	105.00
Байлак Роман і Анна	100.00
Бакум Володимир і Оксана	100.00
Балабан Остап і Урсула	100.00
Баранські Орися	100.00
Белей Чарлс і Марія	100.00
Відділ 130 УНС, Т-ва св. Володимира	100.00
Відділ 354 УНС	100.00
Бругеман Воррен і Паулина	100.00
Худьо Міріям Л.	100.00
Досій Дмитро	100.00
Федів Теодор	100.00
Ґураль Володимир і Елеонора	100.00
Голюка Александра	100.00
Гринишин Віра	100.00
Гупаловський Дан і Стефанія	100.00
Коцелко Нестор	100.00
Корсун Бенджамін і Віра	100.00
Коваль Теодор	100.00
Кульчак, родина	100.00
Лозинський Юліянна	100.00
Марциняк Стефан	100.00
Маселко Роман і Оксана	100.00
Менцінський Дарія і Зенон	100.00
д-р Мостович Леонід і Оксана	100.00
Нагірний Михайло і Марія	100.00
О'гара Михайло і Рома	100.00
Парубчак Стефан і Ольга	100.00
Секрета Стефан і Анна	100.00
Сенежак Діяна	100.00
Сенежак Володимир і Софія	100.00
Шандрук Павло	100.00
Шашкевич Іванна і Софія	100.00
Снилик Олег	100.00
Братство св. Миколая, Вотервліт, Н.Й.	100.00
д-р Стрільбицький Олександер Р.	100.00
Шеремета Василь і Теодора	100.00
Тарнавський Борис і Филис	100.00
Український Громад. Комітет, Ґлен Спей, Н.Й.	100.00
УНС, Відділ Олбані, Н.Й.	100.00
Урбан Анна	100.00
Ваврів Роман В.	100.00
Воловодюк Володимир і Катерина	100.00
Воробець Зеновія	100.00
Україно-Американський Горожанський Клюб, Вотервліт, Н. Й.	100.00
Воробець Богдан	100.00
Ядзин Д.	100.00
Білик Михайло	75.00
Держко Софія і Марко	75.00
Когут Нестор	75.00
Кріль Юліян і Катаржина	75.00
Овхарчин Стефанія	75.00
Шевчук Марія	67.00
Шийка Антоній	60.00
Благий Іванна	50.00
Боївка Михайло і Ксеня	50.00
Черешня Іван	50.00
Чай Йосафат і Ліза	50.00
Цибрух Святослав	50.00
Денисенко Катерина	50.00
Дячук Уляна	50.00
Душник Марк	50.00
Душник Марія	50.00
Федів Анна	50.00
Стасюк Іван	50.00
Качарай Стефан	50.00
Кадзіола Марія	50.00
Корей Дороті і Алан	50.00
Кришталович Ярослав і Ярослава	50.00
Союз Українок Америки, Вотервліт, Н.Й.	50.00
Лапичак Стефан і Анна	50.00
Літинський Володимир	50.00
Лиско Марта	50.00
Мелінишин Іван і Галина	50.00
Окрепкий Стефан і Анна	50.00
Пахнюк Трофим і Емілія	50.00
Пащук Лариса	50.00
Петрій Христина	50.00
Походенко Іван	50.00
Полець Олександер і Валентина	50.00
Позняк Юліян і Дарія	50.00
д-р Писарів Яків	50.00
Рацькевич Михайло	50.00
Романів Микола і Галина	50.00
Семчишин Мирослав	50.00
д-р Савицький Юрій	50.00
д-р Семчишин Стефан і Галина	50.00
Стройч Дмитро і Стефанія	50.00
Тимчишин Мар'ян і Романна	50.00
Вельгаш Стефан	50.00
Юрчишин Ірена	50.00
Кладко Йосиф і Костів Люба	40.00
Онишкевич Ілля	40.00
Лесків Ярослав і Стефанія	35.00
Будний Дарія	30.00
Гарвас Роман і Марта	30.00
Лагола Петро	30.00
Савицький Зиновій і Теодозія	30.00
Стецишин Володимир і Зеновія	30.00
Круп Анна	26.00
Артимишин Люба	25.00
Бобелак Микола	25.00
Боднар Василь і Александра	25.00
Хомин Михайло і Галина	25.00
Філ Микола і Марія	25.00
Ґелетканич Андрій і Осипа	25.00
Ґерун Симон і Марія	25.00
Единак Стефан	25.00
Карабін Іван	25.00
Кохан Дмитро	25.00
Копичук Роман і Маргарита	25.00
Коротко Юлія і Олег	25.00
Костів Василь і Павлина	25.00
Матковський Евдокія	25.00
Мокей Василь	25.00
Соляник Віктор і Клавдія	25.00
Сміт Зіна	25.00
Байко Петро і Ольга	20.00
Чехович Зенон	20.00
Демчар Андрій	20.00
Демчар Іван	20.00
Гуцул Катерина	20.00
Карабін Богдан	20.00
Клим Володимир	20.00
Ксенич Петро	20.00
Ксенич Семен	20.00
Кулик Дмитро	20.00
Мягкий Зенон і Наталія	20.00
Могильський Степан	20.00
Покладок Орест	20.00
Шевчук Марія	20.00
Шевчук Павло	20.00
Хорват Катерина	15.00
Сорока Василь і Джозефина	15.00
Почтар Яромій	13.00
Бачинська Варка	10.00
Білчук Ніна	10.00
Бошко Володимир	10.00
Часто Петро	10.00
Хмельковський Лев	10.00
Худьо Ірена	10.00
Цяпка Лідія	10.00
Ференцевич Христина	10.00
Фокс Іда	10.00
Гебуза Стефан	10.00
Галущак Марійка	10.00
Гончарик Володимир	10.00
Гусак Іван	10.00
Яросевич Ірина	10.00
Каплун Валентина	10.00
Козак Христина	10.00
Кузьмович Ольга	10.00
Малиновська Анна	10.00
Малиновська Дарія	10.00
Остиславські Марія і Евгеній	10.00
Полегенький Дана	10.00
Романишин Іван	10.00
Салабай Надія	10.00
Семеген Дарія	10.00
Шепарович Марія	10.00
Шевчук Василь	10.00
Сяк Павло	10.00
Сяк Петро	10.00
Старух Лонгін	10.00
Стокотельний Павло	10.00
Тарнавський Петро	10.00
Тритяк Оксана	10.00
Удич Іван	10.00
Урбан Аксентій	10.00
Воробець Андрій	10.00
Завійська Марія	10.00
Зиндран Захар	10.00
Зиндран Іван	10.00
Разом	**$17,346.00**

Збірка на допомогу закарпатцям ще не закінчилась, бо потреби людей великі: слід побудувати нові житла, лікарні, школи, мати достатньо медицини та іншого. Тому закликаємо вас і далі складати свою грошеву поміч, висилаючи чеки та грошеві перекази на: Ukrainian National Foundation, Inc., P.O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, N.J. 07054.

Екзекутивний Комітет УНСоюзу

Не мав платні, грав у льотерею

Головний приз національної льотереї „Джек пот" в сумі 250 тисяч гривень, звільнених від податків, виграв 30-річний мешканець м. Дніпропетровського в ході чергового розіграння льотереї, що відбулося 8 січня. Переможець працює газоелектрозворювальником в системі житлового господарства міста і вже зголосився по виграш. Цікаво, що до щасливого виграшу він протягом шести місяців не отримував платні за місцем роботи. Переможець льотерії купив свій білет у магазині „Фуджі-Тайм", що знаходиться у приміщенні дніпропетровського Головпоштамту. Директор національної льотереї Михайло Победимський сказав, що такий великий виграш на початку нинішнього року — „це добрий початок і знамення, що в Новому році все буде гаразд".

Національна льотерія — це єдина офіційно зареєстрована державна льотерея, що гарантується Міністерством фінансів України. Розіграння відбуваються щосуботи в прямому ефірі на телеканалі „Інтер". Перше відбулося 27 грудня 1997 року. Тоді гравцями були лише мешканці Сімферополя. Сьогодні ігрові термінали національної льотереї розташовані ще в семи містах Криму, Києві, Дніпропетровському та Одесі. На черзі — Львів.

Ще один дарунок долі випав батькам хлопчика, який першим з'явився на світ у новорічну ніч в Харкові. Двокімнатну квартиру від фонду „З надією на майбутнє" отримало подружжя Євгенії та Олега Чумаків. Батьки новонародженого також отримали три тисячі гривень винагороди від міської влади. Таким чином, у Харкові продовжено традицію надання квартир немовляті, яке першим з'явиться на світ у новорічну ніч. Фонд „З надією на майбутнє" створив народний депутат України Василь Салигін.

(УНІАР).

ТРАДИЦІЇ НАШИХ СВЯТ: МЕЛАНКА

У цю ніч "розкривається небо"

Тільки знання про минувшину нашого народу, його історію, культуру, його споконвічні прагнення, бажання та ідеали уможливить нам здати собі справу, яке велетенське значення має та стародавня культура та її традиції для розуміння нашої історії. Український народ втратив дуже багато найцінніших здобутків своєї ранньої культури — фольклору, звичаїв і традицій, котрі від найдавніших часів формували його світосприймання, а у багатьох випадках новітньої історії були тим середником, що давали силу перетривати різні лихоліття — дохристиянські чвари племен, княжі міжусобиці, татарську неволю, кочубеївські зради, кріпацькі принижування, жорстокості різних займанців-окупантів, і аж до наших днів зберегти своє Богом дане право бути собою.

До різдвяно-зимового циклу давніх традиційних українських святкувань зараховуємо, крім інших, також і свято Меланки.

У сіру давнину дохристиянських часів до складу Соняшного кола зимового циклу свят входило свято Щедрого Бога, котре пізніше прибрало назву Меланки-Маланки, Щедрівки. Будучи хліборобським народом, наші пращури вірили, що у ніч напередодні Нового Року Щедрий Бог сходить з неба на селянську ниву, на селянську хату, в господарство до худібки. Тиждень після коляди, у надвечір'я Нового Року, маємо Щедрий Вечір. Це один із залишків тих дохристиянських традицій , що мав свій початок у аграрно-магічних звичаях наших пращурів, а десь у XIX столітті перетворився у громадську святочну забаву, своєрідне масове сільське гуляння.

За християнським календарем — це день преподобної Меланії. У народній традиції ці обидва свята об'єдналися, і маємо Щедрий Вечір або свято Меланки. До наших днів дійшов звичай на Меланки веселитися, забавлятися і танцювати, а в Україні — водити „козу", щедрувати та виворожувати майбутню долю.

Наддніпрянська Україна і Гуцульщина святкують Щедрий Вечір, як значне свято різдвяного циклу з гарно розвиненою обрядовістю, та щедрують лише на Меланки, а в Галичині та Буковині щедрують і святкують Щедрий Вечір, у надвечер'я Водохрищів, тоді як на Наддніпрянщині це — „Голодна кутя". У цей вечір прощають коляду і він уже не Святий, а Щедрий Вечір.

Ніч перед Новим Роком — ніч ворожіння. Характерним у новорічну ніч є „водіння кози" — переодягання і маскування, та „подорожування Василя з Маланкою". Ці вечорі проходять дуже весело, з щедрівками, піснями, музиками, танцями і смачною вечерею-гостиною. Якраз під час цієї спільної вечері відбуваються спільні гадання-ворожіння, здебільшого про майбутню долю парубків і дівчат. Цей вечір Меланки і ніч перед Новим Роком наповнені магічними діями, чарами. Все це — намагання розгадати майбутність і забезпечитись щастям і добробутом на наступний рік.

У нашого українського народу існує повір'я, що новорічна ніч для віруючих людей „розкриває небо", і вони можуть просити у святих все, що їм забагнеться: перетворення води на вино, каменя — на хліб, глини на мед".

На мережі старого й нового року, між північчю та першою годиною ранку, молоді хлопці „крадуть" у сільських господарів — солому, сіно, очерет і в кожній частині села палять вогонь, стрибають через нього — очищуються від усього злого, весело вітають вогнем-сонцем Щедрого Бога Новий Рік!

За творами Степана Килимника та Олекси Воропая.

„Маємо те...

(Закінчення зі стор. 14)

пори, як кажуть поляки „і до таньца, і до ружаньца". Але шукай вітру в полі! І нащо існує Служба безпеки України? І комісія людських прав СКУ?

***

„Чи стануть нові іміґранти відживленням і „спасінням" діяспори, а чи їм це байдуже? Може їхня роля інша?".

За цим питанням криються якісь недомовки. Перше, „відживлення", ніби діяспірці голодують? Відразу мені стали перед очима наші північні старші брати, які, як писав Остап Вишня, годуються виключно українцями.

Далі: що це значить — „спасіння"? Яке спасіння? Християнське? Спасіння може прийти після смерти. А тут обговорюється вічне життя діяспори. А нові іміґранти якраз добре вишколені в атеїзмі — це теж віра — й готові „спасати" будь-коли і кого попало.

Очевидно, їхня роля — інша. Вони завжди напоготові, як пожежники на вогонь, спасати самих себе. За життя. Ось який випадок трапився.

Самітній еміґрант на 83-му році свого життя виграв у льотерію 4 мільйони долярів. І не хотів нічого записати на громадські чи політичні цілі, бо, самозрозуміло, був ощадний. Це — християнська чеснота. Довідалися про це діяспірці з четвертої хвилі і забажали „спасти" його після смерти, а його мільйони — за життя. Підлабузилися, виписали чека на два мільйони для себе (були справедливі — поділилися порівну) з його підписом. Але той чоловік був щирим українським патріотом і тримав свої гроші в українській кредитівці. Працівники кредитівки ще не бачили чека на таку суму, тож покликали менаджера... Це, звісно, винняток, але кажуть, що винятки підтримують правило.

***

„Чи існуватиме північно-американська діяспора в 2020 році, і чи це важливе для нас, для наших нащадків і для України?".

Ціла Америка — це діяспори різних країн і народів від самого початку її існування. Остання діяспора — це т. зв. „мафіозники з Росії", хоч всі інші діяспори Америки знають, хто вони. Але, перефразовуючи Шевченка, на всіх язиках все мовчить...

Чи це важливо для України? Так, якщо Україна буде існувати в 2020 році. (Прошу вибачення, бо про таку єресь можна говорити в неньці-Україні, а не в неньці-Діяспорі). Чи важливо для нас? Ні, бо ми, напевно, не будемо існувати, я маю на думці себе і таких, як я. Чи буде важливо для наших нащадків? Для тих, що лишать по собі нащадків, — сумніваюся. Для тих, що не лишать — ні!

***

„Важливий чи ні вплив однієї хвилі діяспори на іншу? І чи взагалі він існує?".

Як його зміряти? А якщо його не можна зміряти, то чи він існує?

Люди з четвертої хвилі вже заснували свої бізнеси, видають журнали й газети, ведуть радіо і телепрограми, є редакторами своїх і старих часописів, навіть таких як „Свобода", провадять танцювальні ансамблі, ставлять театральні вистави, є диригентами хорів, дяками й священиками, вчителями й перукарками, комп'ютерними інженерами. Навіть „шовкова русифікація", про котру писали професори Сербин і Харчун, щоразу сильніше закріплюється. То хто на кого має вплив?

***

„Що кожен з нас повинен зробити, щоб зберегти і збагатити діяспору через наші організації і громади?".

Насамперед: хто є ми? Старі хвилі чи нова хвиля? Чи всі разом? Що робити? Вписатися в усі українські організації, включно з вільним козацтвом, платити членські внески, ходити на збори, голосувати й давати себе вибрати до управи — бодай на колядників. І найважливіше: молитися. Однак мудро, а не як-небудь. Це все!

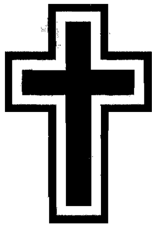
***

Питання тринадцяте. Якби я був мудріший, то почав би читати з кінця. І не потребував би трудитися надаремно. Прочитайте самі: **„Які умови потрібні для життєздатности громади": а) мова, б) традиції, в) церкви і школи, г) об'єднання, д) кредитові спілки, е) молодіжні організації, є) інші добровільні організації, ж) зацікавлення і праця для України, з) менше зацікавлення справами в Україні, и) все вищесказане чи нічого?".**

Коментарі. По-перше: вичислені точки граматично неузгоджені з головним реченням (не буду називати, самі знайдіть). Друге: пропаґандивні — хто може ще щось додати до цієї пропаґанди? Третє: філософічно-економічні — це просто висновки з науки діялектики матеріялізму. Тобто, „все їдьоть, як ситуація вимагає". Отже, це запитання всеохоплююче, всеобов'язуюче для всіх і для нікого, вседійсне й всенадійне, тобто, пощо було 12 попередніх запитань?

Однак, на це існує ідеальна розв'язка-відповідь. Її висловив перший демократично обраний президент України, найвищий експерт науки діялектики матеріялізму Леонід Кравчук: „Маємо те, що маємо". Знак оклику! Можна б ще багато додати або відняти. Але де, коли і як?

Роман Колісник
Торонто

З почуттям невимовного жалю ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що 10 січня 1999 р., прийнявши Найсвятіші Тайни, відійшла у Божу вічність, на 94-му році свого трудолюбивого життя наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, БАБУНЯ, ПРАБАБУНЯ, СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.
МАРІЯ СВАРИЧЕВСЬКА
з дому РОМАНЮК

Нар. 28 серпня 1905 р.

ПАНАХИДА відбулася в середу 13 січня 1999 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Hempstead Funeral Home, 89 Peninsula Blvd., Hempstead, N.Y.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер 14 січня 1999 р. о год. 10-ій ранку в церкві св. Володимира при Фронт вул. в Гемпстеді, Лонг Айленд. Після Служби Божої тлінні останки були перевезені на вічний спочинок на цвинтар св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку залишені:

муж — АТАНАЗІЙ
доньки — УЛЯНА, вдова по св. п. АНАТОЛЕВІ ВОВКОВІ
— ХРИСТИНА ПОДОЛЮК з мужем БОГДАНОМ
син — ЮРІЙ
внуки — АНДРІЙ ВОВК з дружиною ЛЯРИСОЮ
— МАРТА ПОДОЛЮК ДЖІОВАҐНОНІ з мужем РОБЕРТОМ
— РОМАН ПОДОЛЮК
— ЛІДА ВАСИЛЕНКО з мужем МИХАЙЛОМ
— ХРИСТЯ КОЛИНС з мужем ДЖИМОМ
правнуки — СТЕФЦЯ і ЛЕСЯ КОЛИНС
— ТОМА ВАСИЛЕНКО
брат — РОМАН РОМАНЮК з дружиною СОФІЄЮ
братанки — ОРЕСТ, ІГОР з дітьми ХРИСТИНОЮ і ДЖЕКОЛІН і ТЕОДОР РОМАНЮК
братаниця — РОМА КОРОПЕЙ з дітьми ЛЕСЕЮ, БОРИСОМ і ЛІНОЮ
свати — ІВАН і МАРІЯ РИХВІЦЬКІ
та ближча і дальша родина в ЗСА та Україні.

Вічна їй пам'ять!

Просимо про молитви за душу покійної.

Замість квітів в пам'ять покійної просимо складати пожертви на допомогу сиротам в Україні та на Фонд Дітей Чорнобиля.

ПОДЯКА

З приводу смерти нашого найдорожчого МУЖА і ТАТКА

бл. п.
АНДРІЯ ГАРАСОВСЬКОГО

який упокоївся в Бозі у вівторок, 6 жовтня 1998 р. в Чикаго, складаємо щиру подяку всім, хто словом і ділом допомагав в часі його недуги і під час похорону.

В першу чергу дякуємо всім членам родини тут у Чикаго, як також тим, які приїхали з Канади.

Щира подяка належить приятелям, які на протязі того часу давали нам поміч і розраду, скріплюючи віру в доброту людського серця.

Щире спасибі отцям душпастирям собору святих Володимира і Ольги — о. митратові Іванові Кротцеві, о. Миронові Панчукові, о. Василеві Петрову та о. Ярославові Мендюкові за духовну опіку і за похоронні відправи. Ще дякуємо о. Миронові Панчукові за його теплі прощальні слова під час похорону в церкві.

На руки голови Сестрицтва Сузанни Казанівської, складаємо Управі, усім Сестрицям подяку за численні вияви уваги.

Хорові „Сурма" щире спасибі за спів на Панахиді.

Наша глибока подяка усім промовцям, які прощали покійного Андрія під час похорону: інженерові Степанові Ґоляшеві (від парафії свв. Володимира і Ольги і від Братства святого Андрея); магістрові Орестові Городиському (від Братства Першої Української Дивізії „Галичина"); Іванні Ґорчинській, яка прощала покійного від приятелів, як подруга молодих літ та спільних студій; і професорові Василеві Маркусеві, який прощав покійного на тризні.

Дякуємо членам Братства Дивізійників і Братства св. Андрея за почесну стійку біля домовини під час Панахиди.

З глибини нашого серця дякуємо Марії Кондратюк з України, яка протягом останніх двох років піклувалася нашим мужем і татком, як своїм рідним.

За приготування тризни в парафіяльному осередку сердечно дякуємо Орисі Яримович.

Дякуємо також похоронному заведенню Музики за справну організацію похорону.

Усім, хто взяв участь у похоронних відправах, хто жертвував на св. Літургії, на добродійні й національні цілі, хто прислав квіти, щоб тим вшанувати пам'ять покійного, складаємо щиру подяку і просимо не забувати його у своїх молитвах.

У смутку:
дружина — ОРИСЯ
і дочка — МАРТА з чоловіком ФИЛИПОМ

Пожертви зібрані під час похоронів розділено як слідує:

СЛУЖБИ БОЖІ — 540.00 дол.
БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД ПАРАФІЇ свв. ВОЛОДИМИРА І ОЛЬГИ — 500.00 дол.
КУЛЬТУРНИЙ ОСЕРЕДОК ПАРАФІЇ свв. ВОЛОДИМИРА і ОЛЬГИ — 500.00 дол.
УКРАЇНСЬКА БОГОСЛОВСЬКА АКАДЕМІЯ у ЛЬВОВІ — 300.00 дол.
ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ — 200.00 дол.
УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ в ЧИКАҐО — 300.00 дол.
НАРОДНА ШКОЛА в с. СЕБЕЧІВ, РАЙОН СОКАЛЬ, УКРАЇНА — 600.00 дол.
ПРЕСОВИЙ ФОНД „ВІСТІ КОМБАТАНТА" — 150.00 дол.
ЦВИНТАР ДИВІЗІЙНИКІВ у селі КНЯЖЕ, УКРАЇНА — 400.00 дол.
ЕНЦИКЛОПЕДІЯ ДІЯСПОРИ — 300.00 дол.
СИРОТИНЕЦЬ в УКРАЇНІ — 400.00 дол.

Разом — 4,190.00 дол.

Вічна вам пам'ять, маґістре Миросю!

Світлій пам'яті шахового майстра мґр. Мирослава Турянського

Коли пишу ці рядки, у Києві вже друкується книга-збірник про видатних шахістів української діяспори, де окремий розділ присвячено шаховому майстрові Мирославові Турянському. На жаль, він того розділу вже не побачить, як і не побачив недавніх статтей про свою визначну шахову кар'єру, що їх надрукували газети "Час/Time" у Києві та „Кримська світлиця" у Симферополі. Не дочекався заслуженої слави, бо приїхавши з Чикаґо відвідати свою рідну Львівщину, св. п. Мирослав Турянський там же і спочив навіки 28 грудня 1998 року. Там і поховали його, на рідній землі, в Радехові.

Син відомого українського письменника Осипа Турянського, Мирослав Турянський народився 10 жовтня 1912 року біля Рудок, поблизу Львова. Коли йому було одинадцять, навчився грати в шахи від свого батька. Закінчив юристику у Львівському університеті з дипломом маґістра права. У 1920-их роках був одним із рушіїв організованих українських шахів у Львові. Там у 1926 році постав клюб „Шаховий коник", пізніше перейменований на „Товариство українських шахістів" (ТУШ), де згуртувалися найсильніші українські шахісти Львова, такі як Попель, Туркевич, М. Романишин, Шевчик, Онищук, Слободян, між якими одним з найкращих був М. Турянський. Покійний постійно змагався в складі ТУШ в дружинових першостях Львова та матчах з іншими містами. Від самого початку своєї шахової кар'єри не обмежувався до самих змагань, а брав на себе організаційні обов'язки на службі для українських шахів. Виконував обов'язки секретаря і бібліотекаря в ТУШ до Другої світової війни, а під час німецької окупації очолював ланку шахів в СТ „Україна", Львів. Разом із Степаном Попелем популяризував шахи по цілій Галичині при помічі сеансів одночасної гри. Покійний виграв чемпіонат „Шахового коника" в 1928 році. У турнірі за першість українців Галичини, у Львові 1943 року, М. Турянський поділив 1-2 місця з С. Попелем.

У 1944 році подався на скитальщину і, опинившися у Відні, став 1946/47 роках чемпіоном клюбу „Гіцінг" та одним з найкращих шахістів австрійської столиці. У 1948 році еміґрував до Ню Йорку, де став членом славетного шахового клюбу ім. Маршала та в сезоні 1949/50 років здобув в ньому друге місце, уступаючи першість ґросмайстрові Ларрі Евансу, чемпіонові США. І знову, М. Турянський не думав тільки про себе, а зорганізував для українських шахістів — нових імігрантів — на „українському давнтавні" в Ню Йорку клюб, що його назвав „Шаховий коник", нав'язуючи до традицій довоєнного Львова. Зробив це виключно з почуття громадського обов'язку, бо серед українців в Ню Йорку тоді не було для нього партнера. У 1948/50 роках нюйорський „Шаховий коник" згуртував біля 30 українських шахістів, але його діяльність завмерла, як М. Турянський переселився до Чикаґо.

У Чикаґо він знову присвятив себе організації українських шахів, ставши ланковим шахів про УСТ „Леви", де понад 20 років очолював дружину, яка дуже успішно змагалася в командних першостях „Метрополітан Чикаґо Ліґ". У 1966 році був організатором-господарем першого шахового чемпіонату українців Америки й Канади в рамках УСЦАК, який відбувся в „домівці Левів", Чикаґо. М. Турянський здобув в цьому чемпіонаті третє місце, в наступних чемпіонатах УСЦАК заїняв двічі друге, а в 1982 році став чемпіоном українців Америки й Канади з шахів. Покійний пірнув також в шахове життя Середнього Заходу США. Двічі виграв чемпіонат Чикаґо (1953 і 1954), багато разів завоював чільні місця в стейтах Іллиной, Висконсин та Айова. У Відкритому чемпіонаті США в Мілвоке 1953 року зайняв 10-те місце. Шахова Федерація США надала йому титут майстра.

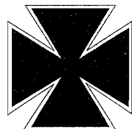
Особливо тепло згадую доброзичливе ставлення покійного до мене як до шахіста, почавши від нашої першої зустрічі в Ню Йорку в 1949 році. Мене, тоді шістнадцятилітнього початківця, майстер не відмовив прийняти у себе вдома і, зігравши зі мною кілька пробних партій, запримітив в них якусь іскорку надії, бо повів мене особисто до клюбу ім. Маршала і там допоміг мені записатися в члени. Дав мені і деякі вказівки для вивчення шахової теорії. Ціле життя цікавився моїм поступом, радів моїми успіхами, уболівав за мене й тоді, як я сам став майстром. Не було в покійного ані крихти тої заздрости, що так притаманна сильним шахістам, а керувала ним культура і шляхетність. На турнірі за першість УСЦАК в Клівленді, в 1967 році, я на початку переміг М. Турянського, але відтак програв з майстром Т. Возьним, і виглядало, що Возьний виграє український чемпіонат. Залишалася ще остання рунда, в якій жеребок Возьний — Турянський не пророкував мені нічого доброго: тільки малоправдоподібний виграш Турянського проти сильного, молодого майстра, чорними, міг вирішити чемпіонат в мою користь. Сам Турянський не мав вже шанси на перше місце, а взявши до уваги, що я його раніше побив, я не очікував, що він буде за мене особливо боротися. Перед тією партією ми пішли з Турянським до місцевого українського ресторанчика, де він завзято уплітав добрий борщ і вареники зі сметаною, а мені їжа не лізла в рот — програвив перше місце, та й годі. „Маґістер Миросьо", як то я його дружньо називав, запримітив мій песимістичний настрій і несподівано запевнив мене: „Та ж я мушу виграти, бо інакше Ви не здобудете чемпіонату!" І заграв він надхненно, з якоюсь молодечою енерґією, так що не тільки виграв, а прямо розгромив свого молодого противника, а мого суперника, — не для себе, а для мене. Спасибі Вам, маґістре Миросю, за ту поміч, не тільки в 1967 році, але й за Вашу співпрацю і приязнь протягом пів століття. Нехай вічно живе пам'ять про Вас — великого майстра, організатора-трудівника на ниві українських шахів, і завжди — джентльмена.

Д-р Орест Попович

У світлу пам'ять ЄВГЕНА ТИТЛИ замість квітів на свіжу могилу складаємо пожертву в сумі 200 дол. на допомогу Колеґіюм Києво-Могилянської Академії в Києві. Щирі від серця співчуття дружині Богданні, братам Маркіянові, Богданові та їхнім родинам.

МАРІЯН і ІВАННА КОЦЬ

БРАТСТВО ОХОРОНИ ВОЄННИХ МОГИЛ „БРОДИ-ЛЕВ"
повідомляє членство та все громадянство, що 14 січня 1999 р. відійшов у вічність

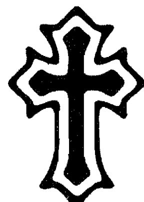
бл. п.

СТЕПАН ШУГАН

довголітній та заслужений член Управи Братства „Броди-Лев".

Родині покійного висловлюємо наші найщиріші співчуття.

УПРАВА БРАТСТВА „БРОДИ-ЛЕВ"

Ділимося сумною вісткою, що в Оттаві, Канада відійшла у вічність 7 січня 1999 р. на 88-му році життя

бл. п.

ОЛЬГА ПЯСЕЦЬКА

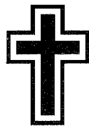
з дому КОКОРУДЗ

Нар. 7 травня 1911 р. в с. Рожнів, Івано-Франківської обл.
Дружина бл. п. Юрія Пясецького.

ПОХОРОН відбувся в Торонто 11 січня 1999 р.
Вічна пам'ять покійній!

Залишені в смутку:
- **дочка — ОКСАНА**
- **син — ВОЛОДИМИР з дружиною ОЛЬГОЮ**
- **внуки — ЛЕВ і ОЛЕНА**
- **родина в Україні, Канаді й Америці.**

Замість квітів на могилу, родина просить складати пожертви на:
Children of Chornobyl Canadian Fund, 75 Leopolds Drive, Ottawa, Ontario, Canada, K1V 7E2.

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями та знайомими, що 13 січня 1999 р. на 75-му році життя відійшла від нас у вічність наша улюблена МАМА, БАБУНЯ, СЕСТРА та ТЕТА

бл. п.

СОФІЯ ФЕДИШИН-ЩЕРБІЙ

з дому КАЛЬБА

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відправлено в суботу 16 січня 1999 р. в церкві св. Йосафата у Воррен, Миш. і похоронено на цвинтарі Оливної Гори (Mt. Olivet) в Дітройті, Миш.

Залишила у глибокому смуту:
- **доньку — МАРТУ КВІТКОВСЬКУ**
- **внука — АДРІЯНА**
- **сестру — АННУ БОЙКО з донькою КСЕНЕЮ СТАСІВ та її синами АНДРІЄМ з родиною, і МАРКІЯНОМ**
- **братів — БОГДАНА з дружиною ОЛЕЮ зі сином ЮРКОМ і донькою ХРИСТИНОЮ ВЕРБОВИЙ з родинами**
- **— МИРОСЛАВА зі сином ПЕТРОМ і донькою ВІРОЮ з мужем**
- **братову — СОФІЮ зі сином КАСІЯНОМ та його родиною**
- **родини — КАЛЬБІВ, ЛУЦЬКИХ, ПАСТУШЕНКІВ, ТАРАЩУКІВ, ДЯЧУНІВ, РЕДЧУКІВ**
- **та ближчу і дальшу родину в Україні і на поселеннях.**

Вічна їй пам'ять!

В ШОСТУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
дорогого ЧОЛОВІКА, БАТЬКА, ВУЙКА, ТЕСТЯ і СВАТА

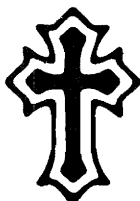
св. п.

ЕВГЕНА ЛУЦЬКОГО

будуть відслужені
поминальні Богослужби в церквах:

св. Юра, Ню Йорк, 4-та год. по пол., 24 січня 1999 р.;
св. Софії у Львові;
Івана Хрестителя, Ню Джерзі;
манастирі св. Йосафата, Ґлен Ков;
українська католицька церква в Люрді.

Про молитви за душу покійного просить
дружина ОКСАНА з дітьми і внуками.

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями та знайомими,
що в четвер 14 січня 1999 р. на 99-му році життя відійшов від нас у вічність

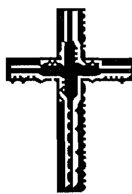
бл. п.

ВАСИЛЬ МАЦУК

зі села Конюшки пов. Рогатин

19 січня відбулася заупокійна
СЛУЖБА БОЖА
в українській католицькій церкві св. Михайла в Балтиморі, Мд.,
а тоді на цвинтар св. Михаїла.

Покійний залишив у глибокому смутку:
сина — БОГДАНА з дружиною ГАЛИНОЮ
дочку — МАРІЮ КУРІННУ з мужем ВАСИЛЕМ
внуків — ТЕРЕСУ ТИНДЕЛЬ з мужем ТОМАСОМ
— МИХАЙЛА з дружиною ДЕНІС
— МАРІЙКУ БРІТІНГЕМ з мужем ІВАНОМ
— МИХАЙЛА КУРІННОГО, МАРКА МАЦУКА
правнуків — МАТЕЯ, ДАНИЛА ТИНДЕЛЬ
— ІВАНА В. АСТІН і МИХАЙЛА БРІТІНГЕМ
та родину в Україні.

Ділимося сумною вісткою, що в четвер, 14 січня 1999 р. відійшов у вічність
наш улюблений і найдорожчий ТАТО, ДЗЯДЗЬО і ПРАДЗЯДЗЬО

бл. п.

СТЕПАН ШУГАН

нар. 5 травня 1904 р. в селі Покропивна, Тернопільської області, Україна. Колишній кооператор в Тернополі, учасник боїв під Бродами і старшина 1 УД Галичина, один із основників і довголітній член українського хору „Думка" в Ню Йорку і працівник української кредитівки „Самопоміч" в Ню Йорку.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відправлені 15 і 16 січня 1999 р. в похоронному заведенні Lytwyn & Lytwyn із церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н.Дж. та на цвинтарі Gate of Heaven, Westchester, N.Y.

Горем прибиті:
дочка — МАРІЯ і муж СЛАВКО ТОМОРУҐ
син — ЮРІЙ і дружина JANICE-LYNN
внуки — ОЛЕКСАНДЕР і дружина ДАНА
— АНДРІЯ і муж Dr. David Gelber
— ХРИЗАНТА і муж CHARLES WILLIS
правнуки — МИКОЛА, САМОІЛ, МАКСИМИЛІЯН, ЯКІВ і БЕНДЖАМІН
братанки — ЯРЕМА ШУГАН з родиною
— РОМА ШУГАН
— ОЛЬГА ШУГАН з родиною
та ближча і дальша родина в Америці й Україні.

Вічна йому пам'ять!

Замість квітів на могилу, проситься складати пожертви на
Товариство Броди-Лев, або на Український Музей в Ню Йорку.

Ділимося сумною вісткою, що 18 грудня 1998 р. у Пармі, Огайо, померла

сл. п.

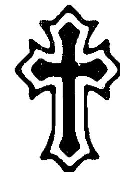
ОЛЬГА ЗАГОРОДНЯ ТРАЧУК

шанувальниця і майстер української вишивки.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ
відходу у вічність, 26 січня 1999 р. о год. 8-ій рано,
буде відправлено Поминальне Богослуження
в церкві св. Юра, в Ню Йорку.

Родині покійної висловлюємо співчуття.

ДРУЗІ, ШАНУВАЛЬНИКИ, ЗНАЙОМІ

Ділимося сумною вісткою, що 20 грудня 1998 р. відійшов у вічність
наш найдорожчий БАТЬКО і ДІДО

бл. п.

ОРЕСТ ДАВИД КРИЖАНОВСЬКИЙ

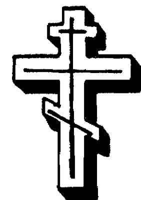
ур. у Львові, Україна

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися на цвинтарі Gate of Heaven, Hartsdale, N.Y.

Залишив у смутку:
дочку — РОКСОЛЯНУ КАЛЬДОР з мужем АЛЕКСАНДРОМ
внука — СТЕФАНА

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ
28 січня 1999 р. о год. 9-ій рано буде відправлена
СЛУЖБА БОЖА з Панахидою
в церкві Чесного Хреста
31-12 30th St. Long Island City, N.Y.

Просимо в цей день про молитви за душу покійного.

Ділимося сумною вісткою, що у вівторок, 12 січня 1999 р., відійшов
у вічність на 37-му році життя у Centre Community Hospital, State College, PA.

св. п.

ВІКТОР М. ВОСКОБІЙНИК

нар. 25 січня 1961 р. у Філядельфії, Па.
Закінчив PA College of Technology. Працював у родинному підприємстві.

ВІДВІДИНИ відбулися в п'ятницю 15 січня 1999 р. від год. 7-9-ої веч. в Koch Funeral Home, 24015 S. Atherton St., State College, Pa.

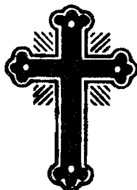
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відслужив Протоієрей Юрій Сівко 16 січня о год. 12-ій пол. в українській православній церкві пам'ятнику в С. Бавнд Бруку, Н.Дж., а опісля поховання на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишив у смутку:
батьків — ОЛЕКСІЯ П., і ГАЛИНУ
дітей — ВІКТОРА А., ЕШЛІ С., ДЖОНАТАН Д., АЛЕКСА ДЖ.
сестру — ЛАРИСУ ВОСКОБІЙНИК-ГРИЩУК з родиною
брата — ЮРІЯ ВОСКОБІЙНИКА з родиною

Пожертви можна складати на State College УМСА
677 West Whitehall Road, State College, Pa 16801.

5-ий КУРІНЬ УПС і 23-ій КУРІНЬ УСП

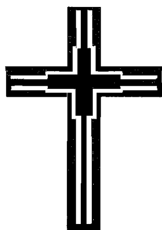
З жалем повідомляють, що 15 січня 1999 р. несподівано і передчасно, відійшов на „Вічна Ватру" наш улюблений братчик

бл. п.

пл. сен. ЄВГЕН ТИТЛА „Нюнько"

Дружині Богданці, братам Богданові і Маркіянові та родині складаємо наші глибокі співчуття

ГЕНЕРАЛЬНА СТАРШИНА ЗАГОНУ

З великим сумом повідомляємо, що 15 січня 1999 р. на віки заснув на 68-му році життя

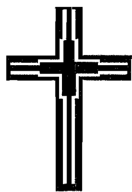
сл. п.

ЄВГЕН (Нюнько) ТИТЛА

член пластового Загону „Червона Калина" та член хорів „Думка", „Капелі Бандуристів ім. Шевченка" та інших.

Залишив у глибокому смутку:
дружину — БОГДАННУ
братів — БОГДАНА з дружиною ГАЛИНОЮ та
— МАРКІЯНА з дружиною НАТАЛКОЮ
швагерку — ХРИСТИНУ БЛАЖЕНКО
похресники — МАРІЮ і ВОЛОДАРА БЛАЖЕНКО
братанків — МАРКІЯНА мол., АНДРІЯ, НЕСТОРА і РОМАНА з родинами
братанниць — АДРІЯНУ і
— АННУ з чоловіком МАРКОМ
та родину в Україні.

ПОХОРОНИ відбулися 21 січня 1999 р. і похоронений на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Ділимося сумною вісткою з приятелями і знайомими, що 7 січня 1999 р. відійшов у вічність в Україні

бл. п.

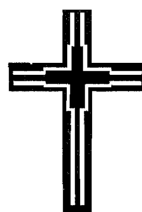
МИХАЙЛО КАЧМАР -„ПІК"

Нар. в 1914 р., член ОУН, політичний в'язень, член 1-ої Дивізії Галичина.

ПОХОРОН відбувся 9 січня 1999 р. у Рудно, Львів.

У глибокому смутку залишені
дружина — ЗОЯ
дочка — ТЕТЯНА з дочкою МАРІЄЮ
син — ЮРІЙ з дружиною ВАЛЕЮ і сином МИХАЙЛОМ
сестри — МАРІЯ з родиною
— АННА з родиною в Америці

Вічна йому пам'ять!

З глибоким жалем ділимося сумною вісткою з українською громадою, що 6 січня 1999 р. упокоївся в Бозі, наш ДРУГ та КОЛЕҐА

д-р мед.

бл. п.

ОРЕСТ ЯХТОРОВИЧ

Довголітній член Іллинойського Відділу Українського Лікарського Товариства Північної Америки (УЛТПА), та колишній член Управи Іллинойського Відділу УЛТПА.

ПАРАСТАС 12 січня 1999 р.

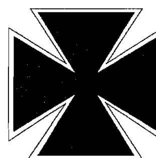
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ 13 січня 1999 р. в соборі свв. Володимира і Ольги, Чикаго, Іл.

ПОХОРОН на цвинтарі св. о. Миколая, Чикаго, Іл.

Дружині Романі, доньці Лярисі з чоловіком д-ром Богданом Іванцем, синові д-рові Маркові з дружиною Наталією, та всій родині складаємо найщиріші співчуття

Вічна йому пам'ять!

УПРАВА ІЛЛИНОЙСЬКОГО ВІДДІЛУ УЛТПА

В глибокому смутку родина і приятелі повідомляють, що 11 листопада 1998 р. несподівано упокоївся в Бозі на 76-му році життя

бл. п.

ТЕОДОР ЧІХ

суспільно-громадський діяч, дивізійник і член ОУН нар. в селі Потутори, Бережанського повіту, Західна Україна.

ПАНАХИДУ відслужено 19 листопада 1998 р. в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж., а заупокійна

СЛУЖБА БОЖА була відправлена 20 листопада 1998 р. в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку.

Покійного похоронено на цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

НА СЛУЖБИ БОЖІ зложили:
Бігун Надя, Бойко Люба і Орест, Гаєцька Оля, Данилюк Володимир, Івашків Євгенія і Євген, Кизима Микола, Кононів Іванна, Кочиржук Ірена, Кравчук Наталія, Луцишин Альбіна, Луцишин Форест Ліза, Масник Євген, родина Онишкевичів, Пришляк Теодозія, Процюк Борис, Рудзінський Любомир, Федонишин Антін, Чайковський Мирося і Михайло, Чіх Ярослава, Чума Ірена.

В пам'ять покійного зложили

НА ЦЕРКВУ В СЕЛІ ПОТУТОРИ:
150 дол. Івашків Євгенія, Євген і Марта;
100 Чіх Ярослава;
по 50 Бідяк Анна, Гаєцька Оля, Івашків Левко, Козира Наталія і Петро, Кравчук Наталія;
по 25 Крамарчук Чорнобіль Анна, Пришляк Анна і Олександер, Сточанська Турченяк Ірена, Чума Ірена;
по 20 Костів Дарія, Крумшин Олександра, Кулинич Зеновія і Мирослав, Ольшанівська Божена;
по 10 Бойко Роман, Гуралечко Люба, Закорчемний Володимир, Кизима Микола, Кметь С., Кріса Анна, Кульматицький Володимир, Луцишин Альбіна, Масник Марія, Мигаль Анєля, Охоцька Марія, Рудзінський Володимир, Савка Осип, Синайко Дарія і Василь, Федор Михайло, Феденишин Антін, Цюрпіта Василь.

За пожертви на Служби Божі і на церкву в Потуторах щира подяка.

Вічна йому пам'ять!

Родина в США, Канаді, Україні і приятелі.

Бажаючих зложити пожертву в пам'ять покійного на церкву в Потуторах, просимо виписувати чеки на Ukrainian Church in Potutory і висилати до: Mrs. Iwanna Kononiv, 136 Prospect Ave., Irvington, N.J. 07111-1263.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 31 СІЧНЯ 1999 р.

Рочестер, Н.Й. Управа 217 Відділу УНСоюзу, Братство св. Йосафата повідомляє, що річні Загальні збори відбудуться о год. 1-ій по пол в залі школи св Йосафата. Просимо всіх членів прийти на Загальні збори. Ольга Ганушевська, секр.

НЕДІЛЯ, 31 СІЧНЯ 1999 р.

Пассейк, Н. Дж. Річні Загальні збори 42 Відділу Т-ва ім. Т. Шевченка відбудуться о год. 2-ій по пол. в УНДомі при 237 Hope Ave. Звіт уступаючої Управи, Контрольної Комісії і вибір нової Управи на 1999 р. Просимо всіх членів взяти участь. Василь Марущак, предс., Варвара Тижбір, рекор. секр.

• ПРАЦЯ •

Пошукую жінку до опіки двох маленьких дітей і домашньої праці 4 до 5 днів на тиждень.
(516) 689-6109
(718) 884-5734

Потрібно кваліфікованих робітників, механіків / зварників для виготовлення дашків для кухонних плит з тонкого (0.8–1.2 мм) листового металу, як неіржавіюча сталь, мідь, бронза. Робота на індивідуальні замовлення, вимагає кваліфікації і досвіду праці з тонким листовим металом. **Дзвонити до Rangekraft Manufacturing, що знаходиться в Fair Lawn, NJ: (201) 791-4494.**

• НА ПРОДАЖ •

В Українському Селі в Somerset, NJ коло Бавнд Бруку, продається помешкання з двома спальнями на другому поверсі. Ціна дуже доступна.
Тел.: (732) 302-3045